

รายงานผลการวิจัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้

เรื่อง การศึกษาถูปแบบความต้องการบริโภคลำไยของตลาดเป้าหมาย

THE STUDY ON CONSUMPTION PATTERN OF LONGAN OF THE TARGET
MARKET

โครงการชื่อภายนอกโครงการ : การศึกษาถูปแบบความต้องการบริโภคลำไยของ
ประเทศไทย

ได้รับการจัดสรรงบประมาณวิจัย : ประจำปี 2546 – 2547
จำนวนเงิน 440,000 บาท

หัวหน้าโครงการ นายจำเนียร บุญมาก
ผู้ร่วมโครงการ นางคลาร์ ขวัญคำ^๑
นายสุมิตร ชัยເບຕົດ^๒

งานวิจัยเสร็จสิ้นสมบูรณ์
วันที่ 5 สิงหาคม 2548

สารบัญเรื่อง

	หน้า
สารบัญตาราง	(ก)
สารบัญภาพ	(ข)
บทคัดย่อ	1
Abstract	2
บทที่ 1 บทนำ	4
ความสำคัญของปัจจุบัน	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์	6
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	7
ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับตลาดสำราญ	7
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	12
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
กรอบแนวความคิดในการวิจัย	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	25
สถานที่ดำเนินการวิจัย	25
ประชากร	25
กลุ่มตัวอย่าง	25
การสุ่มตัวอย่าง	25
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล	27
การวิเคราะห์ข้อมูล	28
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย	28
บทที่ 4 ผลการวิจัย และวิจารณ์	29
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของตลาดเป้าหมายจำแนกตามที่อยู่ปัจจุบัน	29
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อจำไถ่สุดของตลาดเป้าหมาย จำแนกตามที่อยู่ปัจจุบัน	38

สารบัญเรื่อง (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อລຳໄຍ້ອັບແໜ້ງຂອງທລາດ ເປົ້ານມາຍຈຳແນກຕາມທີ່ອູ້ປ່າຈຸບັນ	53
ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับພຸດທິກຣະມກາຣຕັດສິນໃຈຊົ້ວລຳໄຍ້ກຣະປ້ອງຂອງທລາດ ເປົ້ານມາຍຈຳແນກຕາມທີ່ອູ້ປ່າຈຸບັນ	68
ตอนที่ 5 ข້ອເສນອແນະຄືນາ	88
บทที่ 5 ສຸກົມ ອກຝປ່າຍຜລ ແລະ ຂໍ້ອເສນອແນະ	89
ສຸກົມຜລກາວວິຈີຍ	89
ອກຝປ່າຍຜລ	92
ຂໍ້ອເສນອແນະ	93
ເອກສາຮ້າງອີງ	96
ກາຄຜນວກ	98
ແບນສອບດາມ	99

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะที่ไว้ไปและที่อยู่ปัจจุบัน	34
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยชื่อคำไถ่สอดจำแนกตามประเภทลำไถ่สอด ที่ซื้อและที่อยู่ปัจจุบัน	39
3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยชื่อคำไถ่สอดจำแนกตามพันธุ์คำไถ่สอดที่ซื้อ และที่อยู่ปัจจุบัน	40
4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยชื่อคำไถ่สอดจำแนกตามปัจจัยที่มีผลต่อการ ตัดสินใจซื้อคำไถ่สอดและที่อยู่ปัจจุบัน	41
5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยชื่อคำไถ่สอดจำแนกตามวัตถุประสงค์ในการ ซื้อและที่อยู่ปัจจุบัน	43
6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยชื่อคำไถ่สอดจำแนกตามช่วงเวลาในการซื้อ คำไถ่สอดและที่อยู่ปัจจุบัน	44
7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยชื่อคำไถ่สอดจำแนกตามจำนวนครั้งในการ ซื้อโดยเฉลี่ยต่อปีและที่อยู่ปัจจุบัน	46
8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยชื่อคำไถ่สอดจำแนกตามจำนวนกิโลกรัมใน การซื้อโดยเฉลี่ยต่อครั้งและที่อยู่ปัจจุบัน	47
9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยชื่อคำไถ่สอดจำแนกตามจำนวนเงินในการ ซื้อโดยเฉลี่ยต่อ กิโลกรัมและที่อยู่ปัจจุบัน	49
10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยชื่อคำไถ่สอดจำแนกตามสถานที่ซื้อคำไถ่สอด และที่อยู่ปัจจุบัน	50
11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยชื่อคำไถ่สอดจำแนกตามสาเหตุที่เลือกซื้อ คำไถ่สอดและที่อยู่ปัจจุบัน	52
12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยชื่อคำไถ่สอดจำแนกตามประเภทลำไ ถ่อบแห้งที่ซื้อและที่อยู่ปัจจุบัน	54
13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยชื่อคำไถ่สอดจำแนกตามปัจจัยที่มีผลต่อ การตัดสินใจซื้อคำไถ่สอดและที่อยู่ปัจจุบัน	55

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยข้อลำไยอบแห้งจำแนกตามวัตถุประสงค์ในการข้อและท่อญี่ปุ่นจุบัน	58
15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยข้อลำไยอบแห้งจำแนกตามช่วงเวลาใน การข้อลำไยอบแห้งและท่อญี่ปุ่นจุบัน	59
16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยข้อลำไยอบแห้งจำแนกตามจำนวนครั้งใน การข้อโดยเฉลี่ยต่อปีและท่อญี่ปุ่นจุบัน	61
17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยข้อลำไยอบแห้งจำแนกตามจำนวน กิโลกรัมในการข้อโดยเฉลี่ยต่อครั้งและท่อญี่ปุ่นจุบัน	62
18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยข้อลำไยอบแห้งจำแนกตามจำนวนเงินใน การข้อโดยเฉลี่ยต่อกิโลกรัมและท่อญี่ปุ่นจุบัน	64
19 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยข้อลำไยอบแห้งจำแนกตามสถานที่ข้อ ลำไยอบแห้งและท่อญี่ปุ่นจุบัน	65
20 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยข้อลำไยอบแห้งจำแนกตามสาเหตุที่เลือก ข้อลำไยอบแห้งและท่อญี่ปุ่นจุบัน	67
21 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยข้อลำไยกระปองจำแนกตามประเภทลำไย กระปองที่ข้อและท่อญี่ปุ่นจุบัน	69
22 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยข้อลำไยกระปองจำแนกตามยี่ห้อลำไย กระปองที่ข้อและท่อญี่ปุ่นจุบัน	71
23 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยข้อลำไยกระปองจำแนกตามสาเหตุที่ข้อ ลำไยกระปองยี่ห้อดังกล่าว(จากตารางที่ 23) และท่อญี่ปุ่นจุบัน	72
24 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยข้อลำไยกระปองจำแนกตามปัจจัยที่มีผล ต่อการตัดสินใจข้อลำไยกระปองและท่อญี่ปุ่นจุบัน	74
25 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยข้อลำไยกระปองจำแนกตามวัตถุประสงค์ ใน การข้อและท่อญี่ปุ่นจุบัน	77
26 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยข้อลำไยกระปองจำแนกตามช่วงเวลาใน การข้อลำไยกระปองและท่อญี่ปุ่นจุบัน	78

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
27 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยเข้าถึงสำหรับการประเมินตามจำนวนครั้งในการเข้าโดยเฉลี่ยต่อปีและที่อยู่ปัจจุบัน	80
28 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยเข้าถึงสำหรับการประเมินตามจำนวนลำไยในกระบวนการผลิตโดยเฉลี่ยต่อครั้งและที่อยู่ปัจจุบัน	81
29 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยเข้าถึงสำหรับการประเมินตามจำนวนเงินในการเข้าโดยเฉลี่ยต่อกระบวนการผลิตและที่อยู่ปัจจุบัน	83
30 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยเข้าถึงสำหรับการประเมินตามสถานที่ซื้อขายกระบวนการผลิตและที่อยู่ปัจจุบัน	84
31 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยเข้าถึงสำหรับการประเมินตามสถานที่เลือกซื้อขายกระบวนการผลิตจากแหล่งดั้งเดิมและที่อยู่ปัจจุบัน	88
32 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนน้ำเสียและน้ำทิ้งที่ได้รับ	90

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 รูปแบบพฤติกรรมผู้บริโภค (model of consumer behavior)	12
2 กรอบแนวความคิดในการวิจัย	24

การศึกษารูปแบบความต้องการบริโภคลำไยของตลาดเป้าหมาย

THE STUDY ON CONSUMPTION PATTERN OF LONGAN OF THE TARGET MARKET

จำเนียร บุญมาก¹ คลกร ชัยคำ¹ สุมิตร ชัยเขต²
JAMNIAN BUNMARK DONLAKORN KWANKAM SUMIT CHAIKATE

¹ภาควิชาบริหารธุรกิจและการตลาดการเกษตร

²สำนักงานเลขานุการ

คณะธุรกิจการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เชียงใหม่ 50290

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ลักษณะของผู้บริโภค มุลเหตุของใจและพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อลำไยสด และผลิตภัณฑ์ลำไยทั้งในฤดูและนอกฤดูของกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย และ 2) สรุปแนวทางการตลาดของลำไยสด และผลิตภัณฑ์ลำไยทั้งในฤดูและนอกฤดู เพื่อจะทำให้ทราบรูปแบบความต้องการการบริโภคลำไยสด และผลิตภัณฑ์ลำไยทั้งในฤดูและนอกฤดูของกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ใน การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริโภคตามจังหวัดต่างๆ ในเขตภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคใต้ โดยกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างแต่ละภูมิภาคมีจำนวนเท่ากันคือ 4 จังหวัด และแต่ละจังหวัดมีจำนวนตัวอย่างเท่ากัน คือ จังหวัดละ 100 ราย รวมจำนวนตัวอย่างทั้งหมดเท่ากับ 2,000 ราย จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำหรับ SPSS เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า

กลุ่มตัวอย่างทุกภาคของประเทศไทยในปัจจุบันเป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สถานภาพทางครอบครัวเป็นโสด จำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3 – 4 คน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท และผู้ที่เคยซื้อลำไยสดมากกว่าลำไยอบแห้งและลำไยกระป่อง

พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อลำไยสดของตลาดเป้าหมายพบว่า ่วนใหญ่เป็นนิยมซื้อลำไยสดที่ออกในฤดู โดยไม่ได้คำนึงพันธุ์ของลำไย สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อที่พบ

มากที่สุด คือ รสาดของลำไย ส่วนใหญ่จะซื้อเพื่อรับประทานเอง โดยเฉลี่ย 1 – 5 ครั้งต่อปี ครั้งละ 1.01 – 2.00 กิโลกรัม ในระดับราคา 16 – 20 บาทต่อกิโลกรัม และนิยมซื้อจากตลาดสด เนื่องจาก สะดวกต่อการเดินทาง

พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อลำไยอบแห้งของตลาดเป้าหมายพบว่า ส่วนใหญ่นิยมซื้อ ลำไยอบแห้งแบบเอาเปลือกและเมล็ดออก สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อที่พบมากที่สุด คือ รสาดของลำไยอบแห้ง ส่วนใหญ่จะซื้อเพื่อรับประทานเอง โดยไม่มีช่วงเวลาที่แน่นอนในการซื้อ ซื้อด้วยเฉลี่ย 1 – 2 ครั้งต่อปี ครั้งละไม่เกิน 1.00 กิโลกรัม ในระดับราคา 21 – 40 บาทต่อกิโลกรัม และนิยมซื้อจากตลาดสด เนื่องจากสะดวกต่อการเดินทาง

พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อลำไยกระป่องของตลาดเป้าหมายพบว่า ส่วนใหญ่นิยม ซื้อลำไยกระป่องที่เป็นเนื้อลำไยส่วน นิยมซื้อยี่ห้อมาลีเนื่องจากมีชื่อเสียงด้านคุณภาพ สำหรับ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อที่พบมากที่สุด คือ รสาดของลำไยกระป่อง ส่วนใหญ่จะซื้อเพื่อรับประทานเอง โดยไม่มีช่วงเวลาที่แน่นอนในการซื้อ ซื้อด้วยเฉลี่ย 5 – 6 ครั้งต่อปี ครั้งละ 1 – 2 กระป่อง ในระดับราคา 21 – 40 บาทต่อกกระป่อง และนิยมซื้อจากชุมชนมาเก็ต เนื่องจากสะดวกต่อการเดินทาง

ABSTRACT

This study was aimed to 1) investigate the characteristics of consumers, causes of motivation and the behavior on making decision on buying fresh longans and longan products of both in-season and off-season to target consumers and 2) marketing mix of fresh longans and longan products in order to find out consumption pattern of fresh longans and longan products of target consumers. The researcher had collected data from consumers living in various provinces in the northern, northeastern, eastern, southern and central regions of the country. Four provinces were chosen from each region and one hundred respondents were taken from each province with the total number of 2,000 respondents. The obtained data were then analyzed through SPSS/PC+ program.

The following were found out : 1) Most of the sample groups in every region were female, aged 21-30 years, single, bachelor's degree graduates, and had household member of 3-4 persons. They had an average income of 5,001-10,000 baht

per month and they preferred buying fresh longans to baked longans and canned longans. 2) Most respondents preferred to buy in-season and fresh longans regardless of longan varieties. On the item factors effecting the buying decision of consumers toward the taste of longan, most respondents of the target marketing group bought longan for their own consumption; 1-5 times a year or 1.01-2.00 kilograms each time and with the price of 16-20 baht per one kilogram. The respondents liked to buy longan in the fresh market due to their convenience in traveling. 3) Most respondents of target marketing group liked to buy baked longan without seed and peeled. On the item factors effecting the buying decision of consumers toward the taste of baked longan, most respondents bought longans for their own consumption and without a certain period of time. They usually bought baked longans for 1-2 times a year and not more than one kilogram each time with the price of 21-40 baht per on kilogram. They liked to by baked longan in fresh market due to their convenience in traveling. 4) Most respondents of target marketing group liked to buy canned longans containing only fresh longans; particularly *Malee brand* due to its reputation on quality. Lastly, on the item factors effecting the buying decision of consumers toward the taste of canned longans, most respondents bought canned longans for their own consumption and without a certain period of time. They usually bought canned longans for 5-6 times a year and 1-2 cans for one time with the price of 21-40 baht per can. They liked to buy canned longan in the supermarket due to their convenience in traveling.

บทที่ 1
บทนำ
(INTRODUCTION)

ความสำคัญของปัญหา
(Significance of the problem)

ในอดีตที่ผ่านมาจำไยก็อิได้ว่าเป็นผลไม้มีความสำคัญยิ่งของภาคเหนือ เพราะทำให้เกษตรกรรมมีรายได้และมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นในการดำเนินชีพ แต่ปัจจุบันปริมาณพื้นที่ปลูกจำไยได้เพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งมีการพัฒนาผลผลิตให้สามารถออกสู่ตลาดได้ตลอดทั้งปี สงผลให้ผลผลิตจำไยเพิ่มสูงขึ้นเป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิดปัญหาภาระค่าไยตกต่ำ ซึ่งปัจจัยที่ทำให้ราคายังคงต่ำเนื่องมาจาก ปริมาณผลผลิตจำไยที่เพิ่มสูงขึ้น การกัดกันทางการค้าทั้งในส่วนของการตั้งกำแพงภาษีและการใช้มาตรการที่ไม่ใช้ภาษีของประเทศผู้นำเข้าจำไยทำให้การส่งออกจำไยไทยทำได้จำกัด ปัญหาด้านการแปรรูปผลผลิต เนื่องจากผลผลิตจำไยมีปริมาณมากและออกสู่ตลาดในช่วงระยะเวลาสั้นๆ สงผลให้เกิดการกดราคาไว้ชั่วขณะพ่อค้าคนกลาง ภาคราษฎร์นั่งขั้นของตลาดผลไม้ค่อนข้างรุนแรง ทั้งจากผลไม้ในประเทศและผลไม้นำเข้าจากต่างประเทศที่ทำให้ผู้บริโภคเมืองเลือกในการบริโภคมากยิ่งขึ้น การผลักดันการบริโภคจำไยของครัวเรือนให้เพิ่มขึ้นจึงทำได้จำกัด และกำลังชี้ของผู้บริโภคลดลง แม้ว่าภาพโดยรวมของเศรษฐกิจของประเทศไทยมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น แต่การบริโภคผลไม้ที่ไม่ใช้อาหารหลักของคนไทย ทำให้การมีรายได้ที่เพิ่มขึ้นไม่สามารถที่จะเพิ่มปริมาณการบริโภคจำไยได้มากเท่ากับปริมาณผลผลิตจำไยที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างมากน้อยได้ นอกจากนี้ยังมีปัญหาสำคัญทางการตลาดหลายด้านที่เกษตรกรประสบอยู่ เช่น ผลผลิตไม่ได้มาตรฐานตามที่ตลาดต้องการ มีตลาดประจำน้อยเพ่วยเป็นสินค้าที่มีความเสี่ยงสูง ข้อมูลการตลาดไม่ทันสมัย นโยบายส่งเสริมการตลาดของรัฐบาล ไม่ชัดเจน เป็นต้น จากผลกระทบดังกล่าวทำให้การวางแผนตลาดทั้งภายในประเทศและต่างประเทศไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ดังนั้นคณวิจัยจึงได้ทำการศึกษาถึงความต้องการของตลาดผู้บริโภคที่เป็นกลุ่มเป้าหมายว่า ตลาดมีความต้องการอย่างไร มูลเหตุใดๆ และพฤติกรรมการตัดสินใจข้อของผู้บริโภคเป็นอย่างไร รวมทั้งศึกษาถึงส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mixes) ที่มีผลต่อการตัดสินใจข้อของผู้บริโภคที่เป็นกลุ่มเป้าหมายทุกภาคของประเทศไทย เพื่อจะช่วยให้เกษตรกร

พ่อค้าคนกลาง หรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถบริหารจัดการด้านการตลาดได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ซึ่งจะทำให้ได้รับรายได้เพิ่มขึ้นในระดับที่น่าพอใจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

(Objectives of the study)

- ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของผู้บริโภค มูลเหตุจูงใจและพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ จำไยสด และผลิตภัณฑ์จำไยทั้งในฤดูและนอกฤดูของกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย
- ศึกษาส่วนประสมทางการตลาดของจำไยสด และผลิตภัณฑ์จำไยทั้งในฤดูและนอกฤดู เพื่อจะทำให้ทราบถูกแบบความต้องการของผู้บริโภคจำไยสด และผลิตภัณฑ์จำไย ทั้งในฤดูและนอกฤดูของกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

(Expected results)

- เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับนักการตลาด หน่วยธุรกิจ สถาบันของรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง กับการวางแผนการตลาดของผลิตภัณฑ์จำไย
- เพื่อได้ทราบถึงคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์จำไย และทำให้เกิดการพัฒนา ผลิตภัณฑ์เพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค
- เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนโฆษณา ประชาสัมพันธ์ เพื่อกระตุ้นให้ ผู้บริโภค เกิดความต้องการผลิตภัณฑ์จำไยมากขึ้น เป็นการเพิ่มพูนรายได้ให้แก่เกษตรกร

ขอบเขตของการวิจัย

(Scope of the study)

- ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของผู้บริโภค มูลเหตุจูงใจและพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ ของผู้บริโภค
- ศึกษาส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mixs) ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ ของผู้บริโภคทุกภาคของประเทศไทย

นิยามศัพท์
(Definition of terms)

ส่วนประกอบทางการตลาด (Marketing Mix หรือ 4Ps) หมายถึง เครื่องมือทางการตลาดที่ธุรกิจใช้ร่วมกันเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดเป็นอย่างไร ประกอบด้วยสินค้า (Product) การกำหนดราคา(Price) การจัดจำหน่าย(Place or Distribution) และการส่งเสริมการตลาด(Promotion) (Kotler, 2000 : 15)

ตลาดเป้าหมาย (Target Market) หมายถึง กลุ่มลูกค้าที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันที่ธุรกิจเลือกเป็นตลาดเป้าหมาย(Kotler and Armstrong, 2001 : G-10)

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

(REVIEW OR RELATED LITERATURE)

เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จึงตรวจสอบแนวความคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับตลาดสำราญ
2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
3. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับตลาดสำราญ (เฉลิมศาสตร์ วิเชียรเพริศ, 2546 : 30-35)

การตลาดสำราญ

สำราญถือได้ว่าเป็นมั่นคงเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย เพราะผลผลิตสำราญเป็นที่นิยมของผู้บริโภคทั่วโลกในประเทศไทยและต่างประเทศ ซึ่งนอกจากราคาปีริมาณผลผลิตจะพอเพียงต่อความต้องการบริโภคภายในประเทศแล้ว ยังสามารถส่งออกไปจำหน่ายยังตลาดต่างประเทศ ทำรายได้เข้าประเทศปีละหลายร้อยล้านบาทและมีแนวโน้มว่าปีริมาณและมูลค่าการส่งออกจะยังคงเพิ่มขึ้นทุกปี

ลักษณะการซื้อขายสำราญ

การซื้อขายสำราญระหว่างเกษตรกรกับพ่อค้าโดยส่วนใหญ่แล้ว พ่อค้ามักจะเป็นผู้กำหนดราคาในการซื้อขาย ซึ่งรูปแบบการขายของเกษตรกรจะมี 3 รูปแบบ คือ

1. การขายแบบเหมาสวน เป็นลักษณะการขายแบบเหมาสวนก่อนที่ผลผลิตจะออกสู่ตลาด หรือเป็นการซื้อขายล่วงหน้าที่เรียกว่า “ตกเบี้ยว” ซึ่งอาจจะหมายความเป็นบางส่วนหรือขายเหมาทั้งหมดก็ได้ โดยพ่อค้าจะเข้าไปติดต่อกับกลุ่มราคากลุ่มซื้อขายกันเกษตรกรเจ้าของสวนที่ต้องการจะเหมา เมื่อตกลงราคากลุ่มซื้อขายกันได้แล้วพ่อค้าจะจ่ายเงินสดจำนวนหนึ่งให้ ส่วนเงินที่เหลือจะทยอยจ่ายให้เมื่อเข้าไปเก็บเกี่ยวผลผลิตจนหมดสวนแล้ว เกษตรกรที่ขายเหมาในช่วงสำราญติดผลและเริ่มมีกำไร

เก็บเกี่ยวเข้าสู่คลาดแล้วจะนำไปได้ในราคาก็ต้องมีความต่อเนื่องกับราคานี้ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงต้นทุนที่ต้องจ่ายเพิ่มขึ้น แต่ต้องคำนึงถึงผลตอบแทนที่ต้องการได้ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงต้นทุนที่ต้องจ่ายเพิ่มขึ้น แต่ต้องคำนึงถึงผลตอบแทนที่ต้องการได้

2. เกษตรกรขายเองหรือขายอิสระ เป็นลักษณะที่เกษตรกรอาจขายลำไยเองที่สวน หรือมีพ่อค้ามาซื้อ直接ดึงสวน หรือนำไปวางขายที่ตลาด หรือนำไปขายที่จุดรับซื้อของพ่อค้าในระดับต่างๆ โดยเกษตรกรอาจจะขายแยกตามเกรด หรือขายคละก็ได้

3. การรวมกลุ่มกันขาย เป็นการขายในลักษณะที่เกษตรกรรวมกลุ่มกันขายลำไยให้กับพ่อค้า เพื่อที่จะได้มีอำนาจต่อรองทางด้านราคากับพ่อค้า แต่วิธีการแบบนี้ยังไม่เป็นที่นิยมมากนัก

การจัดชั้นคุณภาพหรือการจัดเกรดของลำไย

แบ่งออกได้ดังนี้

1. เกรดในญี่ปุ่น AA มีจำนวนผลไม่เกิน 70 ผลต่อ กิโลกรัม
  2. เกรด A มีจำนวนผลตั้งแต่ 71-80 ผลต่อ กิโลกรัม
  3. เกรด B มีจำนวนผลตั้งแต่ 81-90 ผลต่อ กิโลกรัม
  4. เกรด C มีจำนวนผลตั้งแต่ 91 ผลต่อ กิโลกรัมขึ้นไป
- ส่วนลำไยร่วงไม่มีการคัดเกรดแยกอย่างใด

อย่างไรก็ตามการจัดชั้นคุณภาพของลำไยอาจแตกต่างกันออกไปตามแต่ละพื้นที่ ซึ่งมีการจัดเกรดหลาย ๆ รูปแบบ เช่น เกรดจัมบี้ A B และ C หรือ เกรดจัมบี้ A B C และร่วง หรือ เกรด A B และ C หรือ เกรด 1 2 และ 3 เป็นต้น ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วในการกำหนดเกรดของลำไย จะขึ้นอยู่กับคุณภาพของพ่อค้าที่มาซื้อ

การบรรจุหีบห่อลำไย

การบรรจุหีบห่อเพื่อนำลำไยไปขายจะมี 2 ลักษณะ คือ การบรรจุเขียงและการบรรจุกล่อง ซึ่งจากการสำรวจของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร พบร่วง เกษตรกรนิยมบรรจุลำไยแบบกล่องมากกว่าการบรรจุแบบเขียง ทั้งนี้เนื่องจากการบรรจุแบบกล่องมีความสะดวกและมีความ

สวยงามมากกว่า ซึ่งประเกทของกล่องที่ใช้บรรจุมีทั้งแบบเป็นกล่องกระดาษและแบบกล่องพลาสติก

การขันส่งล้ำไย

การขันส่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ การขันส่งภายในประเทศ และการขันส่งไปต่างประเทศ ซึ่งมีลักษณะดังนี้

1. การขันส่งภายในประเทศ จะทำการขันส่งโดยรถยนต์และรถไฟ ซึ่งการขันส่งโดยรถยนต์ส่วนใหญ่จะใช้รถบรรทุก 6 ล้อ หรือ 4 ล้อ ส่วนการขันส่งโดยรถไฟจะมีทั้งขบวนรถด่วนและรถเร็ว ซึ่งอัตราค่าขนส่งโดยรถยนต์หรือรถไฟ ขึ้นอยู่กับปริมาณและระยะทางในการขันส่ง กล่าวคือ ยิ่งระยะทางไกลเท่าไร อัตราค่าขนส่งยิ่งแพงขึ้นเท่านั้น

2. การขันส่งไปต่างประเทศ สามารถขันส่งได้ 4 เส้นทาง คือ

2.1 การขันส่งทางรถยนต์ ผู้ส่งออกมักใช้ตู้คอนเทนเนอร์ปั้นจากาด โดยก่อนที่จะนำล้ำไยขึ้นจากรถ จะมีการอบด้วยสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ เพื่อยืดอายุการเก็บรักษาล้ำไยให้นานขึ้น จากนั้นจะขันส่งผ่านชายแดนได้ไปประเทศไทยและสิงคโปร์

2.2 การขันส่งทางรถไฟ ทางการรถไฟแห่งประเทศไทยได้บริการจัดส่งล้ำไยไปจากกรุงเทพฯ ไปยังกรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศไทยมาเลเซียเท่านั้น

2.3 การขันส่งทางเรือ เป็นวิธีการขันส่งที่พ่อค้านิยมกันอย่างมาก เพราะมีค่าใช้จ่ายถูกกว่าการขันส่งทางเครื่องบิน และสามารถบรรทุกได้ครัวลดมาก ๆ รวมทั้งปัจจุบันได้มีการอบก๊าซซัลเฟอร์ให้กับล้ำไยเพื่อยืดอายุการเก็บรักษา ทำให้สามารถขันส่งล้ำไยทางเรือไปยังประเทศใกล้ ๆ ได้โดยที่ล้ำไยไม่เน่าเสีย

2.4 การขันส่งทางเครื่องบิน ผู้ส่งออกสามารถขันส่งล้ำไย โดยระหว่างบรรทุกเครื่องบินประจำหรือเที่ยวบินเช่าเหมาลำ เพื่อการขันส่งล้ำไยโดยเฉพาะก็ได้

วิถีการตลาดล้ำไย

การขันส่ายล้ำไยจากเกษตรกรจนถึงมือผู้บริโภค ได้ผ่านผู้ที่ทำหน้าที่ทางการตลาด พอกฎีเป็นภาพรวมได้ดังนี้

ເກຫຍທຽກ ຈະຈໍານໍາຍຸດຜົນລືດໃຫ້ກັບພອຄ້າທ່ອງທີ່ ພອຄ້າທ່ອງດິນ ພອຄ້າຂາຍປຶກ
ພອຄ້າຂາຍສົ່ງຕ່າງຈັງນວດ ພອຄ້າຂາຍສົ່ງກຽມເທິງ ໂຮງງານແປຣູປ ຜູ້ສົ່ງອອກ ແລະຂາຍໃຫ້ກັບຜູ້ບັນຍາ
ກາຍໃນປະເທດໂດຍຕຽງ

ພອຄ້າທ່ອງທີ່ ຈະຈໍານໍາຍຸດຜົນລືດຕ່ອໄປໃຫ້ກັບພອຄ້າທ່ອງດິນ ພອຄ້າຂາຍສົ່ງຕ່າງຈັງນວດ
ພອຄ້າຂາຍສົ່ງກຽມເທິງ ພອຄ້າຂາຍປຶກ ຜູ້ສົ່ງອອກ ແລະໂຮງງານແປຣູປ

ພອຄ້າທ່ອງດິນ ຈະຈໍານໍາຍຸດຜົນລືດຕ່ອໄປໃຫ້ກັບພອຄ້າຂາຍສົ່ງກຽມເທິງ ໂຮງງານແປຣູປ
ແລະຜູ້ສົ່ງອອກ

ພອຄ້າຂາຍສົ່ງຕ່າງຈັງນວດ ຈະຈໍານໍາຍຸດຜົນລືດໃຫ້ແກ່ພອຄ້າຂາຍປຶກ ແລະຜູ້ບັນຍາ
ກາຍໃນປະເທດ

ພອຄ້າຂາຍສົ່ງກຽມເທິງ ຈະຈໍານໍາຍຸດຜົນລືດໃຫ້ກັບພອຄ້າທ່ອງທີ່ ພອຄ້າຕ່າງຈັງນວດ
ແລະຜູ້ບັນຍາກາຍໃນປະເທດ

ພອຄ້າຂາຍປຶກ ຈໍານໍາຍຸດຜົນລືດໃຫ້ກັບຜູ້ບັນຍາກາຍໃນປະເທດ

ໂຮງງານແປຣູປ ຈະຮັບຊື້ຜົນລືດແລ້ວມາທໍາການແປຣູປເປັນລໍາໄຍອບແໜ້ງ ລໍາໄຍ
ກຽມປົອງ ແລະລໍາໄຍແໜ້ງ ຈໍານໍາຍຸດຜົນລືດໃຫ້ກັບພອຄ້າທ່ອງທີ່ ໂຮງງານແປຣູປ

ຕລາດລໍາໄຍກາຍໃນປະເທດ

1. ລໍາໄຍສົດ ຕລາດລໍາໄຍສົດທີ່ສຳຄັນ ອີ້ວ ຕລາດກາຍໃນກຽມເທິງ ຮຶ່ງໄດ້ແກ່ ຕລາດ
ມහານາຄ ຕລາດສື່ມຸນເມືອງ ປາກຄລອງທລາດ ແລະຕລາດໄກ ຮຶ່ງການບັນຍາລໍາໄຍສົດສ່ວນໃນຢູ່ຈະເປັນ
ລໍາໄຍເກຣດ A ແລະລໍາໄຍເກຣດ B ທີ່ເໝີ້ອຈາກການສົ່ງອອກ ນອກຈາກນີ້ລໍາໄຍສົດຍັງກະຈາຍໄປຢັ້ງຕລາດ
ຕາມຈັງນວດຕ່າງໆ ທ່າງປະເທດ ໂດຍພອຄ້າຈະນໍາການປະກຽກໄປຮັມຊື້ເອງທີ່ສ່ວນທີ່ຈະຈຸດຮັບຊື້ ສ້າງ
ຊື້ຈາກພອຄ້າຂາຍສົ່ງທີ່ຢູ່ໃນກຽມເທິງ ແລ້ວນໍາໄປຈໍານໍາຍຸດຈັງນວດຂອງຕົນ ສ້າງຈໍານໍາຍຸດໄປຕາມ
ຈັງນວດຕ່າງໆ ຂອງປະເທດ ຮຶ່ງຕລາດການທີ່ສຳຄັນມັກຍູ້ໃນຈັງນວດທີ່ເປັນສູນຍົກລາງກາຮ້າໃນ
ກຽມການນັ້ນໆ ເຊັ່ນ ຈັງນວດນគຣສົຣຮ່ວມຮາຊ ນາດໃນຄູ່ ສາງລາ ນກຮວວຣົກ ນກຮາສົ່ມາ ຂອນແກ່
ເປັນດັ່ນ

2. ລໍາໄຍກຽມປົອງ ສ່ວນໃນຢູ່ມັກຈະກຽມຈັດກຽມຈາຍຍູ່ຕາມຮ້ານຄ້າທ່າງໆ ໄປ ສ້າງ
ສູນຍົກກາຮ້າຕ່າງໆ

3. ລໍາໄຍອົບແໜ້ງ ຈະມີອູ້ທີ່ໄປນໍ້ວ່າຈະເປັນຮ້ານຄ້າທີ່ສູນຍົກກາຮ້າຕ່າງໆ

ตลาดล้ำไถ่ต่างประเทศ

โดยภาพรวมมุ่ลค่าการส่งออกในแต่ละผลิตภัณฑ์ของค่าย คือ ลำไยสด ลำไย แข็ง ลำไยอบแห้ง และลำไยกระป่อง มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นตลอดมาทุกปี ตลาดส่งออกที่สำคัญในแต่ละผลิตภัณฑ์ ได้แก่

1. **ลำไยสด** มีตลาดหลักที่สำคัญ คือ ย่องกง รองลงมาได้แก่ อินโดนีเซีย ให้หัวน จัน มาเลเซีย แคนาดา และสิงคโปร์ โดยการนำเข้าลำไยสดของย่องกง เป็นการส่งออกต่อไปยังจีน ส่วนอังกฤษ พิลippines เนเธอร์แลนด์ สหรัฐอเมริกา และฝรั่งเศส มีการนำเข้าลำไยสดเพียงเล็กน้อย

2. **ลำไยแข็ง** มีตลาดหลักที่สำคัญ คือ สหรัฐอเมริกา รองลงมาคือ ให้หัวน ย่องกง ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น แคนาดา และนิวซีแลนด์ แม้การส่งออกลำไยแข็งยังมีปริมาณการส่งออกที่น้อย เมื่อเทียบกับปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์ลำไยประเภทอื่นๆ

3. **ลำไยอบแห้ง** มีตลาดหลักที่สำคัญ คือ จีน และย่องกง รองลงมาได้แก่ ให้หัวน สิงคโปร์ อินโดนีเซีย เกาะหลีใต้ ออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกา ส่วนอังกฤษ ฝรั่งเศส และแคนาดา มีการนำเข้าลำไยอบแห้งเพียงเล็กน้อย

4. **ลำไยกระป่อง** มีตลาดหลักที่สำคัญ คือ มาเลเซียและสิงคโปร์ รองลงมา ได้แก่ กัมพูชา สหรัฐอเมริกา และอินโดนีเซีย ส่วนฝรั่งเศส ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น เนเธอร์แลนด์ และเกาะหลีใต้ มีการนำเข้าลำไยกระป่องเพียงเล็กน้อย

ประเทศไทยแข่งขัน

1. **ลำไยสด** ถือได้ว่าแทบทะจานไม่มีปัญหาทางด้านคุณภาพแข่งขัน เนื่องจากประเทศไทยผู้ผลิตอันดับ 1 อาทิ จีน ให้หัวน เวียดนาม ออสเตรเลีย เป็นต้น ยังไม่สามารถแข่งขันกับประเทศไทยได้ ทั้งในด้านปริมาณที่มีมากกว่า ราคาก็เหมาะสม รวมทั้งคุณภาพและรสชาติลำไยของไทยที่ดีกว่า เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทั่วไป อย่างไรก็ตามคุณภาพแข่งขันที่ไม่ควรมองข้าม คือ จีน เนื่องจากปัจจุบันจีนได้เพิ่มพื้นที่ในการผลิตลำไยในประเทศอย่างรวดเร็ว ซึ่งจะทำให้จีนมีปริมาณลำไยในประเทศเพิ่มขึ้น ก็จะมีการนำเข้าลำไยจากต่างประเทศลดลงตามไปด้วย

2. **ลำไยกระป่อง** คุณภาพแข่งขันของไทยมีเพียงประเทศไทยให้หัวนเท่านั้น แต่ลำไยกระป่องของให้หัวนมีต้นทุนการผลิตที่สูง ทำให้มีราคาที่สูงกว่าของไทย ดังนั้นลำไยกระป่องของให้หัวน จึง

ไม่มีผลกระทบกับการส่งออกจำไยกระปือของไทยมากนัก

3. คำใบอนหนังคู่แข่งของไทยได้แก่ จีน ไต้หวัน และเวียดนาม ถึงแม้ว่าคุณภาพคำใบอนหนังของจีนและไต้หวันจะดีกว่าของไทย แต่ก็มีราคาที่สูงกว่า ส่วนคำใบอนหนังของเวียดนาม มีคุณภาพและราคาต่ำกว่าของไทย

ทฤษฎีเกี่ยวข้อง

โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค (consumer behavior model) (Kotler Phillip, 2000)

เป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมผู้บริโภค โดยมีการตอบสนองสิ่งกระตุ้น (stimulus) ทำให้เกิดความต้องการ สิ่งกระตุ้นผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อจะได้รับอิทธิพลจากลักษณะต่างๆ ของผู้ซื้อ แล้วจะมีการตอบสนองของผู้ซื้อ (buyer's response) หรือการตัดสินใจของผู้ซื้อ (buyer's purchase decision) ดังโครงสร้างในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบพฤติกรรมผู้บริโภค (model of consumer behavior)

พิมพ์ : Kotler, Phillip (2000)

จุดเริ่มต้นของโมเดลนี้อยู่ที่มีสิ่งกระตุ้น (stimulus) ให้เกิดความต้องการก่อน แล้วทำให้เกิดการตอบสนอง (response) ดังนั้นโมเดลนี้จึงอาจเรียกว่า S - r theory โดยมีรายละเอียดของทฤษฎีดังนี้

1. สิ่งกระตุ้น (stimulus) สิ่งกระตุ้นอาจเกิดขึ้นเองจากภายในร่างกาย (inside stimulus) และสิ่งกระตุ้นภายนอก นักการตลาดจะต้องสนใจและจัดสิ่งกระตุ้นภายนอก เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการผลิตภัณฑ์ สิ่งกระตุ้นถือว่าเป็นเหตุจริงใจให้เกิดการซื้อสินค้า (buying motive) ซึ่ง

อาจให้เหตุจุงใจข้อด้านเหตุผล และให้เหตุจุงใจข้อด้านจิตวิทยา (อารมณ์) ก็ได้สิ่งกระตุ้นมาแบบนอยกประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1.1 สิ่งกระตุ้นทางการตลาด (marketing stimulus) เป็นสิ่งกระตุ้นที่มีต่อการตลาด สามารถควบคุมและต้องจัดให้มีขึ้น เป็นสิ่งกระตุ้นที่เกี่ยวข้องกับส่วนประสมการตลาด (marketing mix) ประกอบด้วย

1.1.1 สิ่งกระตุ้นด้านผลิตภัณฑ์ (product) เช่น การออกแบบผลิตภัณฑ์ให้สวยงามเพื่อกำหนดความต้องการ

1.1.2 สิ่งกระตุ้นด้านราคา (price) เช่น การกำหนดราคาสินค้าให้เหมาะสม กับผลิตภัณฑ์ โดยพิจารณาลูกค้าเป้าหมาย

1.1.3 สิ่งกระตุ้นด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (distribution) หรือ place) เช่น การจัดผลิตภัณฑ์ให้ทั่วถึงเพื่อให้ความสะดวกแก่ผู้บริโภคถือว่าเป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการขึ้น

1.1.4 สิ่งกระตุ้นด้านการส่งเสริมการตลาด (promotion) เช่น การโฆษณาอย่างสนับสนุน การใช้ความพยายามของพนักงานขาย การลด แลก แจก แอม การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลทั่วไป เหล่านี้ถือว่าเป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการขึ้น

1.2 สิ่งกระตุ้นอื่น ๆ (other stimulus) คือ เป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภคที่อยู่ภายใต้การดำเนินการซึ่งปรับตัวตามความต้องการของบุคคล

1.2.1 สิ่งกระตุ้นทางเศรษฐกิจ (economic) เช่น ภาวะเศรษฐกิจรายได้ของผู้บริโภค เหล่านี้มีอิทธิพลต่อความต้องการของบุคคล

1.2.2 สิ่งกระตุ้นทางเทคโนโลยี (technological) เช่น เทคโนโลยีใหม่ ด้านฝากร่องเงินอัตโนมัติ สามารถกระตุ้นความต้องการให้ใช้บริการของธนาคารมากขึ้น

1.2.3 สิ่งกระตุ้นทางกฎหมายและการเมือง (law and political) เช่น กฎหมายเพิ่มหรือลดภาษีสินค้าได้สินค้าหนึ่ง จะมีอิทธิพลต่อการเพิ่มหรือลดความต้องการของผู้ซื้อ

1.2.4 สิ่งกระตุ้นทางวัฒนธรรม (cultural) เช่น ชนบทรرمเนียมไทยในเทศกาลต่าง ๆ จะมีผลกระทบให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการซื้อสินค้าในเทศกาลนั้น ๆ

2. ลักษณะของผู้ซื้อ (buyer's characteristics) ลักษณะของผู้ซื้อมีอิทธิพลจากปัจจัยต่าง ๆ คือ

2.1 ปัจจัยด้านวัฒนธรรม วัฒนธรรมเป็นเครื่องผูกพันบุคคลในกลุ่มไว้ด้วยกัน บุคคลจะเรียนรู้วัฒนธรรมของเช้ายาไปใช้กระบวนการทางวัฒนธรรมแบ่งออกเป็น วัฒนธรรมขั้นพื้นฐาน วัฒนธรรมกลุ่มย่อย หรือขั้นบนของเนียมประเพณี และขั้นทางสังคม

2.2 ปัจจัยด้านสังคม เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อ ลักษณะทางสังคมประกอบด้วย กลุ่มชั้นอิง ครอบครัว บทบาทและสถานะ

2.3 ปัจจัยส่วนบุคคล การตัดสินใจของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากลักษณะส่วนบุคคลทางด้านต่าง ๆ ได้แก่ อายุ ขั้นตอนวัย จักษุ รูปร่าง อาชีพ โอกาสทางเศรษฐกิจ การศึกษา รูปแบบการดำรงชีวิต บุคลิกภาพและแนวความคิดส่วนบุคคล

2.4 ปัจจัยจิตวิทยา การเลือกซื้อของบุคคล ได้รับอิทธิพลจากการกระบวนการทางจิตวิทยา 4 อย่างคือ การรู้จัก ความเข้าใจ การรับรู้ ความเชื่อ ทัศนคติและการเรียนรู้

3. กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค (buyer decision process) เป็นลำดับขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค โดยประกอบด้วยขั้นตอน คือ การรับรู้ความต้องการ (ปัญหา) การค้นหาข้อมูล การประเมินผลทางเลือก การตัดสินใจซื้อ และพฤติกรรมภายหลังการซื้อ

4. ตัดสินใจซื้อของผู้ซื้อ (buyer's decision) การตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค ผู้บริโภคจะมีการตัดสินใจในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ คือ (1) การเลือกผลิตภัณฑ์ (product choice) (2) การเลือกตราสินค้า (brand choice) (3) การเลือกผู้ขาย (dealer choice) (4) การเลือกเวลาในการซื้อ (purchase timing) (5) การเลือกปริมาณในการซื้อ (purchase choice)

5. ความรู้สึกภายหลังการซื้อ (post purchase feeling) หลังจากการซื้อแล้วทดลองใช้ ผลิตภัณฑ์ไปแล้ว ผู้บริโภคจะมีประสบการณ์เกี่ยวกับความพึงพอใจหรือไม่พอใจผลิตภัณฑ์ ซึ่งนักการตลาดจะต้องพยายามทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคภายหลังการซื้อ

ส่วนประสมทางการตลาด (marketing mix) (สุคากวงศ์ เรืองรุจิรະ, 2541 : 29 – 32)

ส่วนประสมทางการตลาด ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ (product) การจัดจำหน่าย (place) การกำหนดราคา (price) การส่งเสริมการตลาด (promotion) เรียกส่วนประสมทางการตลาดได้อีกอย่างหนึ่งว่า 4 P's ส่วนประกอบทั้ง 4 ตัวนี้ ทุกด้านมีความเกี่ยวพันกัน P แต่ละตัวมีความสำคัญเท่าเทียมกัน แต่เนื่องจากผู้บริหารการตลาดแต่ละคนจะวางแผนกลยุทธ์โดยเน้นน้ำหนักที่ P ได้มากกว่ากัน เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของเป้าหมายทางการตลาด คือ ตัวผู้บริโภค

1. ผลิตภัณฑ์ (product)

ปัจจัยแรกที่จะแสดงว่ากิจการพร้อมจะทำธุรกิจได้ กิจการนี้จะต้องมีสิ่งที่จะเสนอขาย อาจเป็นสินค้าที่มีตัวตน บริการ ความคิด (idea) ที่จะไปตอบสนองความต้องการได้ การศึกษาเกี่ยวกับสินค้านั้น นักการตลาดมักจะศึกษาสินค้าในรูปของสินค้าเบ็ดเต็ม (total product) ซึ่งหมายถึงตัวสินค้าบางกับความพอใจและผลประโยชน์ที่ผู้บริโภคได้รับจากการซื้อ สินค้านั้น ผู้บริหารการตลาดจะต้องมีการปรับปรุงสินค้าหรือบริการที่ผลิตขึ้นมาให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย โดยเน้นถึงการสร้างความพอใจให้แก่ผู้บริโภคและสนองความต้องการของผู้บริโภคเป็นสำคัญ ใน การศึกษาเกี่ยวกับสินค้าจะต้องศึกษานักท่องเที่ยว ที่ครอบคลุมถึงการเลือกตัวผลิตภัณฑ์หรือสายผลิตภัณฑ์ การเพิ่มน้ำหนักของสินค้าในสายผลิตภัณฑ์ ลักษณะของสินค้า ในเรื่องคุณภาพ ประสิทธิภาพ สี ขนาด รูปทรง การให้บริการประกอบอาหาร การหับประกัน ฯลฯ สินค้าที่ผลิตออกจำหน่ายตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคกลุ่มใด วงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ของสินค้ามีระยะเวลานานเห่าได้ในแต่ละช่วงเวลาของวงจรผลิตภัณฑ์นั้น นักบริหารการตลาดควรจะใช้กลยุทธ์ทางการตลาดอย่างไร และเมื่อต้องการที่จะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่กิจการ ธุรกิจจะต้องมีการวางแผนพัฒนาสินค้าใหม่ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดได้อย่างไรบ้าง

ปัจจุบันจะเห็นได้ว่าผู้บริโภคให้ความสนใจและพึงพอใจในการเลือกซื้อสินค้ามากกว่าแต่ก่อน บทบาทของการบริการที่มีความสำคัญต่อตัวสินค้าอย่างยิ่ง การบริการที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ลักษณะ 2 ประการด้วยกัน คือ เป็นการป้องกันคุณภาพของสินค้าและช่วยส่งเสริมการจำหน่าย ดังนั้นควรร่วมของภาชนะบรรจุหรือหีบห่อในปัจจุบันจึงมีสีสรรค์ดูดตา และรสนุที่ใช้ทำหีบห่อแปลงใหม่กว่าเดิม น้อยครั้งที่ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อสินค้าโดยคำนึงถึงตัวบรรจุ

ภัยที่มากกว่าตัวสินค้า สินค้าที่ผลิตขึ้นมาจำหน่ายในตลาดจะต้องมีการกำหนดตราสินค้าและเครื่องหมายการค้า เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นว่าสินค้านั้นเป็นของผู้ผลิตรายใดรายหนึ่งอย่างชัดเจน ตราสินค้าเป็นสิ่งมีประโยชน์แก่ผู้บริโภค ทำให้ผู้บริโภคทราบว่าสินค้านั้นเป็นของผู้ผลิตรายใด ผู้บริโภคจะสามารถใช้ประสบการณ์เดิมมาช่วยในการตัดสินใจซื้อได้ง่ายขึ้น โดยมิต้องสอบถามข้อมูลอยู่ตลอดเวลา และเกิดความมั่นใจในการตัดสินใจซื้อสินค้านั้น

2. การจัดจำหน่าย (place or distribution)

สินค้าที่ผู้ผลิตผลิตขึ้นมาได้นั้น ถึงแม้ว่าจะมีคุณภาพดีเพียงใดก็ตาม ถ้าผู้บริโภคไม่ทราบแหล่งซื้อและไม่สามารถจะจัดหามาได้เมื่อเกิดความต้องการ สินค้าที่ผลิตขึ้นมาก็ไม่สามารถตอบสนองความต้องการผู้บริโภคได้ ดังนั้นนักการตลาดจึงจำเป็นต้องพิจารณาว่าที่ไหน เมื่อไร และโดยไตรที่จะเสนอขายสินค้า การจัดจำหน่ายเป็นเรื่องที่สำคัญ แต่ก็เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องศึกษา

การจัดจำหน่ายแบ่งกิจกรรมออกเป็น 2 ส่วน คือ ช่องทางการจัดจำหน่าย (channel of distribution) เน้นการศึกษาถึงชนิดของช่องทางการจำหน่ายว่าจะใช้วิธีการขายสินค้าให้กับผู้บริโภคโดยตรง หรือการขายสินค้าผ่านสถาบันคนกลางต่างๆ บทบาทของสถาบันคนกลางต่างๆ เช่น พ่อค้าส่ง (wholesalers) พ่อค้าปลีก (retailers) และตัวแทนคนกลาง (agent middleman) ที่มีต่อตลาด อีกส่วนหนึ่งของกิจกรรมการจัดจำหน่ายสินค้า คือ การแจกจ่ายตัวสินค้า (physical distribution) การกระจายสินค้าเข้าสู่ผู้บริโภค การเลือกใช้วิธีการขนส่ง (transportation) ที่เหมาะสมในการซ่อมแซมและการจ่ายตัวสินค้า สื่อการขนส่งได้แก่ การขนส่งทางอากาศ ทางรถยนต์ ทางรถไฟ ทางเรือ และทางท่อ ผู้บริหารการตลาดจะต้องคำนึงว่าจะเลือกใช้สื่ออย่างใดดีที่สุด โดยเสียค่าใช้จ่ายต่ำและสินค้านั้นไปถึงลูกค้าทันเวลา ขั้นตอนที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการแจกจ่ายตัวสินค้า คือ ขั้นตอนของการจัดเก็บรักษาสินค้า (storage) เพื่อรักษาจำหน่ายให้ทันเวลาที่ผู้บริโภคต้องการ

3. การกำหนดราคา (price)

เมื่อธุรกิจได้มีการพัฒนาสินค้าขึ้นมา รวมทั้งนำช่องทางการจำหน่ายและวิธีการแจกจ่ายตัวสินค้าได้แล้ว สิ่งสำคัญที่ธุรกิจจะต้องคำนึงการต่อไป คือ กำหนดราคาที่เหมาะสมกับสินค้าที่จะนำไปเสนอขาย ก่อนที่จะกำหนดราคาสินค้า ธุรกิจจะต้องมีเป้าหมายว่าจะตั้งราคาเพื่อ

ต้องการกำไร หรือเพื่อขยายส่วนแบ่งครองตลาด (market share) หรือเพื่อเป้าหมายอย่างอื่น อีกทั้งต้องมีการใช้กลยุทธ์ในการตั้งราคาที่จะทำให้เกิดการยอมรับจากตลาดเป้าหมาย และสู้กับคู่แข่งขันได้ในการแข่งขันในตลาด กลยุทธ์ราคาเป็นเครื่องมือสำคัญที่คู่แข่งขันนำมาใช้ได้ผลกระทบเรื่องกว่าปัจจัยอื่นๆ เช่น การลดราคา หรืออาจตั้งราคางานค้าให้สูงสำหรับสินค้าที่มีลักษณะพิเศษในตัวของมันเองเพื่อแสดงภาพพจน์ที่ดี อาจใช้ผลทางจิตวิทยามาช่วยเสริมการตั้งราคา การตั้งราคาสินค้าอาจมีนโยบายการให้สินเชื่อหรือนโยบายการให้ส่วนลดเงินสด ส่วนลดการค้า หรือส่วนลดปริมาณ ฯลฯ นอกจากนั้นธุรกิจจะต้องคำนึงถึงกฎหมายที่จะมีผลกระทบต่อราคาด้วย

4. การส่งเสริมการตลาด (promotion)

เป็นการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการการติดต่อสื่อสารไปยังตลาดเป้าหมาย การส่งเสริมการตลาดเป็นวิธีการที่จะบอกให้ลูกค้าทราบเกี่ยวกับสินค้าที่เสนอขาย

วัตถุประสงค์ของการส่งเสริมการตลาด เพื่อบอกให้ลูกค้าทราบว่ามีผลิตภัณฑ์ ออกจำหน่ายในตลาด พยายามซักขวัญให้ลูกค้าเข้าใจและเพื่อเตือนความทรงจำกับตัวผู้บริโภค การส่งเสริมการตลาดจะต้องมีการศึกษาถึงกระบวนการการติดต่อสื่อสาร (communication process) เพื่อเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับกับผู้ส่ง การส่งเสริมการตลาดมีเครื่องมือสำคัญที่จะใช้อยู่ 4 ชนิดด้วยกัน เรียกว่า ส่วนประสมของการส่งเสริมการตลาด (promotion mix) ได้แก่

ก. การขายโดยใช้พนักงานขาย (personal selling) เป็นการเสนอขายสินค้าแบบ面對面 (face-to-face) พนักงานขายต้องเข้าพบปะกับผู้ซื้อโดยตรงเพื่อเสนอขายสินค้า การส่งเสริมการตลาดโดยวิธีนี้เป็นวิธีที่ดีที่สุดแต่เสียค่าใช้จ่ายสูง

บ. การโฆษณา (advertising) หมายถึงรูปแบบของการจ่ายเงินเพื่อการส่งเสริมการตลาด โดยมิได้อาศัยตัวบุคคลในการนำเสนอหรือช่วยในการขาย แต่เป็นการใช้สื่อโฆษณา ประเภทต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร สื่อโฆษณาเหล่านี้จะสามารถเข้าถึงผู้บริโภคเป็นกثุ่มใหญ่ หมายความว่าสินค้าที่ต้องการจะขายตลาดกว้าง

ค. การส่งเสริมการขาย (sales promotion) หมายถึงกิจกรรมที่ทำหน้าที่ช่วยพนักงานขายและการโฆษณาในการขายสินค้า การส่งเสริมการขายเป็นการกระตุ้นผู้บริโภคให้เกิดความต้องการในตัวสินค้า การส่งเสริมการขายอาจจัดทำในรูปของการแสดงสินค้า การแจกของตัวอย่าง แจกคูปอง ของแถม การใช้แสตมป์เพื่อแลกสินค้า การซิงเชคจากการวัดต่างๆ ฯลฯ

๑. การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ (publicity and public relation) ในปัจจุบัน ธุรกิjmักสนใจภาพพจน์ของกิจการ ธุรกิจได้ใช้เงินจำนวนมากเพื่อสร้างชื่อเสียงและภาพพจน์ของ กิจการ ปัจจุบันองค์การธุรกิจส่วนใหญ่ไม่ได้เน้นที่การแสวงหากำไร (maximize profit) เพียงอย่างเดียว ต้องเน้นที่วัตถุประสงค์ของการให้บริการแก่สังคมด้วย (social objective) เพราะความอยู่รอดของธุรกิจจะขึ้นอยู่กับการยอมรับของกลุ่มผู้บริโภคในสังคมด้วย

การศึกษาส่วนประสมทางการตลาดจะต้องศึกษาสินค้าตั้งแต่ต้นตลอดทั้งกระบวนการผลิต จนกระทั่งสินค้าไปถึงมือผู้บริโภคคนสุดท้าย จะต้องศึกษาความสัมพันธ์ของ ส่วนประกอบทั้ง 4 ประการ เป็นการนำเสนอที่ดีผ่านช่องทางการจำหน่ายที่มีประสิทธิภาพ ขายใน ราคากลางที่สมเหตุสมผล และมีวิธีการสื่อสารเพื่อเสนอขายสินค้าอย่างดีด้วย

ส่วนผสมของปัจจัยสำคัญทั้ง 4 ประการนี้ จะมุ่งเน้นสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ เป้าหมายทางการตลาด ซึ่งหมายถึงการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ผู้บริหารการตลาด จะต้องจัดความสมดุลขององค์ประกอบทั้ง 4 ประการให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด การขาดความ สมดุลขององค์ประกอบตัวใดตัวหนึ่ง คือ สาเหตุที่จะก่อให้เกิดปัญหาในการบริหารงานของกิจการ

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สายสมร โชคประเสริฐ (2541) ได้ศึกษาการผลิตและการตลาดสำหรับในจังหวัดตาก พบว่า เกษตรกรรมพื้นที่ป่าลึกสำหรับชั้น 1-5 ได้ต่อครอบครัว โดยส่วนใหญ่นิยมปลูกพันธุ์อีดู ผลผลิตที่ได้จะมีพื้นที่ด้านกลางจากต่างจังหวัดมาปรับเรื่อง โดยใช้วิธีการขายแบบเหมาส่วน ส่วน ราคาผลผลิตของสำหรับชั้น 1-5 ประมาณ 64.2 จะเป็นผู้กำหนดเอง การซื้อขายจะมีการแบ่งเกรด ผลผลิตสำหรับชั้น 1-5 ในที่สุดที่ได้จะนำไปบริโภคภายในประเทศ

สุภาพร กิตติ (2541) ได้ศึกษาภาวะการณ์ผลิตและการตลาดส่งออกสำหรับใน จังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2536-2540 พบว่าจังหวัดเชียงใหม่ มีปริมาณพื้นที่เพาะปลูกสำหรับเพิ่มขึ้น ทุกปี ผลผลิตสำหรับชั้น 1-5 ที่เนื่องจากได้รับความนิยมจากผู้บริโภคเพิ่มมากขึ้น โดย ผลผลิตที่ได้ร้อยละ 30 จะนำไปขายในประเทศ และร้อยละ 40 นำมาราคาขายแบบปรับฐานน้ำท่วม และ ที่เหลือจากบริโภคและแพรูปจะส่งจำหน่ายยังต่างประเทศ ในรูปของสำหรับชั้น 1-5 สำหรับชั้น 1-5 ของแท้ และสำหรับชั้น 1-5 ตลาดที่สำหรับชั้น 1-5 ของไทย คือ ย่องง นาโนเชี่ย และสิงคโปร์ เป็นหลักในการ ผลิตสำหรับชั้น 1-5 ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าเกษตรกรรมเก็บเกี่ยวผลผลิตก่อนกำหนดทำให้ราคากลาง ตกต่ำ รวมทั้งขาดการวางแผนในการผลิต ผลผลิตจะไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดย

ได้มีความเห็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา คือ จัดตั้งตลาดน้ำให้เกษตรกรนำผลผลิตมาจำหน่าย แก่ผู้ซื้อโดยตรงและให้น่วยงานที่เกี่ยวข้อง ออกให้ความรู้ในการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชกับเกษตรกร ปรับปรุงคุณภาพลำไยให้ตรงกับความต้องการของตลาด

มนตรี ด่านไพบูลย์ และพงษ์ศักดิ์ อังกสิทธิ์ (2544 : 83-84) ศึกษาถึงการเปรียบเทียบการผลิตและการตลาดของลำไยในสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทย พบว่า สภาพการตลาดลำไยของประเทศไทย ต้องพึ่งพาตลาดในการส่งออกไปยังย่องกง และสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นอย่างสูงทั้งปริมาณและมูลค่า ส่วนประเทศไทยจะมีตลาดในประเทศไทยเป็นส่วนใหญ่ ทั้งลำไยสดและอบแห้ง มีการส่งออกลำไยสดไปยังตลาดย่องกงบ้าง โดยมีข้อเสนอแนะให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ควรขยายตลาดเดิมและเพิ่มตลาดใหม่ มีการพัฒนาชุมชนแบบการบริจาคบ้านและภาระพัฒนาผลิตภัณฑ์แปลงปลูกลำไยให้หลักน้อยยิ่งขึ้น จัดตั้งกองทุนลำไยและพัฒนาองค์กรประสานงานกลางการผลิตและการตลาดลำไยแห่งประเทศไทยให้มีขีดความสามารถในการดูแลการตลาดลำไยให้มีเสถียรภาพ หน่วยงานที่ส่งเสริมการผลิตและการตลาดควรเป็นหน่วยงานเดียวกัน

ภารชาร์ย์ ตะกากรุดโญ (2544) ได้ศึกษาถึงการผลิตและการตลาดลำไยในจังหวัดเชียงใหม่ ปี 2540-2544 พบว่า ปริมาณพื้นที่เพาะปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่เพิ่มขึ้นทุกปี และผลจากการมีระบบการผลิตแบบดั้งเดิมทำให้ราคามีค่าอยู่ในช่วงเดือนสิงหาคม เนื่องจากเป็นช่วงเริ่มฤดูกาลเก็บเกี่ยว ผลผลิตลำไยจึงออกสู่ตลาดน้อยทำให้ลำไยมีราคาสูง แต่หลังจากนั้นราคาก็ลดลงเนื่องจากผลผลิตลำไยเริ่มน้ำหนักมาก

ส่วนปัญหาทางด้านการตลาดที่สำคัญ ได้แก่ เกษตรกรขาดชื้อมูลน้ำร้าวสารทางการตลาดที่ทันสมัย นโยบายการพัฒนาลำไยโดยการเพิ่มปริมาณผลผลิตให้มากขึ้นทำให้เกิดปัญหาลำไยสัมตลาด การประมวลผลการข้อมูลด้านการผลิตและการตลาดคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ขาดระบบการตลาดที่ดีเนื่องจากเกษตรกรมีลักษณะที่ต่างคนต่างขายทำให้ขาดอำนาจ การต่อรองกับพ่อค้าคนกลาง การจัดการตลาดฐานลำไยที่ไม่แน่นอน ราคาก็ไม่มีความแน่นอนสูง

รัชเดช ประยุชาติ (2544) ศึกษาถึงแนวโน้มการผลิตและการตลาดของลำไยให้สารและไม่ใช้สารเคมีในจังหวัดเชียงใหม่ ปี 2544/45 พบว่า เกษตรกรนิยมขายผลผลิตกันในแบบเหมาสงวนอยู่ เพราะเกษตรกรไม่ต้องเสียเงินในการหาตลาดเอง ถึงแม้จะได้ราคาต่ำกว่าที่จะส่งขายเอง รวมทั้งได้เงินมาเป็นก้อนใหญ่ มีความสะดวก快捷เร็วกว่าการเก็บขายเอง และที่สำคัญขาดความรู้ความสามารถในการที่จะออกไปนาตลาดภายนอกด้วยตัวเอง

เกษตรกรนิยมปลูกคำใบ้แบบใช้สารกันเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากผลผลิตออกสู่ตลาดได้เร็วกว่าการปลูกโดยไม่ใช้สารทำให้ได้ราคาขายที่สูงกว่า

สุรศิทธิ์ วงศารณ์ (2545) ศึกษาการตลาดคำใบ้ในจังหวัดลำพูน ปี พ.ศ. 2544 พบว่า วิถีทางการตลาดคำใบ้ในฤดูของเกษตรกรผู้ปลูกคำใบ้ส่วนใหญ่ใช้วิธีการจำหน่ายโดยการเก็บผลผลิตขายเอง โดยจะขายเป็นคำใบ้สด(ไม่ร่วง) ในลักษณะการคัดเกรดบารุงตากร้า และนิยมขายให้พ่อค้าในท้องที่ ส่วนวิถีการตลาดคำใบ้ในอกฤดูจะใช้วิธีการจำหน่ายโดยการเก็บผลผลิตไว้ขายเอง เกษตรกรจะนิยมขายเป็นคำใบ้สด(ไม่ร่วง)มากที่สุด ในลักษณะของการคัดเกรดบารุงตากร้า และนิยมขายให้พ่อค้าส่งออกมากที่สุด เกษตรกรที่ขายคำใบ้ทั้งในฤดูและนอกฤดูประเภทคำใบ้สด(ไม่ร่วง)และคำใบ้อบแห้ง จะประสบปัญหาทางด้านการตลาดในเรื่องราคากลางๆ ต่ำมากที่สุด ด้านพ่อค้าคนกลางประสบกับปัญหาคุณภาพของผลผลิตคำใบ้ในฤดูต่ำมากที่สุด โดยที่พ่อค้าคำใบ้สดรายใหญ่ประสบกับปัญหาขาดแคลนผลผลิตต่ำและคุณภาพของผลผลิตคำใบ้ต่ำมากที่สุด ด้านพ่อค้าคำใบ้สดรายย่อยประสบกับปัญหาราคาผลผลิตต่ำและไม่มีกำนาจการต่อรองราคากับผู้รับซื้อคำใบ้

สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงใหม่ (2545) ศึกษาแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคำใบ้ปี 2545-2549 พบว่า สภาพปัญหาการตลาดได้แก่ การเปลี่ยนแปลงเป็นคำใบ้อบแห้งยังไม่ได้มาตรฐาน การส่องออก ราคาแต่ละปีจะแปรปรวนตามปริมาณผลผลิต และมีช่วงเวลาที่ผลผลิตออกสู่ตลาดไม่แน่นอน การขาดการขยายตลาดผลผลิตทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมีเป้าหมายทางการตลาดคือขยายการส่องออกคำใบ้สดในอัตรา้อยละ 25 คำใบ้แข็งร้อยละ 5 คำใบ้อบแห้งร้อยละ 20 และคำใบ้ยึดประจำปีร้อยละ 15 ต่อปี และขยายการเดินทางของตลาดในประเทศร้อยละ 6 ต่อปี

พงษ์ศักดิ์ อังกศิทธิ์ และคณะ (2546 : 42-43) ศึกษาถึงแนวทางในการพัฒนาศักยภาพในการบริหารงานกลุ่มขององค์กรเกษตรกรในการผลิตและการตลาดคำใบ้ พบว่ากกลุ่มเกษตรกรมีจุดแข็งคือมีคณะกรรมการที่มีประสบการณ์ในการทำสวนคำใบ้มาเป็นเวลานานและเป็นผู้นำชุมชนมาก่อน และมีหน่วยงานราชการให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ ส่วนจุดอ่อนของกลุ่มเกษตรกรคือคณะกรรมการมีระดับการศึกษาต่ำ เงินทุนของกลุ่มมีน้อย และยังรอรับความช่วยเหลือจากการราชการเป็นสำคัญ ส่วนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรมีจุดแข็งคือ มีเงินทุนของกลุ่มที่เหมาะสมกับการทำกิจกรรมต่างๆ บุคลากรมีความตั้งใจในการทำงาน แต่ขาดความช่วยเหลือจากหน่วยงานราชการเป็นอย่างดี ส่วนจุดอ่อนคือคณะกรรมการมีระดับการศึกษาต่ำ ขาดความรู้และประสบการณ์ในการบริหารงานกลุ่ม

ความสามารถในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ขององค์กรเกษตรกรที่เกี่ยวข้องกับการผลิต และการตลาดคำใบ้ทั้งกลุ่มเกษตรกรและกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ยังต้องอาศัยหน่วยงานของรัฐเข้า

ไปให้ความช่วยเหลือเป็นส่วนใหญ่ กลุ่มสามารถแก้ไขปัญหาด้วยตัวเองได้เพียงบางส่วนเท่านั้น สำหรับแนวทางในการพัฒนาองค์กรเกษตรกรคือการพัฒนาความรู้ความสามารถในการบริหารงานกลุ่มในเรื่องเกี่ยวกับการวางแผนงานและจัดทำโครงการ การจัดทำบัญชี การวิเคราะห์ต้นทุน ผลตอบแทน และการตลาด รวมทั้งให้การฝึกอบรมในด้านเทคโนโลยีการผลิตที่มีประสิทธิภาพ และการประชุมผลผลิตจำไถ่ให้เป็นผลิตภัณฑ์รูปแบบต่างๆ ที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

คดกร ขวัญคำ และคณะ (2548) ศึกษาถึงช่องทางการตลาดของจำไถ่ในประเทศไทย และต่างประเทศ พบว่าในช่วงหลายปีที่ผ่านมาผลผลิตจำไถ่มีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีผลผลิตออกสู่ตลาดเป็นจำนวนมาก โดยมีอัตราการกระจายไปสู่ตลาด 2 รูปแบบคือ บริโภคภายในประเทศไทย และส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศในรูปของจำไถ่สด จำไถ่อบแห้ง จำไถ่แช่แข็ง และจำไถ่กระป๋อง ซึ่งตลาดส่งออกที่สำคัญได้แก่ ยุโรป อินเดีย เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จีน ญี่ปุ่น จีน มาเลเซีย แคนาดา สิงคโปร์ อังกฤษ เนเธอร์แลนด์ และสหราชอาณาจักร

สำหรับช่องทางการตลาดจำไถ่ภายในประเทศไทย สรุปได้ว่า เกษตรกรนิยมขายจำไถ่ สดไม่ร่วงให้กับพ่อค้า เนื่องจากต้องเสียค่าส่งสินค้าสู่ตลาด แต่หากขายให้กับผู้อ่อนหนักหนาอย่าง โรงงานจำไถ่อบแห้ง โรงงานจำไถ่กระป๋อง ซึ่งพ่อค้าเหล่านี้จะนำจำไถ่ไปขายต่อให้กับผู้ส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศต่อไป จำไถ่จะกำหนดราคาโดยใช้สายตาและประสบการณ์ของพ่อค้า ส่วนจำไถ่อบแห้งจะใช้วิธีการกำหนดราคาโดยใช้เครื่องคิดเงิน สำหรับวิธีการขนส่งของตลาดภายในประเทศไทยส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับทางภูมิศาสตร์ รองลงมาคือการขนส่งทางเรือ

เพ็ญศรี เจริญวนิช และคณะ (2546 : 5-) ศึกษาถึงการพัฒนาตลาดผลิตภัณฑ์จำไถ่ส่งออก พบร่วมกับศักยภาพตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์จำไถ่ไทยตามประเทศไทยที่มีศักยภาพสูงที่สุดไปยังต่างประเทศได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน ยุโรป แคนาดา และสหราชอาณาจักร

พฤติกรรมการซื้อจำไถ่และทัศนคติที่มีต่อจำไถ่ไทยของตลาดสาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่า ส่วนใหญ่รับประทานจำไถ่สดเป็นผลไม้ ส่วนจำไถ่อบแห้งรับประทานได้คล้ายรูปแบบ เช่น ทานเล่น เป็นส่วนประกอบในการปุงอาหารลูกและอาหารว่าง ชงแทนน้ำชา ใช้ประกอบเป็นยา ทำน้ำลำไย ใช้ดองสุรา และใช้ในการประกอบพิธีกรรม ส่วนใหญ่เคยซื้อและเคยบริโภคจำไถ่โดยซื้อที่ร้านขายผลไม้ในตลาดสด เนื่องในโอกาสพิเศษและซื้อเป็นประจำอยู่แล้ว เนตุผลที่ซื้อคือเพื่อรับประทานเป็นผลไม้และเป็นของฝากตามลำดับ ปัจจัยโดยรวมของส่วนประสมทางการตลาดที่มีความสำคัญมากที่สุดต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์จำไถ่ได้แก่ รสชาติของเนื้อจำไถ่ รองลงมาได้แก่ ลักษณะของเนื้อจำไถ่ และความสะดวกในการซื้อตามลำดับ

พฤติกรรมการซื้อขายและทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายไทยของตลาดยุ่งกง พบว่า ส่วนใหญ่เคยซื้อและเคยบริโภคการซื้อขายสินค้าในตลาดสด โดยซื้อที่ร้านขายผลไม้ในตลาดสด เนื่องในโอกาสพิเศษ และซื้อเป็นประจำอยู่แล้ว เนื่องจากเพื่อรับประทานเป็นผลไม้และเป็นผลไม้ตามฤดูกาลในขณะที่ซื้อตามลำดับ ปัจจัยโดยรวมของส่วนประสมทางการตลาดที่มีความสำคัญมากที่สุดต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ซื้อขายได้แก่ รสชาติของเนื้อขาย รองลงมาได้แก่ ความสะอาดของสถานที่ซื้อ และความสะดวกในการซื้อตามลำดับ

พฤติกรรมการซื้อขายและทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายไทยของตลาดมาเลเซีย พบว่า ส่วนใหญ่尼ยมบริโภคการซื้อขายเด็กก้านทั้งแล้วแขวนในตากที่มีน้ำแข็งวางอยู่ ข่าวเรื่องวัสดุเฟอร์นิเจอร์ได้ออกใช้เด็กให้ผู้บริโภคเกิดความกลัวและลดการบริโภคลง ส่วนใหญ่เคยซื้อและเคยบริโภคการซื้อขายสินค้าในตลาดสด เนื่องในโอกาสพิเศษและซื้อเป็นประจำอยู่แล้ว เนื่องจากเพื่อรับประทานเป็นผลไม้และเป็นของฝากตามลำดับ ปัจจัยโดยรวมของส่วนประสมทางการตลาดที่มีความสำคัญมากที่สุดต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ซื้อขายได้แก่ ความปลอดภัยจากสารอันตราย และรสชาติของเนื้อขาย รองลงมาได้แก่ ความสะอาดของสถานที่ซื้อ ลักษณะของเนื้อขาย ราคา เหมาะสมกับคุณภาพ และระดับราคากลางๆ

พฤติกรรมการซื้อขายและทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายไทยของตลาดสิงคโปร์ พบว่า ส่วนใหญ่เคยซื้อและเคยบริโภคการซื้อขายสินค้าในตลาดสด โดยซื้อที่ร้านขายผักและผลไม้สด เนื่องในโอกาสพิเศษและซื้อเป็นประจำอยู่แล้ว เนื่องจากเพื่อรับประทานเป็นผลไม้และรับประทานเป็นของว่างตามลำดับ ปัจจัยโดยรวมของส่วนประสมทางการตลาดที่มีความสำคัญมากที่สุดต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ซื้อขายได้แก่ ความปลอดภัยจากสารอันตรายและรสชาติของเนื้อขาย รองลงมาได้แก่ ความสะอาดของสถานที่ซื้อ ราคานะเหมาะสมกับคุณภาพ ลักษณะของเนื้อขาย ระดับราคา ความสะดวกในการหาซื้อ สีของเนื้อขาย และขนาดของผลิตภัณฑ์ตามลำดับ

พฤติกรรมการซื้อขายและทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายไทยของตลาดสหสูญนิริกา พบว่า ตลาดสหสูญนิริกาซื้อขายมีนานาด้านมาก กลุ่มผู้บริโภคที่มีกำลังซื้อ ได้แก่ ผู้บริโภคเชื้อสายไทย จีน และเวียดนาม และคาดว่าแนวโน้มการเติบโตของตลาดค้าปลีกคงเรื่อยๆ เนื่องจาก ผู้ที่เคยคุ้นเคยกับการซื้อขายมีจำนวนลดลงเรื่อยๆ ดังนั้นจากเหตุการณ์ดังกล่าวการสร้างโอกาสทางการตลาด จึงควรพยายามปรับเปลี่ยนอีกครั้งเพื่อรักษาในระยะยาว

พฤติกรรมการซื้อขายและทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายไทยของตลาดแคนาดา พบว่า พลเมืองของแคนาดาส่วนหนึ่งมีความสนใจคุณค่าอาหารมากขึ้น และสนใจอย่างกองทานอาหาร และผลไม้จากต่างชาติมากขึ้น ขนาดตลาดไม่ใหญ่มากแต่มีแนวโน้มการเติบโต สำหรับการซื้อขายสินค้าในประเทศแคนาดา จะเป็นการดึงดูดเนื่องจากผู้บริโภคที่มีกำลังซื้อสูง สามารถซื้อในภาคสูงได้ ส่วนใหญ่ไม่เคยซื้อจึงแต่

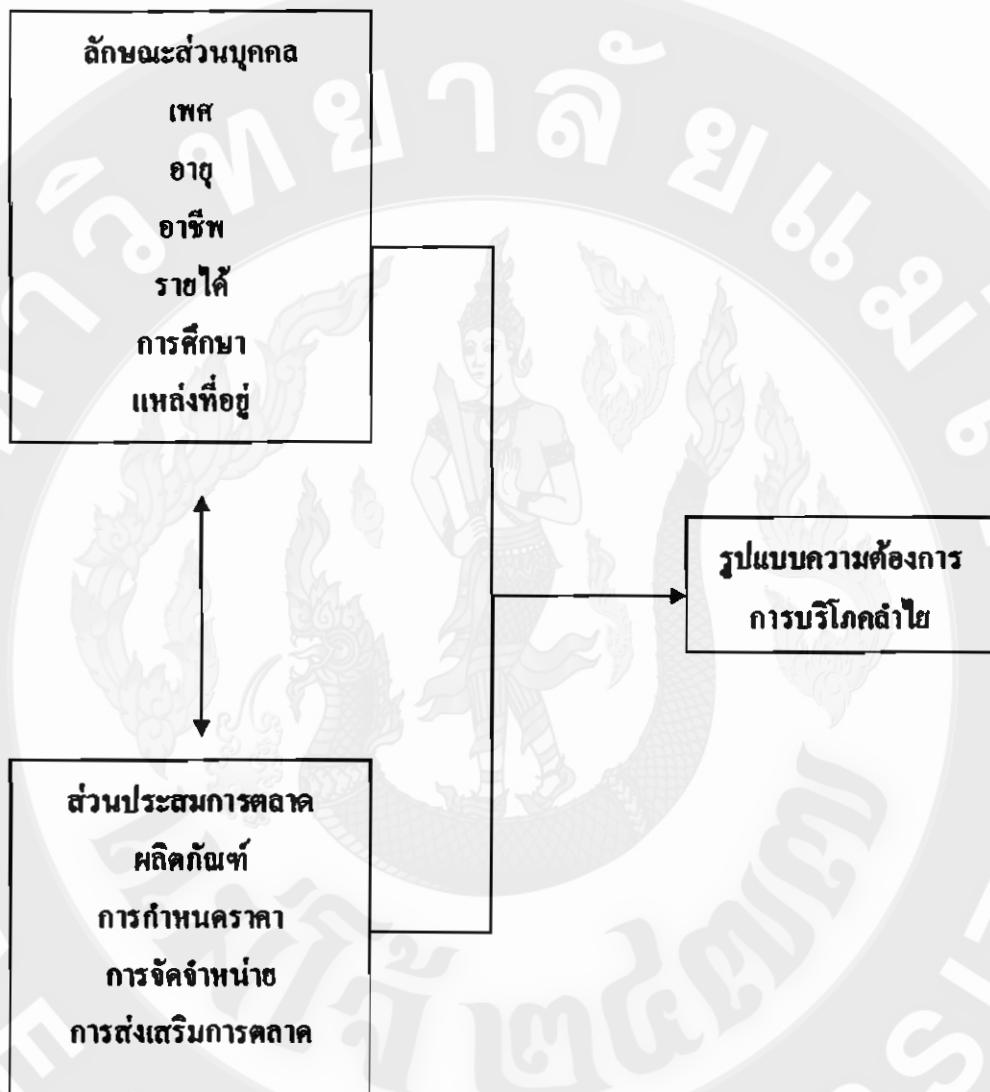
สมใจที่จะทดลองขัมคำไถ่สุด โดยข้อที่ร้านขายผลไม้ในตลาดสด เนื่องในโอกาสพิเศษและโอกาส อื่นๆ เนตุผลที่ข้อคือเพื่อรับประทานเป็นผลไม้และเป็นของว่างตามลำดับ ปัจจัยโดยรวมของส่วน ประเมินทางการตลาดที่มีความสำคัญมากที่สุดต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ลำไยได้แก่ รสชาติ ของเนื้อลำไย รองลงมาได้แก่ ความปลอดภัยจากสารอันตราย และลักษณะของเนื้อลำไย ตามลำดับ

สุกัญญา วงศ์พรชัย (ไทยรัฐ : 5) ศึกษาถึงองค์ประกอบเบื้องหลังในเนื้อลำไยที่ใช้สาร ไปยาสเชี่ยมคลอเรตกระตุ้นการออกดอก ออกผล พบว่า สารอินทรีย์ที่พบในลำไยพันธุ์เดียว กัน ถึง จะปลูกต่างพื้นที่กันก็มีความแตกต่างกันเล็กน้อย การใส่ไปยาสเชี่ยมคลอเรตไม่มีผลตอกค้างกับ ส่วนของเนื้อลำดัน หรือส่วนอื่นๆ ของลำไย

อุษณีย์ วินิจเขตคำนวน (ไทยรัฐ : 5) ศึกษาถึงลำไยแห้งมีสารต้านมะเร็ง พบว่า เมื่อเอาลำไส้ใหญ่ จาระระด่างๆ มาตรวจไม่พบความผิดปกติของรอยโรค ที่นำสนใจเมื่อนำลำไย อบแห้งมาทดลอง พบว่า ลำไยอบแห้งมีฤทธิ์ต้านความเป็นพิษต่ออิน ต้านพิษในสารก่อมะเร็งได้

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

(Conceptual framework)

ภาพที่ 2 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

(RESEARCH METHODOLOGY)

การศึกษาเรื่อง “รูปแบบความต้องการบริโภคสำหรับตลาดเป้าหมาย” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจที่มุ่งเน้นวิเคราะห์ถึงลักษณะของผู้บริโภค มูลเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค ศึกษาส่วนประกอบทางการตลาด (Marketing Mix) ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคทุกภาคของประเทศไทย โดยมีระเบียบวิธีการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

- สถานที่ดำเนินการวิจัย
- ประชากร
- กลุ่มตัวอย่าง
- การสุมตัวอย่าง
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- การเก็บรวบรวมข้อมูล
- การวิเคราะห์ข้อมูล
- ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

สถานที่ดำเนินการวิจัย

(Locale of the study)

สถานที่ดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ คือ พื้นที่ที่เป็นตลาดสด หรือตลาดขายผักผลไม้ ตามจังหวัดต่างๆ ในเขตภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคใต้

ประชากร

(Population)

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริโภคที่เคยซื้อหรือซื้อสำหรับคนที่ซื้อจากจังหวัดต่างๆ ในเขตภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคใต้

กลุ่มตัวอย่าง (Samples)

ผู้วิจัยได้ทำการแบ่งขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (sample size) โดยใช้เกณฑ์ภาคเป็นตัวแบ่ง ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ 5 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างจากภาคเหนือ กลุ่มตัวอย่างจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่างจากภาคกลาง กลุ่มตัวอย่างจากภาคตะวันออก และกลุ่มตัวอย่างจากภาคใต้ โดยกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างแต่ละภาคมีจำนวน 4 จังหวัด แต่ละจังหวัดมีจำนวนตัวอย่างเท่ากัน คือ จังหวัดละ 100 ราย ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 2,000 ราย

การสุ่มตัวอย่าง (Sampling procedures)

ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนดังนี้

1. ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) เพื่อเลือกจังหวัดที่ต้องการเก็บข้อมูลในแต่ละภาค ซึ่งจะเจาะจงแล้วได้ดังนี้
  - 1.1 ภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน จังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดน่านครสวรรค์
  - 1.2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดอุดรธานี
  - 1.3 ภาคกลาง ได้แก่ จังหวัดอยุธยา กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม และจังหวัดเพชรบุรี
  - 1.4 ภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดจันทบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดฉะเชิงเทรา
  - 1.5 ภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดสงขลา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดนครศรีธรรมราช
2. ทำการเลือกตัวอย่างเพื่อทำการสำรวจในแต่ละจังหวัด ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling) ให้ได้ตัวอย่างคงความจำแนกที่กำหนดไว้ในแต่ละจังหวัด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (The research instrument)

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจัดทำแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ซึ่งแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพการสมรส จำนวนสมาชิกในครัวเรือน รายได้ต่อเดือน ที่อยู่ปัจจุบัน และการซื้อหรือการขายบ้าน แล้วผลิตภัณฑ์จำพวกใด โดยลักษณะคำ답เป็นแบบเลือกตอบและเติมคำ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อขายโดยผู้ตอบแบบสอบถาม โดยลักษณะคำ답เป็นแบบเลือกตอบและเติมคำ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อขายโดยผู้ตอบแบบสอบถาม โดยลักษณะคำ답เป็นแบบเลือกตอบและเติมคำ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อขายโดยผู้ตอบแบบสอบถาม โดยลักษณะคำ답เป็นแบบเลือกตอบและเติมคำ

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่นๆ โดยลักษณะคำ답เป็นแบบปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data collection)

การเก็บรวบรวมข้อมูลเก็บจากข้อมูล 2 ประเภท คือ

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากการติดต่อประสานงาน และรวมเอกสารต่างๆ จากแหล่งต่างๆ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ และอินเตอร์เน็ต เช่น เอกสารของทางราชการ รายงานการวิจัย และบทความต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น
2. ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis of data)

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

รายงานผลเป็นการบรรยายประกอบการวิเคราะห์ และนำเสนอในลักษณะของตารางและแผนภาพ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลปฐมภูมิ หลังจากได้รับข้อมูลแบบสอบถามแล้ว นำข้อมูลที่ได้รับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบที่ได้รับและนำข้อมูลมาจัดหมวดหมู่และวิเคราะห์หาค่าสถิติตัวอย่างโปรแกรมสถิติสำหรับทางสังคมศาสตร์ (Statistic Program for Social Science, SPSS/PC+) ซึ่งการวิเคราะห์ได้อาศัยหลักสถิติ คือ สถิติบรรยาย (descriptive statistics) ได้แก่ ความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) เพื่อขอ biany ถึงลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อถ้วยสด ถ้วยอบแห้ง และถ้วยกระป๋อง จากนั้นนำเสนอในรูปของตาราง

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย (Research Duration)

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลการวิจัย ระหว่างปี 2546 – 2547

บทที่ 4
ผลการวิจัย และวิจารณ์
(RESULTS AND DISCUSSION)

การวิจัยครั้นนี้ศึกษาถึงรูปแบบความต้องการบริโภคจำไยของตลาดเป้าหมาย ซึ่งการนำเสนอผลการวิจัยได้แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของตลาดเป้าหมายจำแนกตามที่อยู่ปัจจุบัน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อจำไยสดของตลาดเป้าหมาย จำแนกตามที่อยู่ปัจจุบัน

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อจำไยอบแห้งของตลาดเป้าหมาย จำแนกตามที่อยู่ปัจจุบัน

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อจำไยกระป่องของตลาด เป้าหมายจำแนกตามที่อยู่ปัจจุบัน

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผลการวิจัยในแต่ละตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของตลาดเป้าหมายจำแนกตามที่อยู่ปัจจุบัน (สำหรับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2,000 คน)

จากการที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 63.8 ที่เหลือเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 36.2 โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 66.7 ที่เหลือ เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 33.3

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55.7 ที่เหลือ เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 44.3

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56.7 ที่เหลือเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 43.8

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 73.7 ที่เหลือเป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 26.3

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 66.7 ที่เหลือเป็น เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 33.3

ด้านช่วงอายุ พบร้า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมา มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี และน้อยกว่า 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.2 และ 18.5 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 32 ปี อายุต่ำสุดและสูงสุด คือ 10 ปี และ 80 ปี ตามลำดับ โดยมี รายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.2 รองลงมา มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี และ 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.0 และ 20.8 ตามลำดับ โดย กลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 34 ปี อายุต่ำสุดและสูงสุด คือ 14 ปี และ 77 ปี ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.2 รองลงมา มีอายุน้อยกว่า 21 ปี และ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.2 และ 14.8 ตามลำดับ โดย กลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 30 ปี อายุต่ำสุดและสูงสุด คือ 11 ปี และ 74 ปี ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมา มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี และ 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.0 และ 17.8 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 36 ปี อายุต่ำสุดและสูงสุด คือ 13 ปี และ 73 ปี ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่า 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมา มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี และ 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.5 และ 16.0 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 29 ปี อายุต่ำสุดและสูงสุด คือ 10 ปี และ 65 ปี ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 53.0 รองลงมา มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี และ 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.8 และ 12.5 ตามลำดับ โดย กลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 31 ปี อายุต่ำสุดและสูงสุด คือ 15 ปี และ 80 ปี ตามลำดับ

ด้านระดับการศึกษาสูงสุด พบร้า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับ ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 40.7 รองลงมากับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 24.7 และ 16.0 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมา ระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 23.3 และ 16.0 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมา กับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และอนุปริญญา/ เทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 20.0 และ 13.3 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็น

ร้อยละ 29.3 รองลงมาระดับมัธยมศึกษา และปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 27.8 และ 27.3 ตามลำดับ
กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี และประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 37.3 และ 12.3 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และอนุปริญญา เที่ยบเท่า คิดเป็นร้อยละ 22.2 และ 21.5 ตามลำดับ

ด้านอาชีพ พบร่วมกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 28.3 รองลงมาประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 16.4 และ 14.2 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 24.0 รองลงมาประกอบอาชีพครักษ์ และพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 18.5 และ 16.8 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 20.8 และ 16.8 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 27.0 รองลงมาอาชีพครักษ์ และรับจำนำ คิดเป็นร้อยละ 23.5 และ 14.5 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 46.8 รองลงมาประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และรับจำนำ คิดเป็นร้อยละ 21.3 และ 10.5 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 46.8 รองลงมาอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และรับจำนำ คิดเป็นร้อยละ 21.3 และ 10.5 ตามลำดับ

ด้านสถานภาพทางครอบครัว พบร่วมกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพทางครอบครัวโสด คิดเป็นร้อยละ 52.1 รองลงมา มีสถานภาพทางครอบครัวสมรส และห่างหรือม่าย คิดเป็นร้อยละ 44.0 และ 3.9 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่มีสถานภาพทางครอบครัวโสด คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา มีสถานภาพสมรส และห่างหรือม่าย คิดเป็นร้อยละ 44.5 และ 5.5 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่มีสถานภาพทางครอบครัวโสด คิดเป็นร้อยละ 66.5 รองลงมา มีสถานภาพสมรส และห่างหรือม่าย คิดเป็นร้อยละ 30.5 และ 3.0 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่มีสถานภาพทางครอบครัวสมรส คิดเป็นร้อยละ 61.5 รองลงมาเมื่อสถานภาพทางครอบครัวโสด และหย่าหรือม่าย คิดเป็นร้อยละ 34.0 และ 4.5 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่มีสถานภาพทางครอบครัวโสด คิดเป็นร้อยละ 58.0 รองลงมาเมื่อสถานภาพทางครอบครัวสมรส และหย่าหรือม่าย คิดเป็นร้อยละ 39.5 และ 2.5 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่มีสถานภาพทางครอบครัวโสด คิดเป็นร้อยละ 51.8 รองลงมาเมื่อสถานภาพทางครอบครัวสมรส และหย่าหรือม่าย คิดเป็นร้อยละ 44.4 และ 3.8 ตามลำดับ

ด้านจำนวนสมาชิกในครัวเรือน พบร้า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3 – 4 คน คิดเป็นร้อยละ 48.9 รองลงมาเมื่อจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 5 – 6 คน และ 1 – 2 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8 และ 17.8 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 5 คน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนต่ำสุดและสูงสุด คือ 1 คน และ 13 คน ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3 – 4 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมาเมื่อจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 5 – 6 คน และ 1 – 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 และ 14.0 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4 คน จำนวน สมาชิกในครัวเรือนต่ำสุดและสูงสุด คือ 1 คน และ 10 คน ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3 – 4 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมาเมื่อจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 1 – 2 คน และ 5 – 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และ 25.3 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4 คน จำนวน สมาชิกในครัวเรือนต่ำสุดและสูงสุด คือ 1 คน และ 11 คน ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3 – 4 คน คิดเป็นร้อยละ 48.8 รองลงมาเมื่อจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 1 – 2 คน และ 5 – 6 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 และ 21.8 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4 คน จำนวน สมาชิกในครัวเรือนต่ำสุดและสูงสุด คือ 1 คน และ 12 คน ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3 – 4 คน คิดเป็นร้อยละ 56.8 รองลงมาเมื่อจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 5 – 6 คน และ 1 – 2 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 และ 9.5 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 5 คน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนต่ำสุดและสูงสุด คือ 1 คน และ 10 คน ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3 – 4 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมาเมื่อจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 5 – 6 คน และ 1 – 2 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 และ 15.8 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างเมื่อจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 5 คน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนต่ำสุดและสูงสุด คือ 1 คน และ 13 คน ตามลำดับ

ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พ布ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.3 รองลงมาเมื่อรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท และมากกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.0 และ 18.9 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.2 รองลงมาเมื่อรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.8 และมากกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.0 และ 18.9 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.3 รองลงมาเมื่อรายได้ 5,001 – 10,000 บาท และไม่เกิน 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.0 และ 24.0 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาเมื่อรายได้ 10,001 – 15,000 บาท และมากกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.0 และ 21.3 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมาเมื่อรายได้ 5,001 – 10,000 บาท และมากกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.8 และ 19.3 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมาเมื่อรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท และ 10,001 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.5 และ 10.5 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยข้อคำไถ่สัด คิดเป็นร้อยละ 93.1 รองลงมาเคยข้อคำไถ่กระปอง และคำไถ่ยอนแห้ง คิดเป็นร้อยละ 40.6 และ 22.9 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่เคยข้อคำไถ่สัด คิดเป็นร้อยละ 88.0 รองลงมาเคยข้อคำไถ่กระปอง และคำไถ่ยอนแห้ง คิดเป็นร้อยละ 25.0 และ 19.5 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่เคยข้อคำไถ่สัด คิดเป็นร้อยละ 91.3 รองลงมาเคยข้อคำไถ่กระปอง และคำไถ่ยอนแห้ง คิดเป็นร้อยละ 57.0 และ 35.8 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่เคยเข้าคำไถ่สด คิดเป็นร้อยละ 95.8 รองลงมาเคยเข้าคำไถ่กระป่อง และคำไถ่อบแห้ง คิดเป็นร้อยละ 24.8 และ 4.5 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่เคยเข้าคำไถ่สด คิดเป็นร้อยละ 99.3 รองลงมาเคยเข้าคำไถ่กระป่อง และคำไถ่อบแห้ง คิดเป็นร้อยละ 45.3 และ 29.5 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่เคยเข้าคำไถ่สด คิดเป็นร้อยละ 91.3 รองลงมาเคยเข้าคำไถ่กระป่อง และคำไถ่อบแห้ง คิดเป็นร้อยละ 50.8 และ 25.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะทั่วไปและที่อยู่ปัจจุบัน

ลักษณะทั่วไป	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
	เฉียงเหนือ					
เพศ						
ชาย	133	177	175	105	133	723
	33.3	44.3	43.8	26.3	33.3	36.2
หญิง	267	223	225	295	267	1,277
	66.7	55.7	56.7	73.7	66.7	63.8
อายุ						
น้อยกว่า 21 ปี	35	101	25	183	26	370
	8.8	25.2	6.2	45.8	6.5	18.5
21 – 30 ปี	169	173	148	64	212	766
	42.2	43.2	37.0	16.0	53.0	38.3
31 – 40 ปี	88	59	112	62	103	424
	22.0	14.8	28.0	15.5	25.8	21.2
41 – 50 ปี	83	54	71	70	50	328
	20.8	13.5	17.8	17.5	12.5	16.4
มากกว่า 50 ปี	25	13	44	21	9	112
	6.2	3.3	11.0	5.2	2.2	5.6

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลักษณะทั่วไป	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	หนึ่ง	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
			เฉียงเหนือ			
ระดับการศึกษาสูงสุด						
ประถมศึกษา	93	11	117	49	49	319
	23.3	2.7	29.3	12.3	12.3	16.0
มัธยมศึกษา	64	80	111	150	89	494
	16.0	20.0	27.8	37.5	22.2	24.7
อนุปริญญา/เทียบเท่า	31	53	46	41	86	257
	7.8	13.3	11.4	10.2	21.5	12.9
ปริญญาตรี	182	213	109	149	162	815
	45.5	53.3	27.3	37.3	40.5	40.7
สูงกว่าปริญญาตรี	25	32	6	9	12	84
	6.2	8.0	1.5	2.2	3.0	4.2
อื่นๆ	5	11	11	2	2	31
	1.2	2.7	2.7	0.5	0.5	1.5
อาชีพ						
นักเรียน/นักศึกษา	96	160	15	187	108	566
	24.0	40.0	3.7	46.8	27.0	28.3
เกษตรกรรม	45	3	15	16	60	139
	11.3	0.8	3.8	4.0	15.0	7.0
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	25	67	40	85	66	283
	6.3	16.8	10.0	21.3	16.5	14.2
พนักงานบริษัทเอกชน	67	73	108	30	40	328
	16.8	20.8	27.0	7.5	10.0	16.4

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลักษณะทั่วไป	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ใต้	
	ชียงใหม่					
ค้าขาย	74	26	94	23	29	246
	18.5	6.5	23.5	5.8	7.3	12.3
รับจ้าง	23	15	58	42	63	201
	5.7	3.7	14.5	10.5	15.8	10.1
ธุรกิจส่วนตัว	35	41	44	13	28	161
	8.7	10.2	11.0	3.2	7.0	8.0
อื่นๆ	35	5	26	4	6	76
	8.7	1.2	6.5	0.9	1.4	3.7
สถานภาพทางครอบครัว						
โสด	200	266	136	232	207	1041
	50.0	66.5	34.0	58.0	51.8	52.1
สมรส	178	122	246	158	178	882
	44.5	30.5	61.5	39.5	44.4	44.0
หย่าหรือม่าย	22	12	18	10	15	77
	5.5	3.0	4.5	2.5	3.8	3.9
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน						
1 – 2 คน	56	102	96	38	63	355
	14.0	25.5	24.0	9.5	15.8	17.8
3 – 4 คน	208	181	195	227	166	977
	52.0	45.3	48.8	56.8	41.5	48.9
5 – 6 คน	113	101	87	125	110	536
	28.3	25.3	21.8	31.3	27.5	26.8
มากกว่า 6 คน	23	16	22	10	61	132
	5.7	3.9	5.4	2.4	15.2	6.5

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลักษณะหัวไป	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
	เชียงหนึ่ง					
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน						
ไม่เกิน 5,000 บาท	83	96	77	206	158	620
	20.8	24.0	19.2	51.5	39.5	31.0
5,001 – 10,000 บาท	185	108	146	97	168	686
	46.2	27.0	36.5	19.8	42.0	34.3
10,001 – 15,000 บาท	66	79	92	38	42	317
	16.5	19.7	23.0	9.4	10.5	15.8
มากกว่า 15,000 บาท	66	117	85	77	32	377
	16.5	29.3	21.3	19.3	8.0	18.9
เคียงข้อลำไยสด	352	365	383	397	365	1,862
	88.0	91.3	95.8	99.3	91.3	93.1
เคียงข้อลำไยอบแห้ง	78	143	18	118	101	458
	19.5	35.8	4.5	29.5	25.3	22.9
เคียงข้อลำไยกรอบป่อง	100	228	99	181	203	811
	25.0	57.0	24.8	45.3	50.8	40.6
รวม	400	400	400	400	400	400
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อລາຍສົດອອກຕາມເປົ້ານມາຍຈຳແນກຕາມທີ່ອູ້ປະຈຸບັນ (ສ້າງຮັບກລຸ່ມຕົວຍ່າງຜູ້ເຄຍຫຼື້ອລາຍສົດຈຳນານ 1,862 ຄນ)

จากตารางที่ 2 พบว่า กລຸ່ມຕົວຍ່າງສ່ານໃໝ່ນິຍມຫຼື້ອລາຍສົດທີ່ອູກໃນຖຸ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 93.7 ຮອງລົງມາຫຼື້ອເຫັນທັງສອງປະເທດ ແລະຫຼື້ອລາຍສົດທີ່ອູກອອກຖຸ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 5.4 ແລະ 0.9 ຕາມລຳດັບ ໂດຍມີຮາຍລະເຂີຍດແບ່ງຕາມການຕ່າງໆ ໄດ້ດັ່ງນີ້

ກລຸ່ມຕົວຍ່າງໃນເພດກາກແໜ່ງ ສ່ານໃໝ່ນິຍມຫຼື້ອລາຍສົດທີ່ອູກໃນຖຸ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 94.6 ຮອງລົງມາຫຼື້ອເຫັນທັງສອງປະເທດ ແລະຫຼື້ອລາຍສົດທີ່ອູກອອກຖຸ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 4.8 ແລະ 0.6 ຕາມລຳດັບ

ກລຸ່ມຕົວຍ່າງໃນເພດກາກຄລາງ ສ່ານໃໝ່ນິຍມຫຼື້ອລາຍສົດທີ່ອູກໃນຖຸ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 91.5 ຮອງລົງມາຫຼື້ອເຫັນທັງສອງປະເທດ ແລະຫຼື້ອລາຍສົດທີ່ອູກອອກຖຸ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 6.8 ແລະ 1.7 ຕາມລຳດັບ

ກລຸ່ມຕົວຍ່າງໃນເພດກາກຕະວັນອອກ ສ່ານໃໝ່ນິຍມຫຼື້ອລາຍສົດທີ່ອູກໃນຖຸ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 98.5 ຮອງລົງມາຫຼື້ອເຫັນທັງສອງປະເທດ ແລະຫຼື້ອລາຍສົດທີ່ອູກອອກຖຸ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 1.0 ແລະ 0.5 ຕາມລຳດັບ

ກລຸ່ມຕົວຍ່າງໃນເພດກາກຕະວັນອອກເຈິ່ງແໜ່ງ ສ່ານໃໝ່ນິຍມຫຼື້ອລາຍສົດທີ່ອູກໃນຖຸ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 92.7 ຮອງລົງມາຫຼື້ອເຫັນທັງສອງປະເທດ ແລະຫຼື້ອລາຍສົດທີ່ອູກອອກຖຸ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 6.8 ແລະ 0.5 ຕາມລຳດັບ

ກລຸ່ມຕົວຍ່າງໃນເພດກາກໃດໆ ສ່ານໃໝ່ນິຍມຫຼື້ອລາຍສົດທີ່ອູກໃນຖຸ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 91.0 ຮອງລົງມາຫຼື້ອເຫັນທັງສອງປະເທດ ແລະຫຼື້ອລາຍສົດທີ່ອູກອອກຖຸ ຄິດເປັນຮ້ອຍລະ 7.9 ແລະ 1.1 ຕາມລຳດັບ

ตารางที่ 2 จำนวนแลร์อ卜ละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยเข้าร่วมการดำเนินการตามประเภทคำใบ้สอดที่ข้อ
แคคทีอิญปัจจุบัน

ประเภทคำใบ้สอดที่ข้อ	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)						รวม
	เนื้อ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้		
	เฉียงเหนือ						
คำใบ้สอดที่ออกในฤดู	333	334	377	368	332	1,744	
	94.6	91.5	98.5	92.7	91.0	93.7	
คำใบ้สอดที่ออกนอกฤดู	2	6	2	2	4	16	
	0.6	1.7	0.5	0.5	1.1	0.9	
ชื่อเท่ากันทั้งสองประเภท	17	25	4	27	29	102	
	4.8	6.8	1.0	6.8	7.9	5.4	
รวม	352	365	383	397	365	1,862	
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเข้าร่วมคำใบ้สอดโดยไม่คำนึงถึงพันธุ์ คิดเป็นร้อยละ 52.8 รองลงมาเป็นชื่อพันธุ์อีกด้วย และพันธุ์สีชมพู คิดเป็นร้อยละ 25.8 และ 17.8 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่เป็นชื่อคำใบ้สอดพันธุ์อีกด้วย คิดเป็นร้อยละ 68.5 รองลงมาเป็นชื่อโดยไม่คำนึงถึงพันธุ์ และชื่อพันธุ์สีชมพู คิดเป็นร้อยละ 17.9 และ 9.9 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่จะเป็นชื่อโดยไม่คำนึงถึงพันธุ์ คิดเป็นร้อยละ 54.2 รองลงมาเป็นชื่อคำใบ้สอดพันธุ์สีชมพู และพันธุ์อีกด้วย คิดเป็นร้อยละ 24.4 และ 17.0 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่จะเป็นชื่อโดยไม่คำนึงถึงพันธุ์ คิดเป็นร้อยละ 83.8 รองลงมาเป็นชื่อคำใบ้สอดพันธุ์สีชมพู และพันธุ์อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 9.7 และ 3.9 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่จะเป็นชื่อโดยไม่คำนึงถึงพันธุ์ คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาเป็นชื่อคำใบ้สอดพันธุ์อีกด้วย และพันธุ์สีชมพู คิดเป็นร้อยละ 32.0 และ 24.2 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่จะเป็นชื่อโดยไม่คำนึงถึงพันธุ์ คิดเป็นร้อยละ 63.8 รองลงมาเป็นชื่อคำใบ้สอดพันธุ์สีชมพู และพันธุ์อีกด้วย คิดเป็นร้อยละ 20.5 และ 11.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยข้อคำایสศดจำแนกตามพันธุ์คำایสศดที่ข้อและที่อยู่ปัจจุบัน

พันธุ์คำایสศดที่ข้อ	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	เนื้อ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
	เฉียงเหนือ					
พันธุ์อีดด	241	62	9	127	42	481
	68.5	17.0	2.3	32.0	11.5	25.8
พันธุ์เบี้ยนເວີຍ	13	12	1	5	9	40
	3.7	3.4	0.3	1.2	2.6	2.2
พันธุ์ສີ່ມພ	35	89	37	96	75	332
	9.9	24.4	9.7	24.2	20.	17.8
ไม่สนใจว่าเป็นพันธุ์อะไร	63	198	321	168	233	983
	17.9	54.2	83.8	42.3	63.8	52.8
พันธุ์ອື່ນໆ	0	4	15	1	6	26
	0.0	1.1	3.9	0.3	1.6	1.4
รวม	352	365	383	397	365	1,862
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจข้อคำایสศดของกลุ่มตัวอย่างที่พบมากที่สุด คือ รสชาดของคำای คิดเป็นร้อยละ 83.8 รองลงมาได้แก่ ขนาดของผลคำaise และ ราคาขาย คิดเป็นร้อยละ 67.1 และ 63.9 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจข้อคำaise ของกลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือที่พบมากที่สุด คือ รสชาดของคำaise คิดเป็นร้อยละ 86.4 รองลงมาได้แก่ ราคาขาย และพันธุ์คำaise คิดเป็นร้อยละ 59.9 และ 56.0 ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจข้อคำaise ของกลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลางที่พบมากที่สุด คือ รสชาดของคำaise คิดเป็นร้อยละ 77.0 รองลงมาได้แก่ ราคาขาย และขนาดของผลคำaise คิดเป็นร้อยละ 69.0 และ 67.4 ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจข้อคำaise ของกลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกที่พบมากที่สุด คือ รสชาดของคำaise คิดเป็นร้อยละ 97.7 รองลงมาได้แก่ ขนาดของผลคำaise และคุณภาพ

ของลำไย คิดเป็นร้อยละ 93.7 และ 78.6 ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อลำไยสดของกลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พบมากที่สุด คือ ราคาขายของลำไย คิดเป็นร้อยละ 76.8 รองลงมาได้แก่ ขนาดของผลลำไย และราคาขาย คิดเป็นร้อยละ 70.3 และ 66.8 ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อลำไยสดของกลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ที่พบมากที่สุด คือ ราคาขายของลำไย คิดเป็นร้อยละ 81.4 รองลงมาได้แก่ ขนาดของผลลำไย และราคาขาย คิดเป็นร้อยละ 68.5 และ 67.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยซื้อลำไยสดจำแนกตามปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อลำไยสดและที่อยู่ปัจจุบัน

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อลำไยสด	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)						รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ใต้		
พื้นที่ลำไย	197 56.0	105 28.8	57 14.9	136 34.3	114 31.2	609 32.7	
ขนาดของผลลำไย	116 33.0	246 67.4	359 93.7	279 70.3	250 68.5	1,250 67.1	
ราคาขายของลำไย	304 86.4	281 77.0	374 97.7	305 76.8	297 81.4	1,561 83.8	
คุณภาพของลำไย	110 31.3	206 56.4	301 78.6	250 63.0	226 61.9	1,093 58.7	
บริจูกันฑ์	17 4.8	39 10.7	4 1.0	31 7.8	25 6.8	116 6.2	
สีผิวของเปลือก	46 13.1	95 26.0	35 9.1	140 35.3	122 33.4	438 23.5	
ราคาขาย	211 59.9	252 69.0	215 56.1	265 66.8	247 67.7	1,190 63.9	
การให้ส่วนลด	27 7.7	35 9.6	51 13.3	78 19.6	62 17.0	253 13.6	

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ชื่อคำสำคัญ	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ใต้	
สถานที่จัดจำหน่าย	19	48	19	46	39	171
	5.4	13.2	5.0	11.6	10.7	9.2
ผู้ขาย(พ่อค้า/แม่ค้า)	27	48	28	63	56	222
	7.7	13.2	7.3	15.9	15.3	11.9
การมีสำรองสินค้า	28	58	63	81	107	337
	8.0	15.9	16.4	20.4	29.3	18.1
การส่งเสริมการขาย (ลด แลก แจก แถม)	13	19	16	44	18	110
	3.7	5.2	4.2	11.1	4.9	5.9
เทคนิคการเสนอขายของ ผู้ขาย	13	18	2	24	24	81
	3.7	4.9	0.5	6.0	6.6	4.4
การติดป้ายโฆษณาหรือ บอกราคากลางๆ	19	40	33	79	41	212
	5.4	11.0	8.6	19.9	11.2	11.4
การขายกล่องตามงาน	23	31	8	49	33	144
	6.5	8.5	2.1	12.3	9.0	7.7
การประชาสัมพันธ์ของ หน่วยงานภาครัฐและเอกชน	7	6	2	12	6	33
	2.0	1.6	0.5	3.0	1.6	1.8
รวม	352	365	383	397	365	1,862
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 5 พนบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่อคำสำคัญเพื่อรับประทานเอง คิดเป็นร้อยละ 94.8 รองลงมาชื่อเพื่อเป็นของฝาก และทำบุญ/พิธีการต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 4.0 และ 0.9 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่ชื่อคำสำคัญเพื่อรับประทานเอง คิดเป็นร้อยละ 95.2 รองลงมาชื่อเพื่อเป็นของฝาก และประทุม คิดเป็นร้อยละ 4.2 และ 0.6 ตามลำดับ

กสุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่ข้อคำไถ่สอดเพื่อรับประทานเอง คิดเป็นร้อยละ 95.6 รองลงมาข้อเพื่อเป็นของฝาก และแบบรูป คิดเป็นร้อยละ 3.6 และ 0.5 ตามลำดับ

กสุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ข้อคำไถ่สอดเพื่อรับประทานเอง คิดเป็นร้อยละ 93.2 รองลงมาเพื่อเป็นของฝาก และทำบุญ/พิธีการต่างๆ คิดร้อยละ 3.4 เท่ากัน

กสุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ข้อคำไถ่สอดเพื่อรับประทานเอง คิดเป็นร้อยละ 97.5 รองลงมาข้อเพื่อเป็นของฝาก และทำบุญ/พิธีการต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 1.7 และ 0.5 ตามลำดับ

กสุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่ข้อคำไถ่สอดเพื่อรับประทานเอง คิดเป็นร้อยละ 92.6 รองลงมาข้อเพื่อเป็นของฝาก และทำบุญ/พิธีการต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 7.1 และ 0.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกสุ่มตัวอย่างที่เคยข้อคำไถ่สอดจำแนกตามวัตถุประสงค์ในการข้อและที่อยู่ปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ในการข้อ	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
	เฉียงเหนือ					
รับประทานเอง	335	349	357	387	338	1,766
	95.2	95.6	93.2	97.5	92.6	94.8
เป็นของฝาก	15	13	13	7	26	74
	4.2	3.6	3.4	1.7	7.1	4.0
ทำบุญ/พิธีการต่างๆ	0	1	13	2	1	17
	0.0	0.3	3.4	0.5	0.3	0.9
แบบรูป	2	2	0	1	0	5
	0.6	0.5	0.0	0.3	0.0	0.3
รวม	352	365	383	397	365	1,862
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า กสุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ข้อคำไถ่สอดซึ่งในฤดูกาลคำไถ่สอด คิดเป็นร้อยละ 95.0 รองลงมาไม่คำนึงถึงช่วงเวลา และข้อซึ่งนอกฤดูกาลคำไถ่สอด คิดเป็นร้อยละ

4.5 และ 0.5 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่ชื่อคำ้ไส้สดช่วงในฤดูกาลคำ้ไส้สด คิดเป็นร้อยละ 96.0 รองลงมาไม่คำนึงถึงช่วงเวลา และชื่อช่วงนอกฤดูกาลคำ้ไส้สด คิดเป็นร้อยละ 3.7 และ 0.3 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่ชื่อคำ้ไส้สดช่วงในฤดูกาลคำ้ไส้สด คิดเป็นร้อยละ 93.2 รองลงมาไม่คำนึงถึงช่วงเวลา และชื่อช่วงนอกฤดูกาลคำ้ไส้สด คิดเป็นร้อยละ 6.3 และ 0.5 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ชื่อคำ้ไส้สดช่วงในฤดูกาลคำ้ไส้สดทั้งหมด

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ชื่อคำ้ไส้สดช่วงในฤดูกาลคำ้ไส้สด คิดเป็นร้อยละ 92.4 รองลงมาไม่คำนึงถึงช่วงเวลา และชื่อช่วงนอกฤดูกาลคำ้ไส้สด คิดเป็นร้อยละ 7.1 และ 0.5 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่ชื่อคำ้ไส้สดช่วงในฤดูกาลคำ้ไส้สด คิดเป็นร้อยละ 93.1 รองลงมาไม่คำนึงถึงช่วงเวลา และชื่อช่วงนอกฤดูกาลคำ้ไส้สด คิดเป็นร้อยละ 5.5 และ 1.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยชื่อคำ้ไส้สดจำแนกตามช่วงเวลาในการชื่อคำ้ไส้สดและที่อยู่ปัจจุบัน

ช่วงเวลาในการชื่อคำ้ไส้สด	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันตก	ใต้	
	เฉียงเหนือ					
ช่วงในฤดูกาลคำ้ไส้สด	338	340	383	367	340	1,768
	96.0	93.2	100.0	92.4	93.1	95.0
ช่วงนอกฤดูกาลคำ้ไส้สด	1	2	0	2	5	10
	0.3	0.5	0.0	0.5	1.4	0.5
ไม่คำนึงถึงช่วงเวลา	13	23	0	28	20	84
	3.7	6.3	0.0	7.1	5.5	4.5
รวม	352	365	383	397	365	1,862
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ข้อคำไถ่โดยเฉลี่ย 1 – 5 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 40.6 รองลงมาข้อโดยเฉลี่ย 6 – 10 ครั้ง และมากกว่า 20 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 30.4 และ 12.1 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่ข้อคำไถ่โดยเฉลี่ย 1 – 5 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 51.7 รองลงมาข้อโดยเฉลี่ย 6 – 10 ครั้ง และ 16 - 20 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 37.8 และ 5.4 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่ข้อคำไถ่โดยเฉลี่ย 1 – 5 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 46.8 รองลงมาข้อโดยเฉลี่ย 6 – 10 ครั้ง และมากกว่า 20 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 30.1 และ 9.6 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ข้อคำไถ่โดยเฉลี่ย 1 – 5 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 37.9 รองลงมาข้อโดยเฉลี่ย 6 – 10 ครั้ง และมากกว่า 20 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 22.2 และ 19.6 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ข้อคำไถ่โดยเฉลี่ย 1 – 5 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมาข้อโดยเฉลี่ย 6 – 10 ครั้ง และมากกว่า 20 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 29.5 และ 17.4 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่ข้อคำไถ่โดยเฉลี่ย 1 – 5 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมาข้อโดยเฉลี่ย 6 – 10 ครั้ง และมากกว่า 20 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 33.2 และ 11.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยเข้าสู่ลำไยสดตามจำนวนครั้งในการซื้อโดยเฉลี่ยต่อปีและที่อยู่ปัจจุบัน

จำนวนครั้งในการซื้อโดยเฉลี่ยต่อปี	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)						รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	เชียงใหม่	
1 – 5 ครั้ง	182	171	145	123	135	756	
	51.7	46.8	37.9	31.0	37.0	40.6	
6 – 10 ครั้ง	133	110	85	117	121	566	
	37.8	30.1	22.2	29.5	33.3	30.4	
11 – 15 ครั้ง	11	15	12	34	30	102	
	3.1	4.2	3.1	8.5	8.1	5.5	
16 – 20 ครั้ง	19	34	66	54	39	212	
	5.4	9.3	17.2	13.6	10.7	11.4	
มากกว่า 20 ครั้ง	7	35	75	69	40	226	
	2.0	9.6	19.6	17.4	11.0	12.1	
รวม	352	365	383	397	365	1,862	
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	

จากตารางที่ 8 พบร่วมกับค่าเฉลี่ยต่อปีที่อยู่ในภูมิภาค ที่อยู่ต่อปีเฉลี่ย 1.01 – 2.00 กิโลกรัมต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 48.7 รองลงมาคือโดยเฉลี่ยไม่เกิน 1.00 กิโลกรัม และ 2.01 – 3.00 กิโลกรัมต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.4 และ 9.7 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างซื้อโดยเฉลี่ย 2.72 กิโลกรัมต่อครั้ง โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่ซื้อโดยเฉลี่ย 1.01 – 2.00 กิโลกรัม ต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 52.8 รองลงมาคือไม่เกิน 1.00 กิโลกรัม และมากกว่า 4.00 กิโลกรัมต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.0 และ 12.2 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างซื้อโดยเฉลี่ย 3.02 กิโลกรัมต่อครั้ง

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่ซื้อโดยเฉลี่ย 1.01 – 2.00 กิโลกรัม ต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.7 รองลงมาคือไม่เกิน 1.00 กิโลกรัม และ 2.01 – 3.00 กิโลกรัมต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.5 และ 12.3 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างซื้อโดยเฉลี่ย 3.09 กิโลกรัมต่อครั้ง

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ชื่อลำไยสด 1.01 – 2.00 กิโลกรัมต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.1 รองลงมาชื่อไม่เกิน 1.00 กิโลกรัม และ 2.01 – 3.00 กิโลกรัมต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.3 และ 8.6 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างชื่อโดยเฉลี่ย 1.90 กิโลกรัมต่อครั้ง

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ชื่อลำไยสด 1.01 – 2.00 กิโลกรัมต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 55.2 รองลงมาชื่อไม่เกิน 1.00 กิโลกรัม และ 2.01 – 3.00 กิโลกรัมต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.9 และ 9.3 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างชื่อโดยเฉลี่ย 2.97 กิโลกรัมต่อครั้ง

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่ชื่อลำไยสดโดยเฉลี่ย 1.01 – 2.00 กิโลกรัมต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47.4 รองลงมาชื่อโดยเฉลี่ยไม่เกิน 1.00 กิโลกรัม และ 2.01 – 3.00 กิโลกรัมต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.9 และ 9.0 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างชื่อโดยเฉลี่ย 2.64 กิโลกรัมต่อครั้ง

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เก็บชื่อลำไยสดจำแนกตามจำนวนกิโลกรัมในการชื่อโดยเฉลี่ยต่อครั้งและที่อยู่ปัจจุบัน

จำนวนกิโลกรัมในการชื่อโดยเฉลี่ย เฉลี่ยต่อครั้ง	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
	เฉียงเหนือ					
ไม่เกิน 1.00 กิโลกรัม	88	104	162	99	131	584
	25.0	28.5	42.3	24.9	35.9	31.4
1.01 – 2.00 กิโลกรัม	186	163	165	219	173	906
	52.8	44.7	43.1	55.2	47.4	48.7
2.01 – 3.00 กิโลกรัม	32	45	33	37	33	180
	9.1	12.3	8.6	9.3	9.0	9.7
3.01 – 4.00 กิโลกรัม	3	10	6	7	1	27
	0.9	2.7	1.6	1.8	0.3	1.4
มากกว่า 4.00 กิโลกรัม	43	43	17	35	27	165
	12.2	11.8	4.4	8.8	7.4	8.8
รวม	352	365	383	397	365	1,862
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่อลำไยสดโดยเฉลี่ย 16 - 20 บาท ต่อ กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 24.6 รองลงมาชื่อโดยเฉลี่ย 21 - 25 บาท และ 26 - 30 บาทต่อ กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 23.0 และ 17.2 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างชื่อโดยเฉลี่ย 26 บาทต่อ กิโลกรัม โดยมี รายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่ชื่อลำไยสดโดยเฉลี่ยน้อยกว่า 11 บาทต่อ กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 40.9 รองลงมาชื่อโดยเฉลี่ย 11 - 15 บาท และ 16 - 20 บาทต่อ กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 35.5 และ 16.2 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างชื่อโดยเฉลี่ย 15 บาทต่อ กิโลกรัม

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่ชื่อลำไยสดโดยเฉลี่ยมากกว่า 30 บาทต่อ กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 27.7 รองลงมาชื่อโดยเฉลี่ย 16 - 20 บาท และ 26 - 30 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.8 และ 21.9 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างชื่อโดยเฉลี่ย 33 บาทต่อ กิโลกรัม

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ชื่อลำไยสดโดยเฉลี่ย 21 - 25 บาท ต่อ กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 50.7 รองลงมาชื่อโดยเฉลี่ย 26 - 30 บาท และ 16 - 20 บาทต่อ กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 23.0 และ 20.1 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างชื่อโดยเฉลี่ย 26 บาทต่อ กิโลกรัม

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ชื่อลำไยสดโดยเฉลี่ย 16 - 20 บาทต่อ กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 52.1 รองลงมาชื่อโดยเฉลี่ย 11 - 15 บาท และ 21 - 25 บาท คิดเป็น ร้อยละ 17.4 และ 17.1 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างชื่อโดยเฉลี่ย 22 บาทต่อ กิโลกรัม

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่ชื่อลำไยสดโดยเฉลี่ย 26 - 30 บาทต่อ กิโลกรัม คิด เป็นร้อยละ 32.9 รองลงมาชื่อโดยเฉลี่ยมากกว่า 30 บาท และ 21 - 25 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.3 และ 22.5 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างชื่อโดยเฉลี่ย 32 บาทต่อ กิโลกรัม

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยข้อค่าไถ่สุดจำแนกตามจำนวนเงินในการซื้อโดย
เนล็ดย์ต่อ กิโลกรัม และที่อยู่ปัจจุบัน

จำนวนเงินในการซื้อโดย เนล็ดย์ต่อ กิโลกรัม	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	หนึ่ง	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
	เฉียงเหนือ					
น้อยกว่า 11 บาท	144	6	5	5	1	161
	40.9	1.6	1.3	1.4	0.3	8.7
11 – 15 บาท	125	19	6	69	14	233
	35.5	5.2	1.6	17.4	3.8	12.5
16 - 20 บาท	57	87	77	207	30	458
	16.2	23.8	20.1	52.1	8.2	24.6
21 – 25 บาท	13	72	194	68	82	429
	3.7	19.8	50.7	17.1	22.5	23.0
26 – 30 บาท	8	80	88	24	120	320
	2.3	21.9	23.0	6.0	32.9	17.2
มากกว่า 30 บาท	5	101	13	24	118	261
	1.4	27.7	3.3	6.0	32.3	14.0
รวม	352	365	383	397	365	1,862
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 10 พบร่วมกับจำนวนเงินในภูมิภาคที่อยู่ชี้อ่อนล้าสุด คิดเป็นร้อยละ 64.6 ของลงมา ไม่คำนึงถึงสถานที่แล้วแต่ความสะดวก และชื้อจากร้านขายผลไม้ คิดเป็นร้อยละ 15.5 และ 10.6 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่ชี้อ่อนล้าสุดจากตลาดสด คิดเป็นร้อยละ 70.7 ของลงมา ไม่คำนึงถึงสถานที่แล้วแต่ความสะดวก และชื้อจากร้านขายผลไม้ คิดเป็นร้อยละ 12.8 และ 9.4 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่ชี้อ่อนล้าสุดจากตลาดสด คิดเป็นร้อยละ 65.2 ของลงมา ชื้อจากร้านขายผลไม้ และไม่คำนึงถึงสถานที่แล้วแต่ความสะดวก คิดเป็นร้อยละ

13.2 และ 8.2 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ชื่อสำเนียสค์จากตลาดสด คิดเป็นร้อยละ 77.8 รองลงมา ไม่คำนึงถึงสถานที่แล้วแต่ความสะดวก และชื่อจากการเรียกผลไม้ คิดเป็นร้อยละ 8.6 และ 6.3 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ชื่อสำเนียสค์จากตลาดสด คิดเป็นร้อยละ 44.1 รองลงมา ไม่คำนึงถึงสถานที่แล้วแต่ความสะดวก และชื่อจากการร้านขายผลไม้ คิดเป็นร้อยละ 34.3 และ 11.8 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่ชื่อสำเนียสค์จากตลาดสด คิดเป็นร้อยละ 66.6 รองลงมา ชื่อจากการร้านขายผลไม้ และไม่คำนึงถึงสถานที่แล้วแต่ความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 15.1 และ 12.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยชื่อสำเนียสค์จำแนกตามสถานที่ชื่อสำเนียสค์และที่อยู่ปัจจุบัน

สถานที่ที่ชื่อสำเนียสค์	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
	เฉียงเหนือ					
ตลาดสด	249 70.7	238 65.2	298 77.8	175 44.1	243 66.6	1,203 64.6
แผงขายข้างถนน	4 1.1	21 5.8	5 1.3	11 2.7	13 3.6	54 2.9
ร้านขายผลไม้	33 9.4	48 13.2	14 3.7	47 11.8	55 15.1	197 10.6
รถเรียกผลไม้	3 0.9	3 0.8	24 6.3	17 4.2	3 0.8	50 2.7
ร้านค้าชุมชน/สนับสนุน	4 1.1	2 0.5	0 0.0	1 0.3	0 0.0	7 0.4
ชื่อที่สวนโดยตรง	11 3.1	5 1.4	2 0.5	8 2.0	2 0.5	28 1.4

ตารางที่ 10 (ต่อ)

สถานที่ที่ข้อลำไยสด	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)						รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้		
	เชียงหน่อ						
ชุมเปอร์มาร์เก็ต	2	14	2	1	3	22	
	0.6	3.8	0.5	0.3	0.8	1.2	
ตามงานเทศบาลต่างๆ	1	3	5	1	2	12	
	0.3	0.8	1.3	0.3	0.5	0.6	
ไม่คำนึงถึงสถานที่ข้อ	45	30	33	136	44	288	
แล้วแต่ความสะดวก	12.8	8.2	8.6	34.3	12.1	15.5	
อื่นๆ	0	1	0	0	0	1	
	0.0	0.3	0.0	0.0	0.0	0.1	
รวม	352	365	383	397	365	1,862	
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	

จากตารางที่ 11 พบว่า สาเหตุที่ก่อคุณตัวอย่างเลือกข้อลำไยจากแหล่งดังกล่าว (จากตารางที่ 10) ที่พบมากที่สุด คือ เดินทางสะดวก คิดเป็นร้อยละ 66.8 รองลงมา ได้แก่ ใกล้บ้านที่ทำงาน และราคาขายอยู่ในระดับที่น่าพอใจ คิดเป็นร้อยละ 58.9 และ 52.7 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

สาเหตุที่ก่อคุณตัวอย่างในเขตภาคเหนือเลือกข้อลำไยจากแหล่งดังกล่าว (จากตารางที่ 10) ที่พบมากที่สุด คือ เดินทางสะดวก คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมา ได้แก่ ราคากาหนดอยู่ในระดับที่น่าพอใจ และใกล้บ้านที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 57.1 และ 56.0 ตามลำดับ

สาเหตุที่ก่อคุณตัวอย่างในเขตภาคกลางเลือกข้อลำไยจากแหล่งดังกล่าว (จากตารางที่ 10) ที่พบมากที่สุด คือ เดินทางสะดวก คิดเป็นร้อยละ 64.7 รองลงมา ได้แก่ ใกล้บ้านที่ทำงาน และราคากาหนดอยู่ในระดับที่น่าพอใจ คิดเป็นร้อยละ 66.0 และ 39.7 ตามลำดับ

สาเหตุที่ก่อคุณตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเลือกข้อลำไยจากแหล่งดังกล่าว (จากตารางที่ 10) ที่พบมากที่สุด คือ เดินทางสะดวก คิดเป็นร้อยละ 90.9 รองลงมา ได้แก่ ใกล้บ้านที่ทำงาน และราคากาหนดอยู่ในระดับที่น่าพอใจ คิดเป็นร้อยละ 64.0 และ 59.3 ตามลำดับ

ສາເໜີຕູ້ທີ່ກໍລຸມຕົວຢ່າງໃນເບີຕະກາຕະວັນອອກເຈີຍແນ້ນອເລືອກຂໍ້ອລໍາໄຍຈາກແນລ່ງດັ່ງກ່າວ (ຈາກຕາຮາງທີ່ 10) ທີ່ພົມນາກທີ່ສຸດ ຄື ເດີນທາງສະດວກ ອີດເປັນຮ້ອຍລະ 59.4 ຮອງລົງມາ ໄດ້ແກ່ການຂາຍອູ້ໃນຮະດັບທີ່ນໍາພອໃຈ ແລະ ໄກລ້ນໍາມທີ່ທຳກຳ ອີດເປັນຮ້ອຍລະ 54.7 ແລະ 54.2 ຕາມລຳດັບ

ສາເໜີຕູ້ທີ່ກໍລຸມຕົວຢ່າງໃນເບີຕະກາໃດໆເລືອກຂໍ້ອລໍາໄຍຈາກແນລ່ງດັ່ງກ່າວ (ຈາກຕາຮາງທີ່ 10) ທີ່ພົມນາກທີ່ສຸດ ຄື ເດີນທາງສະດວກ ອີດເປັນຮ້ອຍລະ 55.9 ຮອງລົງມາ ໄດ້ແກ່ ໄກລ້ນໍາມທີ່ທຳກຳ ແລະ ການຂາຍອູ້ໃນຮະດັບທີ່ນໍາພອໃຈ ອີດເປັນຮ້ອຍລະ 54.2 ແລະ 52.3 ຕາມລຳດັບ

ຕາຮາງທີ່ 11 ຈຳນວນແລະຮ້ອຍລວງອອກລຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ເຄີຍຮື້ອລໍາໄຍສົດຈຳແນກຕາມສາເໜີຕູ້ທີ່ເລືອກຂໍ້ອລໍາໄຍສົດແລະທີ່ອູ້ປ່າງຈຸບັນ

ສາເໜີຕູ້ທີ່ເລືອກຂໍ້ອລໍາໄຍສົດຈາກ ແນລ່ງດັ່ງກ່າວ	ທີ່ອູ້ປ່າງຈຸບັນ(ການ)					ກວມ
	ເໜີຍ	ກລາງ	ຕະວັນອອກ	ຕະວັນອອກ	ໃໝ່	
	ເຈີຍແນ້ນ					
ເດີນທາງສະດວກ	220	236	348	236	204	1,244
	62.5	64.7	90.9	59.4	55.9	66.8
ໄກສ້ນໍາມທີ່ທຳກຳ	197	241	245	215	198	1,096
	56.0	66.0	64.0	54.2	54.2	58.9
ມືຄນແນະນຳ	16	18	3	15	29	81
	4.5	4.9	0.8	3.8	7.9	4.4
ໝາດ/ຄຸນກາພອອງລໍາໄຍ	60	131	231	185	170	777
ຕຽງຕາມຄວາມຕ້ອງການ	17.0	35.9	60.3	46.6	46.6	41.7
ມື້ງ້າຍມາກາຮາຍ	156	73	95	113	108	545
	44.3	20.0	24.8	28.5	29.6	29.3
ການຂາຍອູ້ໃນຮະດັບທີ່ ນໍາພອໃຈ	201	145	227	217	191	981
	57.1	39.7	59.3	54.7	52.3	52.7
ມືບຮຽງກັນທີ່ສ່ວຍງານ	9	17	3	15	26	70
	2.6	4.7	0.8	3.8	7.1	3.8

ตารางที่ 11 (ต่อ)

สาเหตุที่เลือกข้อคำ远离สตดจาก แหล่งดังกล่าว	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	เนื้อ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
	เฉียงเหนือ					
รู้จักกับคนขายเป็นการ ส่วนตัว	29	27	32	24	55	167
ผู้ขายมีมนุษย์สัมพันธ์ดี	8.2	7.4	8.4	6.0	15.1	9.0
มีการส่งเสริมการขาย (ลด แลก แจก แ蝠)	21	38	8	54	44	165
	6.0	10.4	2.1	13.6	12.1	8.9
รวม	9	12	4	28	12	65
	2.6	3.3	1.0	7.1	3.3	3.5
	352	365	383	397	365	1,862
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ远离สตดของกลุ่มตัวอย่างผู้ซื้อ远离สตดแห่งจำนวน 458 คน

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมซื้อ远离สตดแบบเปลือก และเมล็ดออก กิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมาซื้อ远离สตดแห่งทั้งเปลือก และแบบเปลือกออก กิดเป็นร้อยละ 24.9 และ 22.5 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่นิยมซื้อ远离สตดแห่งทั้งเปลือก กิดเป็นร้อยละ 43.6 รองลงมาซื้อ远离สตดแบบเปลือกและเมล็ดออก และ远离สตดแห่งแบบเปลือกออก กิดเป็นร้อยละ 33.3 และ 15.4 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่นิยมซื้อ远离สตดแบบเปลือก และ เมล็ดออก กิดเป็นร้อยละ 51.7 รองลงมาซื้อ远离สตดแบบเปลือกออก และ远离สตดแห่งทั้งเปลือก กิดเป็นร้อยละ 28.7 และ 13.3 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่นิยมซื้อ远离สตดแบบเปลือก และเมล็ดออก กิดเป็นร้อยละ 55.6 รองลงมาซื้อ远离สตดแบบเปลือกออก และ远离สตดแห่งทั้งเปลือก

เปลือก คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ 11.1 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่นิยมซื้อคำ้ไยอบแห้งแบบ เอกาเปลือกและเม็ดออก คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมาซื้อคำ้ไยอบแห้งทั้งเปลือก และอบแห้งแบบ เอกาเปลือกออก คิดเป็นร้อยละ 24.6 และ 11.9 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่นิยมซื้อคำ้ไยอบแห้งแบบเอกาเปลือกและ เม็ดออก คิดเป็นร้อยละ 34.7 รองลงมาซื้อคำ้ไยอบแห้งแบบเอกาเปลือกออก และอบแห้งทั้งเปลือก คิดเป็นร้อยละ 29.7

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยซื้อคำ้ไยอบแห้งจำแนกตามประเภทคำ้ไย อบแห้งที่ซื้อและที่อยู่ปัจจุบัน

ประเภทคำ้ไยอบแห้งที่ซื้อ	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)						รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	เฉียงเหนือ	
อบแห้งทั้งเปลือก	34	19	2	29	30	114	
	43.6	13.3	11.1	24.6	29.7	24.9	
อบแห้งแบบเอกาเปลือกออก	12	41	6	14	30	103	
	15.4	28.7	33.3	11.9	29.7	22.5	
อบแห้งแบบเอกาเปลือกและ เม็ดออก	26	74	10	60	35	205	
	33.3	51.7	55.6	50.8	34.7	44.8	
อบแห้งแบบแพ็กๆ	6	9	0	15	6	36	
	7.7	6.3	0.0	12.7	5.9	7.8	
รวม	78	143	18	118	101	458	
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	

จากตารางที่ 13 พบร่วมกันว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคำ้ไยอบแห้งของกลุ่ม ตัวอย่างที่พบมากที่สุด คือ ราคาของคำ้ไยอบแห้ง คิดเป็นร้อยละ 66.8 รองลงมา ได้แก่ คุณภาพของ คำ้ไยอบแห้ง และราคายาาย คิดเป็นร้อยละ 59.6 และ 56.6 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาค ต่างๆ ได้ดังนี้

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อจำไยอบแห้งของกลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ที่พูนมากที่สุด คือ ราคาขาย คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา ได้แก่ รสชาดของจำไยอบแห้ง และคุณภาพของจำไยอบแห้ง คิดเป็นร้อยละ 64.1 และ 59.0 ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อจำไยอบแห้งของกลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ที่พูนมากที่สุด คือ รสชาดของจำไยอบแห้ง คิดเป็นร้อยละ 61.5 รองลงมา ได้แก่ คุณภาพของจำไยอบแห้ง และราคาขาย คิดเป็นร้อยละ 53.1 และ 50.3 ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อจำไยอบแห้งของกลุ่มตัวอย่างในเขตตะวันออก ที่พูนมากที่สุด คือ คุณภาพของจำไยอบแห้ง คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา ได้แก่ รสชาดของจำไยอบแห้ง คิดเป็นร้อยละ 61.1

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อจำไยอบแห้งของกลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่พูนมากที่สุด คือ รสชาดของจำไยอบแห้ง คิดเป็นร้อยละ 74.6 รองลงมา ได้แก่ ราคาขาย และคุณภาพของจำไยอบแห้ง คิดเป็นร้อยละ 64.4 และ 59.3 ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อจำไยอบแห้งของกลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ที่พูนมากที่สุด คือ รสชาดและคุณภาพของจำไยอบแห้ง คิดเป็นร้อยละ 68.3 รองลงมา ได้แก่ ขนาดของจำไยอบแห้ง และราคาขาย คิดเป็นร้อยละ 56.4 และ 49.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยซื้อจำไยอบแห้งจำแนกตามปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อจำไยอบแห้งและที่อยู่ปัจจุบัน

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อจำไยอบแห้ง	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
	เฉียงเหนือ					
ประเภทของจำไยอบแห้ง	26	48	4	47	20	145
	33.3	33.6	22.8	39.8	19.8	31.7
ขนาดของจำไยอบแห้ง	30	52	9	44	57	192
	38.5	36.4	50.0	37.3	56.4	41.9
รสชาดของจำไยอบแห้ง	50	88	11	88	69	306
	64.1	61.5	61.1	74.6	68.3	66.8

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ชื่อจำไยอุบแห้ง	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ					รวม	
	หนึ่ง	กลาง	ตัววันออก		ได้ เฉียงหนึ่ง		
			ตะวันออก	ตะวันออก			
คุณภาพของจำไยอุบแห้ง	46	76	12	70	69	273	
	59.0	53.1	66.7	59.3	68.3	59.6	
บรรจุภัณฑ์	27	53	1	49	24	154	
	34.6	37.1	5.6	41.5	23.8	33.6	
สีผิวของจำไยอุบแห้ง	18	38	4	37	37	134	
	23.1	26.6	22.2	31.4	36.6	29.3	
ราคาขาย	52	72	9	76	50	259	
	66.7	50.3	50.0	64.4	49.5	56.6	
การให้ส่วนลด	11	16	2	23	16	68	
	14.1	11.2	11.1	19.5	15.8	14.8	
สถานที่จัดจำหน่าย	11	15	5	28	11	70	
	14.1	10.5	27.8	23.7	10.9	15.3	
ผู้ขาย(พ่อค้า/แม่ค้า)	9	1	8	10	6	34	
	11.5	5.6	5.6	8.5	5.9	7.4	
การมีจำไยอุบแห้งให้เชิญ	13	23	5	24	28	93	
	16.7	16.1	27.8	20.3	27.7	20.3	
การส่งเสริมการขาย (ลด แลก แจก แถม)	6	4	0	13	3	26	
	7.7	2.8	0.0	11.0	3.0	5.7	
เทคนิคการเสนอขายของ ผู้ขาย	6	7	0	6	3	22	
	7.7	4.9	0.0	5.1	3.0	4.8	
การติดป้ายโฆษณาหรือ	7	8	0	16	8	39	
บอกราคาขายจำไยอุบแห้ง	9.0	5.6	0.0	13.6	7.9	8.5	

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ชือคำจำกัดความ	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
	เชียงเหนือ					
การขายคำจำกัดความงาน	4	11	2	13	13	43
เทศบาลต่าง ๆ	5.1	7.7	11.1	11.0	12.9	9.4
การประชาสัมพันธ์ของ	2	4	0	7	2	15
หน่วยงานภาครัฐและเอกชน	2.6	2.8	0.0	5.9	2.0	3.3
รวม	78	143	18	118	101	458
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่อคำจำกัดความเพื่อรับประทานเอง คิดเป็นร้อยละ 70.3 รองลงมาชื่อเพื่อเป็นของฝาก และประภูป คิดเป็นร้อยละ 22.5 และ 4.4 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่ชื่อคำจำกัดความเพื่อรับประทานเอง คิดเป็นร้อยละ 55.1 รองลงมาชื่อเพื่อเป็นของฝาก และประภูป คิดเป็นร้อยละ 43.6 และ 1.3 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่ชื่อคำจำกัดความเพื่อรับประทานเอง คิดเป็นร้อยละ 75.5 รองลงมาชื่อเพื่อเป็นของฝาก และทำบุญ/ พิธีการต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 21.0 และ 2.1 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ชื่อคำจำกัดความเพื่อรับประทานเอง คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาชื่อเพื่อเป็นของฝาก และทำบุญ/ พิธีการต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 38.9 และ 11.1 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ชื่อคำจำกัดความเพื่อรับประทานเอง คิดเป็นร้อยละ 77.1 รองลงมาชื่อเพื่อเป็นของฝาก และประภูป คิดเป็นร้อยละ 11.9 และ 6.8 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่ชื่อคำจำกัดความเพื่อรับประทานเอง คิดเป็นร้อยละ 70.3 รองลงมาชื่อเพื่อเป็นของฝาก และประภูป คิดเป็นร้อยละ 17.8 และ 8.9 ตามลำดับ

**ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยข้อคำใบ้บันทึกแผนกความวัตถุประสงค์ใน
การข้อแลกเปลี่ยนปัจจุบัน**

วัตถุประสงค์ในการข้อ เปลี่ยนปัจจุบัน(ภาค)	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
			เฉียงเหนือ			
รับประทานเอง	43	108	9	91	71	322
	55.1	75.5	50.0	77.1	70.3	70.3
เป็นของฝากร	34	30	7	14	18	103
	43.6	21.0	38.9	11.9	17.8	22.5
ทำบุญพิธีการต่างๆ	0	3	2	5	3	13
	0.0	2.1	11.1	4.2	3.0	2.8
แปรรูป	1	2	0	8	9	20
	1.3	1.4	0.0	6.8	8.9	4.4
รวม	78	143	18	118	101	458
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีช่วงเวลาที่แน่นอนในการข้อคำใบ้บันทึกคิดเป็นร้อยละ 74.9 รองลงมาข้อในช่วงเทศกาลสงกรานต์ และเทศกาลปีใหม่ คิดเป็นร้อยละ 12.2 และ 8.7 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่ไม่มีช่วงเวลาที่แน่นอนในการข้อคำใบ้บันทึกคิดเป็นร้อยละ 75.7 รองลงมาข้อในช่วงเทศกาลสงกรานต์ และเทศกาลปีใหม่ คิดเป็นอย่างละร้อยละ 11.5

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่ไม่มีช่วงเวลาที่แน่นอนในการข้อคำใบ้บันทึกคิดเป็นร้อยละ 67.1 รองลงมาข้อในช่วงเทศกาลปีใหม่ และเทศกาลสงกรานต์ คิดเป็นร้อยละ 13.3 และ 11.9 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ไม่มีช่วงเวลาที่แน่นอนในการข้อคำใบ้บันทึกคิดเป็นร้อยละ 83.3 รองลงมาข้อในช่วงเทศกาลสงกรานต์ และเทศกาลปีใหม่ คิดเป็นร้อยละ 11.1 และ 5.6 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ไม่มีช่วงเวลาที่แน่นอนในการซื้อขายอ่อนหน้อคิดเป็นร้อยละ 81.3 รองลงมาซื้อในช่วงเทศกาลสงกรานต์ และเทศกาลปีใหม่คิดเป็นร้อยละ 11.9 และ 5.1 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่มีช่วงเวลาที่แน่นอนในการข้อลำไยอบแห้งคิดเป็นร้อยละ 76.1 รองลงมาคือในช่วงเทศบาลสงกรานต์ และเทศบาลปีใหม่ คิดเป็นร้อยละ 13.9 และ 5.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยชื่อลำไยอบแห้งจำแนกตามช่วงเวลาในการชื่อลำไยอบแห้งแล้วที่อยู่ปัจจุบัน

จากตารางที่ 16 พบร้า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ข้อคำไวยوبแห่งโดยเฉลี่ย 1 – 2 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 46.5 รองลงมาข้อโดยเฉลี่ยมากกว่า 6 ครั้ง และ 5 – 6 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 22.1 และ 16.4 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างข้อโดยเฉลี่ย 7 ครั้งต่อปี โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่ข้อคำไวยوبแห่งโดยเฉลี่ย 1 – 2 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมาข้อโดยเฉลี่ย 5 - 6 ครั้ง และ 3 – 4 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 19.3 และ 17.9 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างข้อโดยเฉลี่ย 4 ครั้งต่อปี

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่ข้อคำไวยوبแห่งโดยเฉลี่ย 1 – 2 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 49.7 รองลงมาข้อโดยเฉลี่ยมากกว่า 6 ครั้ง และ 5 – 6 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 20.3 และ 16.0 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างข้อโดยเฉลี่ย 8 ครั้งต่อปี

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ข้อคำไวยوبแห่งโดยเฉลี่ย 1 – 2 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาข้อโดยเฉลี่ย 3 – ครั้ง และมากกว่า 6 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 22.2 และ 11.1 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างข้อโดยเฉลี่ย 3 ครั้งต่อปี

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ข้อคำไวยوبแห่งโดยเฉลี่ย 1 – 2 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 39.0 รองลงมาข้อโดยเฉลี่ยมากกว่า 6 ครั้ง และ 5 – 6 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 31.4 และ 17.8 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างข้อโดยเฉลี่ย 9 ครั้งต่อปี

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่ข้อคำไวยوبแห่งโดยเฉลี่ย 1 – 2 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 41.6 รองลงมาข้อโดยเฉลี่ยมากกว่า 6 ครั้ง และ 3 – 4 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 25.7 และ 16.8 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างข้อโดยเฉลี่ย 6 ครั้งต่อปี

ตารางที่ 16 จำนวนแคร์ออยด์ของกลุ่มตัวอย่างที่เกย์ช้อล์ดี้อบแห้งจำแนกตามจำนวนครั้งในการซื้อด้วยเงินต่อปีและที่อยู่ปัจจุบัน

จำนวนครั้งในการซื้อด้วย เงินต่อปี	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
	เฉียงเหนือ					
1 – 2 ครั้ง	42	71	12	46	42	213
	53.8	49.7	66.7	39.0	41.6	46.5
3 – 4 ครั้ง	14	20	4	14	17	69
	17.9	14.0	22.2	11.8	16.8	15.0
5 – 6 ครั้ง	15	23	0	21	16	75
	19.3	16.0	0.0	17.8	15.9	16.4
มากกว่า 6 ครั้ง	7	29	2	37	26	101
	9.0	20.3	11.1	31.4	25.7	22.1
รวม	78	143	18	118	101	458
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ซื้อล้ำไยอบแห้งโดยเฉลี่ยไม่เกิน 1.00 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 45.9 รองลงมาซื้อด้วยเฉลี่ย 1.01 – 2.00 กิโลกรัม และมากกว่า 4.00 กิโลกรัมต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.6 และ 15.1 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างซื้อด้วยเฉลี่ย 3.45 กิโลกรัมต่อครั้ง โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่ซื้อล้ำไยอบแห้งโดยเฉลี่ยไม่เกิน 1.00 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาซื้อด้วยเฉลี่ยมากกว่า 4.00 กิโลกรัม และ 1.01 – 2.00 กิโลกรัมต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.9 และ 20.5 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างซื้อด้วยเฉลี่ย 5.35 กิโลกรัมต่อครั้ง

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่ซื้อล้ำไยอบแห้งโดยเฉลี่ยไม่เกิน 1.00 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 49.7 รองลงมาซื้อด้วยเฉลี่ย 1.01 – 2.00 กิโลกรัม และมากกว่า 4.00 กิโลกรัมต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.7 และ 11.9 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างซื้อด้วยเฉลี่ย 3.73 กิโลกรัมต่อครั้ง

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ข้อคำไถ่ตอบแห่งโดยเฉลี่ยไม่เกิน 1.00 กิโลกรัม และมากกว่า 4.00 กิโลกรัมต่อครั้ง คิดเป็นอย่างละร้อยละ 33.3 รองลงมาขึ้นโดยเฉลี่ย 2.01 – 3.00 กิโลกรัมต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.2 โดยกลุ่มตัวอย่างขึ้นโดยเฉลี่ย 4.80 กิโลกรัมต่อครั้ง

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ข้อคำไถ่ตอบแห่งโดยเฉลี่ยไม่เกิน 1.00 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 46.6 รองลงมาขึ้นโดยเฉลี่ย 1.01 – 2.00 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 39.8 โดยกลุ่มตัวอย่างขึ้นโดยเฉลี่ย 2.52 กิโลกรัมต่อครั้ง

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่ข้อคำไถ่ตอบแห่งโดยเฉลี่ยไม่เกิน 1.00 กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมาขึ้นโดยเฉลี่ย 1.01 – 2.00 กิโลกรัม และมากกว่า 4.00 กิโลกรัมต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.8 และ 16.8 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างขึ้นโดยเฉลี่ย 2.45 กิโลกรัมต่อครั้ง

ตารางที่ 17 จำนวนแคลอรี่ละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยข้อคำไถ่ตอบแห่งจำแนกตามจำนวนกิโลกรัมในการขึ้นโดยเฉลี่ยต่อครั้งและท่อปัสสาวะบัน

จำนวนกิโลกรัมในการขึ้นโดยเฉลี่ยต่อครั้ง	ท่อปัสสาวะบัน(ภาค)					รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
	เฉียงเหนือ					
ไม่เกิน 1.00 กิโลกรัม	26	71	6	55	52	210
	33.3	49.7	33.3	46.6	51.5	45.9
1.01 – 2.00 กิโลกรัม	16	41	2	47	25	131
	20.5	28.7	11.2	39.8	24.8	28.6
2.01 – 3.00 กิโลกรัม	8	9	4	8	6	35
	10.3	6.3	22.2	6.8	5.9	7.6
3.01 – 4.00 กิโลกรัม	7	5	0	0	1	13
	9.0	3.4	0.0	0.0	1.0	2.8
มากกว่า 4.00 กิโลกรัม	21	17	6	8	17	69
	26.9	11.9	33.3	6.8	16.8	15.1
รวม	78	143	18	118	101	458
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ช้อปลำไยอบแห้งโดยเฉลี่ย 21 – 40 บาท ต่อ กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 24.0 รองลงมาช้อปโดยเฉลี่ยมากกว่า 100 บาท และ 81 – 100 บาทต่อ กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 21.8 และ 18.3 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างช้อปโดยเฉลี่ย 90 บาท ต่อ กิโลกรัม โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่ช้อปลำไยอบแห้งโดยเฉลี่ย 41 – 60 บาทต่อ กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 28.2 รองลงมาช้อปโดยเฉลี่ยมากกว่า 100 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.6 โดย กลุ่มตัวอย่างช้อปโดยเฉลี่ย 93 บาทต่อ กิโลกรัม

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่ช้อปลำไยอบแห้งโดยเฉลี่ย 21 – 40 บาทต่อ กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 22.4 รองลงมาช้อปโดยเฉลี่ยมากกว่า 100 บาท และ 81 – 100 บาทต่อ กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 21.7 และ 21.0 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างช้อปโดยเฉลี่ย 95 บาทต่อ กิโลกรัม

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ช้อปลำไยอบแห้งโดยเฉลี่ยมากกว่า 100 บาทต่อ กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 94.4 รองลงมาช้อปโดยเฉลี่ย 41 – 60 บาทต่อ กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 5.6 โดยกลุ่มตัวอย่างช้อปโดยเฉลี่ย 225 บาทต่อ กิโลกรัม

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ช้อปลำไยอบแห้งโดยเฉลี่ย 21 – 40 บาทต่อ กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาช้อปโดยเฉลี่ยมากกว่า 100 บาท และ 81 – 100 บาทต่อ กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 17.8 และ 15.3 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างช้อปโดยเฉลี่ย 72 บาทต่อ กิโลกรัม

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่ช้อปลำไยอบแห้งโดยเฉลี่ย 21 – 40 บาทต่อ กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 33.7 รองลงมาช้อปโดยเฉลี่ย 81 - 100 บาท และ 61 – 80 บาทต่อ กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 24.8 และ 16.8 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างช้อปโดยเฉลี่ย 75 บาทต่อ กิโลกรัม

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยข้อคิดเห็นและดำเนินการตามจำนวนเงินในการซื้อโดยเฉลี่ยต่อ กิโลกรัมและที่อยู่ปัจจุบัน

จำนวนเงินในการซื้อโดยเฉลี่ยต่อ กิโลกรัม	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม	
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	น้ำ		
			เฉียงเหนือ	เฉียงใต้			
น้อยกว่า 21 บาท	6	14	0	17	2	39	
	7.7	9.8	0.0	14.4	2.0	8.5	
21 – 40 บาท	11	32	0	33	34	110	
	14.1	22.4	0.0	28.0	33.7	24.0	
41 – 60 บาท	22	22	1	14	12	71	
	28.2	15.4	5.6	11.8	11.8	15.5	
61 – 80 บาท	8	14	0	15	17	54	
	10.3	9.7	0.0	12.7	16.8	11.9	
81 – 100 บาท	11	30	0	18	25	84	
	14.1	21.0	0.0	15.3	24.8	18.3	
มากกว่า 100 บาท	20	31	17	21	11	100	
	25.6	21.7	94.4	17.8	10.9	21.8	
รวม	78	143	18	118	101	456	
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	

จากตารางที่ 19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ซื้อล้าไยอบแห้งจากตลาดสด คิดเป็นร้อยละ 29.7 รองลงมาไม่คำนึงถึงสถานที่แล้วแต่ความสะดวก และซื้อจากชุมป์เปอร์มาร์เก็ต คิดเป็นร้อยละ 23.6 และ 17.9 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่ซื้อล้าไยอบแห้งโดยไม่คำนึงถึงสถานที่แล้วแต่ความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 30.8 รองลงมาซื้อจากตลาดสด และร้านค้าชุมชน/ สนกรณ์ คิดเป็นอย่างละร้อยละ 20.5

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่ซื้อล้าไยอบแห้งจากตลาดสด คิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมาซื้อจากชุมป์เปอร์มาร์เก็ต และไม่คำนึงถึงสถานที่แล้วแต่ความสะดวก คิดเป็น

ร้อยละ 25.2 และ 12.6 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ข้อคำไถ่ตอบแห่งจากตลาดสด คิดเป็นร้อยละ 38.8 รองลงมาข้อจากร้านค้าทุ่มชน และข้อที่ส่วนโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 22.2 และ 16.7 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ข้อคำไถ่ตอบแห่งโดยไม่คำนึงถึงสถานที่แล้วแต่ความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 32.2 รองลงมาข้อจากตลาดสด และชุมป์เปอร์ มาเก็ต คิดเป็นร้อยละ 29.7 และ 18.6 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่ข้อคำไถ่ตอบแห่งจากตลาดสด คิดเป็นร้อยละ 32.7 รองลงมาไม่คำนึงถึงสถานที่แล้วแต่ความสะดวก และข้อจากชุมป์เปอร์มาร์เก็ต คิดเป็นร้อยละ 26.7 และ 16.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยข้อคำไถ่ตอบแห่งจำแนกตามสถานที่ที่ข้อคำไถ่ตอบแห่งที่อยู่บ้าน

สถานที่ที่ข้อคำไถ่ตอบแห่ง	ที่อยู่บ้าน(ภาค)						รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้		
	เฉียงเหนือ						
ตลาดสด	16	45	7	35	33	136	
	20.5	31.5	38.8	29.7	32.7	29.7	
แผงลอยนำ้งถนน	1	4	0	2	1	8	
	1.3	2.8	0.0	1.7	1.0	1.7	
ร้านขายผลไม้	4	6	0	7	12	29	
	5.1	4.2	0.0	5.9	11.9	6.3	
ร้านเรายาผลไม้	0	2	0	0	3	5	
	0.0	1.4	0.0	0.0	3.0	1.1	
ร้านค้าทุ่มชน/สหกรณ์	16	17	4	9	3	49	
	20.5	11.8	22.2	7.6	3.0	10.7	
ข้อที่ส่วนโดยตรง	7	1	3	1	1	13	
	9.0	0.7	16.7	0.8	1.0	2.9	

ตารางที่ 19 (ต่อ)

สถานที่ที่ข้อคำไถ่บแห้ง	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)						รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้		
	เฉียงเหนือ						
ชุมเปอร์มาร์เก็ต	6	36	1	22	17	82	
	7.7	25.2	5.6	18.6	16.8	17.9	
ตามงานเทศบาลต่างๆ	4	13	2	4	4	27	
	5.1	9.1	11.1	3.5	3.9	5.9	
ไม่คำนึงถึงสถานที่ข้อ	24	18	1	38	27	108	
แล้วแต่ความสะดวก	30.8	12.6	5.6	32.2	26.7	23.6	
อื่นๆ	0	1	0	0	0	1	
	0	0.7	0.0	0.0	0.0	0.2	
รวม	78	143	18	118	101	458	
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	

จากตารางที่ 20 พบร่วมกับคุณตัวอย่างเลือกชื่อคำไถ่บแห้งจากแหล่งตั้งกล่าว(จากตารางที่ 19) ที่พบมากที่สุด คือ เดินทางสะดวก คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมา ได้แก่ ขนาด/ คุณภาพของคำไถ่บตามความต้องการ และราคากายอยู่ในระดับที่น่าพอใจ คิดเป็นร้อยละ 43.0 และ 40.8 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

สาเหตุที่ก่อให้คุณตัวอย่างในเขตภาคเหนือเลือกชื่อคำไถ่บแห้งจากแหล่งตั้งกล่าว(จากตารางที่ 19) ที่พบมากที่สุด คือ ขนาด/ คุณภาพของคำไถ่บตามความต้องการ และราคากายอยู่ในระดับที่น่าพอใจ คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมา ใกล้บ้าน/ ที่ทำงาน และเดินทางสะดวก คิดเป็นร้อยละ 38.5 และ 35.9 ตามลำดับ

สาเหตุที่ก่อให้คุณตัวอย่างในเขตภาคกลางเลือกชื่อคำไถ่บแห้งจากแหล่งตั้งกล่าว(จากตารางที่ 19) ที่พบมากที่สุด คือ เดินทางสะดวก คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมา ใกล้บ้าน/ ที่ทำงาน และขนาด/ คุณภาพของคำไถ่บตามความต้องการ คิดเป็นร้อยละ 39.2 และ 33.6 ตามลำดับ

สาเหตุที่ก่อให้คุณตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเลือกชื่อคำไถ่บแห้งจากแหล่งตั้งกล่าว(จากตารางที่ 19) ที่พบมากที่สุด คือ เดินทางสะดวก คิดเป็นร้อยละ 61.1 รองลงมา ได้แก่ ขนาด/

คุณภาพของคำไวย์ตรงตามความต้องการ และราคาขายอยู่ในระดับที่น่าพอใจ คิดเป็นอิํบ้างละร้อยละ 50.0

สาเหตุที่ก่อสู่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือเลือกชื่อคำไวย์บนแห่งจากแหล่งดังกล่าว(จากตารางที่ 19) ที่พบมากที่สุด คือ เดินทางสะดวก คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมา ได้แก่ ขนาด/คุณภาพของคำไวย์ตรงตามความต้องการ และราคาขายอยู่ในระดับที่น่าพอใจ คิดเป็นร้อยละ 44.1 และ 38.1 ตามลำดับ

สาเหตุที่ก่อสู่มตัวอย่างในเขตภาคใต้เลือกชื่อคำไวย์บนแห่งจากแหล่งดังกล่าว(จากตารางที่ 19) ที่พบมากที่สุด คือ ขนาด/คุณภาพของคำไวย์ตรงตามความต้องการ คิดเป็นร้อยละ 54.5 รองลงมา ราคาขายอยู่ในระดับที่น่าพอใจ และเดินทางสะดวก คิดเป็นร้อยละ 52.5 และ 43.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของก่อสู่มตัวอย่างที่เคยชื่อคำไวย์บนแห่งจำแนกตามสาเหตุที่เลือกชื่อคำไวย์บนแห่งที่อยู่ปัจจุบัน

สาเหตุที่เลือกชื่อคำไวย์บนแห่งจากแหล่งดังกล่าว	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
เดินทางสะดวก	28	69	11	62	44	214
	35.9	48.3	61.1	52.5	43.6	46.7
ใกล้บ้านที่ทำงาน	30	56	2	39	37	164
	38.5	39.2	11.1	33.1	36.6	35.8
มีคนแนะนำ	13	25	5	22	13	78
	16.7	17.5	27.8	18.6	12.9	17.0
ขนาด/คุณภาพของคำไวย์ตรงตามความต้องการ	33	48	9	52	55	197
	42.3	33.6	50.0	44.1	54.5	43.0
มีผู้ขายมากราย	11	7	2	17	14	51
	14.1	4.9	11.1	14.4	13.9	11.1
ราคาขายอยู่ในระดับที่น่าพอใจ	33	47	9	45	53	187
	42.3	32.9	50.0	38.1	52.5	40.8

ตารางที่ 20 (ต่อ)

สาเหตุที่เลือกข้อคำไถ่อบพั้ง จากแผนกล่องดังกล่าว	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	หนึ่ง	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
	เฉียงเหนือ					
มีบรรจุภัณฑ์สวยงาม	16	24	2	23	26	91
	20.5	16.8	11.1	19.5	25.7	19.9
รักกับคนขายเป็นการ	11	4	3	4	7	29
ส่วนตัว	14.1	2.8	16.7	3.4	6.9	6.3
ผู้ขายมีมนุษยสัมพันธ์ดี	8	9	0	14	15	46
	10.3	6.3	0.0	11.9	14.9	10.0
มีการส่งเสริมการขาย	6	6	0	10	8	30
(ลด แลก แจก แถม)	7.7	4.2	0.0	8.5	7.9	6.6
มีหลักฐานยืนยันให้เลือก	14	13	1	30	10	68
	17.9	9.1	5.6	25.4	9.9	14.8
รวม	78	143	18	118	101	458
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อคำไถ่อบพั้ง ของตลาดเป้าหมาย
จำแนกตามที่อยู่ปัจจุบัน (สำหรับกลุ่มตัวอย่างผู้ซื้อคำไถ่อบพั้งจำนวน 811 คน)

จากตารางที่ 21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในภูมิภาคชื่อคำไถ่อบพั้งที่เป็นเนื้อคำไถ่
ล้วน คิดเป็นร้อยละ 78.5 รองลงมาชื่อคำไถ่อบพั้งที่เป็นคำไถ่ด้วยตัวอักษร แล้วกับผลไม้ certain และคำไถ่รวมกับ
ผลไม้ certain ฯ คิดเป็นร้อยละ 15.2 และ 6.3 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้
กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่ในภูมิภาคชื่อคำไถ่อบพั้งที่เป็นเนื้อคำไถ่ล้วน
คิดเป็นร้อยละ 78.0 รองลงมาชื่อคำไถ่อบพั้งที่เป็นคำไถ่ด้วยตัวอักษร แล้วกับผลไม้ certain และคำไถ่รวมกับ
ผลไม้ certain ฯ คิดเป็นร้อยละ 16.0 และ 6.0 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่นิยมข้อคำไวยะป่องที่เป็นเนื้อคำไวยล้วน คิดเป็นร้อยละ 79.4 รองลงมาข้อคำไวยะป่องที่เป็นคำไวยัตต์ได้กับผลไม้อื่น และคำไวยรวมกับผลไม้อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 12.3 และ 8.3 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่นิยมข้อคำไวยะป่องที่เป็นเนื้อคำไวยล้วน คิดเป็นร้อยละ 94.9 รองลงมาข้อคำไวยะป่องที่เป็นคำไวยัตต์ได้กับผลไม้อื่น และคำไวยรวมกับผลไม้อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 4.1 และ 1.0 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่นิยมข้อคำไวยะป่องที่เป็นเนื้อคำไวยล้วน คิดเป็นร้อยละ 75.7 รองลงมาข้อคำไวยะป่องที่เป็นคำไวยัตต์ได้กับผลไม้อื่น และคำไวยรวมกับผลไม้อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 17.1 และ 7.2 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่นิยมข้อคำไวยะป่องที่เป็นเนื้อคำไวยล้วน คิดเป็นร้อยละ 72.4 รองลงมาข้อคำไวยะป่องที่เป็นคำไวยัตต์ได้กับผลไม้อื่น และคำไวยรวมกับผลไม้อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 21.7 และ 5.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันโรคตามประเภทคำไวยะป่องที่ชื่อและที่อยู่ปัจจุบัน

ประเภทคำไวยะป่องที่ชื่อ	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใช้	
เนื้อคำไวยล้วน	78	181	94	137	147	637
	78.0	79.4	94.9	75.7	72.4	78.5
คำไวยัตต์ได้ผลไม้อื่น	16	28	4	31	44	123
	16.0	12.3	4.1	17.1	21.7	15.2
คำไวยรวมกับผลไม้อื่น ๆ	6	19	1	13	12	51
	6.0	8.3	1.0	7.2	5.9	6.3
รวม	100	228	99	181	203	811
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 22 พนบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมเข้าถือคำไวยะป่องยีห้อมมาลี คิดเป็นร้อยละ 60.7 รองลงมาเข้าถือคำไวยะป่องยีห้อ UFC และยีห้อดอยคำ คิดเป็นร้อยละ 33.8 และ 2.0 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่นิยมเข้าถือคำไวยะป่องยีห้อมมาลี คิดเป็นร้อยละ 51.0 รองลงมาเข้าถือคำไวยะป่องยีห้อ UFC และยีห้อดอยคำ คิดเป็นร้อยละ 42.0 และ 4.0 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่นิยมเข้าถือคำไวยะป่องยีห้อมมาลี คิดเป็นร้อยละ 61.8 รองลงมาเข้าถือคำไวยะป่องยีห้อ UFC และยีห้อดอยคำ คิดเป็นร้อยละ 31.1 และ 3.2 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่นิยมเข้าถือคำไวยะป่องยีห้อมมาลี คิดเป็นร้อยละ 76.8 รองลงมาเข้าถือคำไวยะป่องยีห้อ UFC และยีห้อ Pigeon คิดเป็นร้อยละ 16.2 และ 3.0 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่นิยมเข้าถือคำไวยะป่องยีห้อ มาลี คิดเป็นร้อยละ 64.1 รองลงมาเข้าถือคำไวยะป่องยีห้อ UFC และยีห้อดอยคำ คิดเป็นร้อยละ 29.8 และ 2.8 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ส่วนใหญ่นิยมเข้าถือคำไวยะป่องยีห้อมมาลี คิดเป็นร้อยละ 53.2 รองลงมาเข้าถือคำไวยะป่องยีห้อ UFC และยีห้อช้างเหยียบถูกโลก คิดเป็นร้อยละ 44.8 และ 1.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยเข้าร่วมการป้องกันภัยตามบัญชีห้องคล้ายกระปองที่ขึ้นและที่อยู่ปัจจุบัน

มาศ	ยื่นห้องคล้ายกระปองที่ขึ้น		ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)		รวม	
	หนึ่งเดือน	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ใต้	รวม
มาลี	51	141	76	116	108	492
	51.0	61.8	76.8	64.1	53.2	60.7
UFC	42	71	16	54	91	274
	42.0	31.1	16.2	29.8	44.8	33.8
ดอยคำ	4	7	0	5	0	16
	4.0	3.0	0.0	2.8	0.0	2.0
แมลงภ่อง	0	1	0	0	0	1
	0.0	0.4	0.0	0.0	0.0	0.1
Pigeon	1	3	3	1	0	8
	1.0	1.3	3.0	0.6	0.0	1.0
ขาวสวน	0	2	0	1	1	4
	0.0	0.9	0.0	0.6	0.5	0.5
ขาวดอย	1	3	2	4	1	11
	1.0	1.3	2.0	2.1	0.5	1.3
ช้างเหยียบถูกใจ	1	0	1	0	2	4
	1.0	0.0	1.0	0.0	1.0	0.5
อื่นๆ	0	0	1	0	0	1
	0.0	0.0	1.0	0.0	0.0	0.1
รวม	100	228	99	181	203	811
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 23 พบว่า สาเหตุที่ก่อสูมตัวอย่างเลือกเข้าร่วมการป้องยื่นห้องคล้ายกระปอง (จากตารางที่ 22) ที่พับมากที่สุด คือ มีเชื้อเสียงด้านคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 79.0 รองลงมา ได้แก่

เห็นในโฆษณา และมีบรรจุภัณฑ์ที่สวยงาม คิดเป็นร้อยละ 24.8 และ 22.8 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

สาเหตุที่ก่อสูมตัวอย่างในเขตภาคเหนือเลือกชื่อคำไวยะป่องยีห้อดังกล่าว(จากตารางที่ 22) ที่พบมากที่สุด คือ มีชื่อเสียงด้านคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 78.0 รองลงมา ได้แก่ มีบรรจุภัณฑ์ที่สวยงาม คิดเป็นร้อยละ 25.0

สาเหตุที่ก่อสูมตัวอย่างในเขตภาคกลางเลือกชื่อคำไวยะป่องยีห้อดังกล่าว(จากตารางที่ 22) ที่พบมากที่สุด คือ มีชื่อเสียงด้านคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 81.6 รองลงมา ได้แก่ เห็นในโฆษณา และมีบรรจุภัณฑ์ที่สวยงาม คิดเป็นร้อยละ 23.7 และ 19.7 ตามลำดับ

สาเหตุที่ก่อสูมตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเลือกชื่อคำไวยะป่องยีห้อดังกล่าว(จากตารางที่ 22) ที่พบมากที่สุด คือ มีชื่อเสียงด้านคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 71.7 รองลงมา ได้แก่ เห็นในโฆษณา และมีบรรจุภัณฑ์ที่สวยงาม คิดเป็นร้อยละ 35.4 และ 15.2 ตามลำดับ

สาเหตุที่ก่อสูมตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือเลือกชื่อคำไวยะป่องยีห้อดังกล่าว(จากตารางที่ 22) ที่พบมากที่สุด คือ มีชื่อเสียงด้านคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 75.1 รองลงมา ได้แก่ เห็นในโฆษณา และมีบรรจุภัณฑ์ที่สวยงาม คิดเป็นร้อยละ 21.5 และ 20.4 ตามลำดับ

สาเหตุที่ก่อสูมตัวอย่างในเขตภาคใต้เลือกชื่อคำไวยะป่องยีห้อดังกล่าว(จากตารางที่ 22) ที่พบมากที่สุด คือ มีชื่อเสียงด้านคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 83.7 รองลงมา ได้แก่ เห็นในโฆษณา และมีบรรจุภัณฑ์ที่สวยงาม คิดเป็นร้อยละ 31.0

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของสูมตัวอย่างที่เหยียดชื่อคำไวยะป่องจำแนกตามสาเหตุที่ชื่อคำไวยะป่องยีห้อดังกล่าว(จากตารางที่ 22) และที่อยู่ปัจจุบัน

สาเหตุผลที่ชื่อคำไวยะป่อง ยีห้อดังกล่าว	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
	เฉียงเหนือ					
มีชื่อเสียงด้านคุณภาพ	78	186	71	136	170	641
	78.0	81.6	71.7	75.1	83.7	79.0
รู้จักยีห้อนั้นเพียงยีห้อเดียว	12	24	3	20	27	86
	12.0	10.5	3.0	11.0	13.3	10.6

ตารางที่ 23 (ต่อ)

เหตุผลที่ข้อคำไถ่gradeป่อง ยื่นออดังกล่าว	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
	เฉียงเหนือ					
มีบรรจุภณฑ์สวยงาม	25	45	15	37	63	185
	25.0	19.7	15.2	20.4	31.0	22.8
ราคากูกว่าข้ออื่นๆ	12	27	8	30	20	97
	12.0	11.8	8.1	16.6	9.9	12.0
เห็นในโฆษณา	10	54	35	39	63	201
	10.0	23.7	35.4	21.5	31.0	24.8
มีคำไถ่gradeป่องให้กิน	7	9	0	3	7	26
	7.0	3.9	0.0	1.7	3.4	3.2
อื่นๆ	0	11	3	0	0	14
	0.0	4.8	3.0	0.0	0.0	1.7
รวม	100	228	99	181	203	811
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 24 พนงว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจข้อคำไถ่gradeป่องของกลุ่มตัวอย่างที่พูดมากที่สุด คือ รสาดของคำไถ่gradeป่อง คิดเป็นร้อยละ 73.4 รองลงมา ได้แก่ คุณภาพของคำไถ่gradeป่อง และราคาขาย คิดเป็นร้อยละ 61.0 และ 49.9 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจข้อคำไถ่gradeป่องของกลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือที่พูดมากที่สุด คือ รสาดของคำไถ่gradeป่อง คิดเป็นร้อยละ 74.0 รองลงมา ได้แก่ คุณภาพของคำไถ่gradeป่อง และราคาขาย คิดเป็นร้อยละ 57.0 และ 55.0 ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจข้อคำไถ่gradeป่องของกลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลางที่พูดมากที่สุด คือ รสาดของคำไถ่gradeป่อง คิดเป็นร้อยละ 68.0 รองลงมา ได้แก่ ราคาขาย และคุณภาพของคำไถ่gradeป่อง คิดเป็นร้อยละ 54.8 และ 75.5 ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจข้อคำไถ่gradeป่องของกลุ่มตัวอย่างในเขตภาค

ตะวันออกที่พืบมากที่สุด คือ ราชธานีของลำไยกระป่อง คิดเป็นร้อยละ 81.8 รองลงมา ได้แก่ นาคราภง ผลลำไยกระป่อง และคุณภาพของลำไยกระป่อง คิดเป็นร้อยละ 67.7 และ 68.7 ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อลำไยกระป่องของกลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พืบมากที่สุด คือ ราชธานีของลำไยกระป่อง คิดเป็นร้อยละ 75.1 รองลงมา ได้แก่ คุณภาพของลำไยกระป่อง และราคายาาย คิดเป็นร้อยละ 63.5 และ 49.7 ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อลำไยกระป่องของกลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ที่พืบมากที่สุด คือ ราชธานีของลำไยกระป่อง คิดเป็นร้อยละ 73.4 รองลงมา ได้แก่ คุณภาพของลำไยกระป่อง และราคายาาย คิดเป็นร้อยละ 64.5 และ 49.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยซื้อลำไยกระป่องจำแนกตามปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อลำไยกระป่องและที่อยู่บ้าน

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ ซื้อลำไยกระป่อง	ที่อยู่บ้าน(ภาค)					รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
	เฉลี่ยหนึ่ง					
ประเภทของลำไยกระป่อง	35	82	18	68	66	269
	35.0	36.0	18.2	37.6	32.5	33.2
ขนาดของผลลำไยกระป่อง	21	58	68	58	83	288
	21.0	25.4	68.7	32.0	40.9	35.5
ราชธานีของลำไยกระป่อง	74	155	81	136	149	595
	74.0	68.0	81.8	75.1	73.4	73.4
คุณภาพของลำไยกระป่อง	57	125	67	115	131	495
	57.0	54.8	67.7	63.5	64.5	61.0
บรรจุภัณฑ์	46	104	10	88	93	341
	46.0	45.6	10.1	48.6	45.8	42.0
สีของลำไยกระป่อง	14	27	12	32	30	115
	14.0	11.8	12.1	17.7	14.8	14.2
ราคายาาย	55	131	29	90	100	405
	55.0	57.5	29.3	49.7	49.3	49.9

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ชื่อคำจำกัดความ	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
	เฉียงเหนือ					
การให้ส่วนลด	15	26	8	27	28	104
	15.0	11.4	8.1	14.9	13.8	12.8
สถานที่จัดจำหน่าย	15	39	7	26	28	115
	15.0	17.1	7.1	14.4	13.8	14.2
ผู้ขาย(พ่อค้า/แม่ค้า)	7	4	2	10	9	32
	7.0	1.8	2.0	5.5	4.4	3.9
การมีคำจำกัดความให้ขึ้น	8	10	2	13	9	42
	8.0	4.4	2.0	7.2	4.4	5.2
การส่งเสริมการขาย (ลด แลก แจก แคม)	8	21	13	25	24	91
	8.0	9.2	13.1	13.8	11.8	11.2
เทคนิคการเสนอขายของ	4	7	3	9	9	32
ผู้ขาย	4.0	3.1	3.0	5.0	4.4	3.9
การติดป้ายโฆษณาหรือ บอกขายคำจำกัดความ	11	20	10	27	29	97
	11.0	8.8	10.1	14.9	14.3	12.0
การขายคำจำกัดความ ตามงาน	2	7	3	16	11	39
เทศกาลต่างๆ	2.0	3.1	3.0	8.8	5.4	4.8
การประชาสัมพันธ์ของ หน่วยงานภาครัฐและเอกชน	5	8	2	8	8	31
	5.0	3.5	2.0	4.4	3.9	3.8
รวม	100	228	99	181	203	811
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 25 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่อลำไยกระป่องเพื่อรับประทานเอง คิดเป็นร้อยละ 81.0 รองลงมาชื่อเพื่อเป็นของฝาก และทำบุญ/พิธีการต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 11.8 และ 6.9 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่ชื่อลำไยกระป่องเพื่อรับประทานเอง คิดเป็นร้อยละ 83.0 รองลงมาชื่อเพื่อเป็นของฝาก และทำบุญ/พิธีการต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 13.0 และ 3.0 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่ชื่อลำไยกระป่องเพื่อรับประทานเอง คิดเป็นร้อยละ 80.7 รองลงมาชื่อเพื่อเป็นของฝาก และทำบุญ/พิธีการต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 15.4 และ 3.5 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ชื่อลำไยกระป่องเพื่อรับประทานเอง คิดเป็นร้อยละ 69.7 รองลงมาชื่อเพื่อทำบุญ/พิธีการต่าง ๆ และเป็นของฝาก คิดเป็นร้อยละ 24.2 และ 4.1 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ชื่อลำไยกระป่องเพื่อรับประทานเอง คิดเป็นร้อยละ 88.4 รองลงมาชื่อเพื่อเป็นของฝาก และทำบุญ/พิธีการต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 6.1 และ 5.5 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่ชื่อลำไยกระป่องเพื่อรับประทานเอง คิดเป็นร้อยละ 79.3 รองลงมาชื่อเพื่อเป็นของฝาก และทำบุญ/พิธีการต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 15.8 และ 4.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยข้อลำไยกระป่องจำแนกตามวัตถุประสงค์ใน
การข้อและที่อยู่ปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ในการข้อ	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
	เนียงเหนือ					
รับประทานเอง	83	184	69	160	161	657
	83.0	80.7	69.7	88.4	79.3	81.0
เป็นของฝาก	13	35	6	11	32	96
	13.0	15.4	4.1	6.1	15.8	11.8
ทำบุญ/พิธีการต่าง ๆ	3	8	24	10	10	56
	3.0	3.5	24.2	5.5	4.9	6.9
แปลง	1	1	0	0	0	2
	1.0	0.4	0.0	0.0	0.0	0.3
รวม	100	228	99	181	203	811
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 26 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีช่วงเวลาที่แน่นอนในการข้อลำไยกระป่อง คิดเป็นร้อยละ 72.0 รองลงมาขึ้นในช่วงเทศกาลปีใหม่ และโอกาสพิเศษต่าง ๆ (เช่น วันเกิด ฯลฯ) คิดเป็นร้อยละ 14.1 และ 6.9 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่ไม่มีช่วงเวลาที่แน่นอนในการข้อลำไยกระป่อง คิดเป็นร้อยละ 73.0 รองลงมาขึ้นในช่วงเทศกาลปีใหม่ และโอกาสพิเศษต่าง ๆ (เช่น วันเกิด ฯลฯ) คิดเป็นร้อยละ 13.0 และ 12.0 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่ไม่มีช่วงเวลาที่แน่นอนในการข้อลำไยกระป่อง คิดเป็นร้อยละ 67.1 รองลงมาขึ้นในช่วงเทศกาลปีใหม่ และโอกาสพิเศษต่าง ๆ (เช่น วันเกิด ฯลฯ) คิดเป็นร้อยละ 17.1 และ 9.6 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ไม่มีช่วงเวลาที่แน่นอนในการข้อลำไยกระป่อง คิดเป็นร้อยละ 50.5 รองลงมาขึ้นในช่วงเทศกาลตรุษจีน และเทศกาลปีใหม่ คิดเป็นร้อยละ 23.2 และ 19.2 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่มีช่วงเวลาที่ແນ່ນອນในการซื้อขายประจำปี คิดเป็นร้อยละ 83.4 รองลงมาข้อในช่วงเทศบาลครุฑ์จัน และเทศบาลปีใหม่ คิดเป็นร้อยละ 6.6 และ 6.4 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ส่วนใหญ่มีช่วงเวลาที่ແນ່ນອนในการซื้อขายประจำปี คิดเป็นร้อยละ 70.0 รองลงมาข้อในช่วงเทศบาลปีใหม่ และโอกาสพิเศษต่างๆ (เช่น วันเกิด ฯลฯ) คิดเป็นร้อยละ 15.8 และ 7.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยซื้อขายประจำปี ตามช่วงเวลาในการซื้อขายประจำปีที่อยู่ปัจจุบัน

ประจำปี	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
	เฉียงเหนือ					
เทศบาลปีใหม่	13	39	19	11	32	114
	13.0	17.1	19.2	6.1	15.8	14.1
เทศบาลครุฑ์จัน	1	11	23	12	7	54
	1.0	4.9	23.2	6.6	3.4	6.6
เทศบาลสงกรานต์	1	0	0	1	0	2
	1.0	0.0	0.0	0.6	0.0	0.2
โอกาสพิเศษต่างๆ (เช่น วันเกิด ฯลฯ)	12	22	1	6	15	56
	12.0	9.6	1.0	3.3	7.4	6.9
วันสำคัญทางศาสนา	0	3	6	0	7	16
	0.0	1.3	6.1	0.0	3.4	2.0
ไม่มีช่วงเวลาที่ແນ່ນອน	73	153	50	151	142	569
	73	67.1	50.5	83.4	70.0	70.2
รวม	100	228	99	181	203	811
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 27 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่อสำเนาโดยปี 5 – 6 ครั้ง ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 25.2 รองลงมาชื่อโดยเฉลี่ย 1 - 2 ครั้ง และมากกว่า 10 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 20.2 และ 18.5 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างชื่อโดยเฉลี่ย 9 ครั้งต่อปี โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่ชื่อสำเนาโดยปี 9 - 10 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 24.0 รองลงมาชื่อโดยเฉลี่ย 1 - 2 ครั้ง และ 5 - 6 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 23.0 และ 22.0 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างชื่อโดยเฉลี่ย 7 ครั้งต่อปี

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่ชื่อสำเนาโดยปี 5 – 6 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 25.9 รองลงมาชื่อโดยเฉลี่ย 1 - 2 ครั้ง และมากกว่า 10 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 22.8 และ 18.4 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างชื่อโดยเฉลี่ย 9 ครั้งต่อปี

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ชื่อสำเนาโดยปี 5 – 6 ครั้ง ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 38.4 รองลงมาชื่อโดยเฉลี่ย 3 – 4 ครั้ง และ 9 - 10 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 19.2 และ 18.2 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างชื่อโดยเฉลี่ย 9 ครั้งต่อปี

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ชื่อสำเนาโดยปี 5 – 6 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 23.2 รองลงมาชื่อโดยเฉลี่ยมากกว่า 10 ครั้ง และ 1 – 2 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 22.7 และ 21.5 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างชื่อโดยเฉลี่ย 9 ครั้งต่อปี

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่ชื่อสำเนาโดยปี 5 – 6 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 21.2 รองลงมาชื่อโดยเฉลี่ย 1 - 2 ครั้ง และ 3 - 4 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 20.7 และ 20.2 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างชื่อโดยเฉลี่ย 8 ครั้งต่อปี

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยเข้าร่วมการศึกษาตามกำหนดการงานครั้งในการ
เข้าโดยเฉลี่ยต่อปีและท่อญี่ปุ่นบัน

เข้าโดยเฉลี่ยต่อปี	จำนวนครั้งในการเข้าโดยเฉลี่ย					รวม
	หนึ่ง	สอง	สาม	สี่	ที่	
					เขียงหนึ่ง	
1 – 2 ครั้ง	23	52	8	39	42	164
	23.0	22.8	8.1	21.5	20.7	20.2
3 – 4 ครั้ง	16	40	19	23	41	139
	16.0	17.5	19.2	12.7	20.2	17.1
5 – 6 ครั้ง	22	59	38	42	43	204
	22.0	25.9	38.4	23.2	21.2	25.2
7 – 8 ครั้ง	2	9	2	8	7	28
	2.0	3.9	2.0	4.4	3.4	3.5
9 – 10 ครั้ง	24	26	18	28	30	126
	24.0	11.5	18.2	15.5	14.8	15.5
มากกว่า 10 ครั้ง	13	42	14	41	40	150
	13.0	18.4	14.1	22.7	19.7	18.5
รวม	100	228	99	181	203	811
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 28 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าร่วมการศึกษาในช่วง 1 – 2 กระปืองต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาเป็นช่วง 3 – 4 กระปือง และ 5 – 6 กระปืองต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.6 และ 18.2 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมการศึกษาในช่วง 5 กระปืองต่อครั้ง โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่เข้าร่วมการศึกษาในช่วง 1 – 2 กระปืองต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมาเป็นช่วง 5 – 6 กระปือง และมากกว่า 6 กระปืองต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.0 และ 19.0 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมการศึกษาในช่วง 7 กระปืองต่อครั้ง

กสุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่ข้อคำใบ้กระป่อง 1 – 2 กระป่องต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.4 รองลงมาข้อโดยเฉลี่ย 3 – 4 กระป่อง และ 5 – 6 กระป่องต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.4 และ 18.9 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างข้อโดยเฉลี่ย 6 กระป่องต่อครั้ง

กสุ่มตัวอย่างในเขตตะวันออก ส่วนใหญ่ข้อคำใบ้กระป่อง 1 – 2 กระป่องต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.4 รองลงมาข้อโดยเฉลี่ย 3 – 4 กระป่อง และ 5 – 6 กระป่องต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.3 และ 21.2 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างข้อโดยเฉลี่ย 4 กระป่องต่อครั้ง

กสุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ข้อคำใบ้กระบ่อง 1 – 2 กระป่องต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 53.6 รองลงมาข้อโดยเฉลี่ย 3 – 4 กระป่อง และมากกว่า 6 กระป่อง ต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.0 และ 13.8 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างข้อโดยเฉลี่ย 6 กระป่องต่อครั้ง

กสุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่ข้อคำใบ้กระป่อง 1 – 2 กระป่องต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47.3 รองลงมาข้อโดยเฉลี่ย 3 – 4 กระป่อง และ 5 – 6 กระป่องต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.6 และ 13.3 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างข้อโดยเฉลี่ย 4 กระป่องต่อครั้ง

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของกสุ่มตัวอย่างที่เคยข้อคำใบ้กระป่องจำแนกตามจำนวนคำใบ้กระป่องในการข้อโดยเฉลี่ยต่อครั้งและที่อยู่บ้าน

จำนวนคำใบ้กระป่องในการ ข้อโดยเฉลี่ยต่อครั้ง	ที่อยู่บ้าน(ภาค)					รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
	เฉียงเหนือ					
1 – 2 กระป่อง	37	99	44	97	96	373
	37.0	43.4	44.4	53.6	47.3	46.0
3 – 4 กระป่อง	10	58	29	38	56	191
	10.0	25.4	29.3	21.0	27.6	23.6
5 – 6 กระป่อง	34	43	21	21	27	146
	34.0	18.9	21.2	11.6	13.3	18.0
มากกว่า 6 กระป่อง	19	28	5	25	24	101
	19.0	12.3	5.1	13.8	11.8	12.4
รวม	100	228	99	181	203	811
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 29 พนงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ข้อลำไยกระป่องโดยเฉลี่ย 21 - 40 บาทต่อกระป่อง คิดเป็นร้อยละ 46.6 รองลงมาข้อโดยเฉลี่ย 41 - 60 บาท และมากกว่า 60 บาท ต่อกระป่อง คิดเป็นร้อยละ 43.9 และ 5.5 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างข้อโดยเฉลี่ย 45 บาทต่อกระป่อง โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่ข้อลำไยกระป่องโดยเฉลี่ย 41 - 60 บาทต่อกระป่อง คิดเป็นร้อยละ 47.0 รองลงมาข้อโดยเฉลี่ย 21 - 40 บาท และน้อยกว่า 21 บาทต่อกระป่อง คิดเป็นร้อยละ 40.0 และ 9.0 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างข้อโดยเฉลี่ย 44 บาทต่อกระป่อง

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่ข้อลำไยกระป่องโดยเฉลี่ย 21 - 40 บาทต่อกระป่อง คิดเป็นร้อยละ 49.1 รองลงมาข้อโดยเฉลี่ย 41 - 60 บาท และมากกว่า 60 บาทต่อกระป่อง คิดเป็นร้อยละ 40.8 และ 6.6 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างข้อโดยเฉลี่ย 47 บาทต่อกระป่อง

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ข้อลำไยกระป่องโดยเฉลี่ย 41 - 60 บาทต่อกระป่อง คิดเป็นร้อยละ 54.5 รองลงมาข้อโดยเฉลี่ย 21 - 40 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.5 โดยกลุ่มตัวอย่างข้อโดยเฉลี่ย 45 บาทต่อกระป่อง

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ข้อลำไยกระป่องโดยเฉลี่ย 41 - 60 บาทต่อกระป่อง คิดเป็นร้อยละ 48.6 รองลงมาข้อโดยเฉลี่ย 21 - 40 บาท และมากกว่า 60 บาทต่อกระป่อง คิดเป็นร้อยละ 39.8 และ 8.8 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างข้อโดยเฉลี่ย 47 บาทต่อกระป่อง

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ส่วนใหญ่ข้อลำไยกระป่องโดยเฉลี่ย 21 - 40 บาทต่อกระป่อง คิดเป็นร้อยละ 54.7 รองลงมาข้อโดยเฉลี่ย 41 - 60 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.5 โดยกลุ่มตัวอย่างข้อโดยเฉลี่ย 44 บาทต่อกระป่อง

ตารางที่ 29 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบข้อสำรวจจำนวนเงินในการซื้อโดยเนื่องด้วยต่อการป้องและที่อยู่ปัจจุบัน

จำนวนเงินในการซื้อโดย เนื่องด้วยต่อการป้อง	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
			เฉียงเหนือ			
น้อยกว่า 21 บาท	9	8	1	5	9	32
	9.0	3.5	1.0	2.8	4.4	4.0
21 – 40 บาท	40	112	43	72	111	378
	40.0	49.1	43.5	39.8	54.7	46.6
41 – 60 บาท	47	93	54	88	74	356
	47.0	40.8	54.5	48.6	36.5	43.9
มากกว่า 60 บาท	4	15	1	16	9	45
	4.0	6.6	1.0	8.8	4.4	5.5
รวม	100	228	99	181	203	811
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 30 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ซื้อลำไยกระป้องจากชุมเปอร์มาร์เก็ต คิดเป็นร้อยละ 71.1 รองลงมาไม่คำนึงถึงสถานที่แล้วแต่ความสะดวก และซื้อจากตลาดสด คิดเป็นร้อยละ 10.1 และ 9.6 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่างๆ ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ส่วนใหญ่ซื้อลำไยกระป้องจากชุมเปอร์มาร์เก็ต คิดเป็นร้อยละ 63.0 รองลงมาไม่คำนึงถึงสถานที่แล้วแต่ความสะดวก และซื้อจากตลาดสด คิดเป็นร้อยละ 23.0 และ 9.0 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลาง ส่วนใหญ่ซื้อลำไยกระป้องจากชุมเปอร์มาร์เก็ต คิดเป็นร้อยละ 72.4 รองลงมาซื้อจากตลาดสด และร้านขายผลไม้ คิดเป็นร้อยละ 13.2 และ 2.2 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ซื้อลำไยกระป้องจากชุมเปอร์มาร์เก็ต คิดเป็นร้อยละ 76.8 รองลงมาไม่คำนึงถึงสถานที่แล้วแต่ความสะดวก และซื้อจากตลาดสด คิดเป็นร้อยละ 8.1 และ 7.1 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ข้อคำไวยกระป้องจากชูปเปอร์มาร์เก็ต คิดเป็นร้อยละ 67.4 รองลงมาในคำนึงถึงสถานที่แล้วแต่ความสะดวก และข้อจำกัดของตลาดสด คิดเป็นร้อยละ 18.8 และ 8.3 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้ ส่วนใหญ่ข้อคำไวยกระป้องจากชูปเปอร์มาร์เก็ต คิดเป็นร้อยละ 74.4 รองลงมาข้อจำกัดของตลาดสด และไม่คำนึงถึงสถานที่แล้วแต่ความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 6.4 และ 8.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 30 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยข้อคำไวยกระป้องจำแนกตามสถานที่ข้อคำไวยกระป้องและที่อยู่ปัจจุบัน

สถานที่ที่ข้อคำไวยกระป้อง	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)						รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	เฉียงเหนือ	
ตลาดสด	9	30	7	15	17	78	
	9.0	13.2	7.1	8.3	8.4	9.6	
แผงขายข้างถนน	1	2	1	0	0	4	
	1.0	0.9	1.0	0.0	0.0	0.5	
ร้านขายผลไม้	1	5	0	1	2	9	
	1.0	2.2	0.0	0.6	1.0	1.1	
ร้านเข้าขายผลไม้	0	4	2	0	7	13	
	0.0	1.7	2.0	0.0	3.4	1.7	
ร้านค้าชุมชน/สนับสนุน	3	13	4	8	7	35	
	3.0	5.6	4.0	4.3	3.4	4.3	
ชูปเปอร์มาร์เก็ต	63	165	76	122	151	577	
	63.0	72.4	76.8	67.4	74.4	71.1	
ตามงานเทศบาลต่างๆ	0	3	1	1	6	11	
	0.0	1.3	1.0	0.6	3.0	1.4	

ตารางที่ 30 (ต่อ)

สถานที่ที่ข้อจำกัดไว้gradeป้อง	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	เนื้อ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
	เฉียงเหนือ					
ไม่คำนึงถึงสถานที่ข้อ	23	4	8	34	13	82
แล้วแต่ความสะดวก	23.0	1.8	8.1	18.8	6.4	10.1
อีนๆ	0	2	0	0	0	2
	0.0	0.9	0.0	0.0	0.0	0.2
รวม	100	228	99	181	203	811
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

จากตารางที่ 31 พบร้า สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างเลือกข้อจำกัดไว้gradeป้องจากแหล่งดังกล่าว(จากตารางที่ 30) ที่พบมากที่สุด คือ เดินทางสะดวก คิดเป็นร้อยละ 64.2 ของลงมา ได้แก่ จำกัดไว้gradeป้องที่ข่ายมีคุณภาพ และใกล้บ้าน/ที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 50.1 และ 44.3 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแบ่งตามภาคต่อไป ได้ดังนี้

สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือเลือกข้อจำกัดไว้gradeป้องจากแหล่งดังกล่าว (จากตารางที่ 30) ที่พบมากที่สุด คือ เดินทางสะดวก คิดเป็นร้อยละ 71.0 ของลงมา ได้แก่ จำกัดไว้gradeป้องที่ข่ายมีคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 46.0

สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคกลางเลือกข้อจำกัดไว้gradeป้องจากแหล่งดังกล่าว (จากตารางที่ 30) ที่พบมากที่สุด คือ เดินทางสะดวก คิดเป็นร้อยละ 65.4 ของลงมา ได้แก่ ใกล้บ้าน/ที่ทำงาน และจำกัดไว้gradeป้องที่ข่ายมีคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 57.0 และ 43.0 ตามลำดับ

สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเลือกข้อจำกัดไว้gradeป้องจากแหล่งดังกล่าว (จากตารางที่ 30) ที่พบมากที่สุด คือ เดินทางสะดวก คิดเป็นร้อยละ 90.9 ของลงมา ได้แก่ ใกล้บ้าน/ที่ทำงาน และจำกัดไว้gradeป้องที่ข่ายมีคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 52.5

สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือเลือกข้อจำกัดไว้gradeป้องจากแหล่งดังกล่าว(จากตารางที่ 30) ที่พบมากที่สุด คือ เดินทางสะดวก คิดเป็นร้อยละ 58.6 ของลงมา ได้แก่ จำกัดไว้gradeป้องที่ข่ายมีคุณภาพ และราคาขายอยู่ในระดับที่น่าพอใจ คิดเป็นร้อยละ 51.9 และ 43.6 ตามลำดับ

สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างในเขตภาคใต้เลือกชื่อลำไยกราบป่องจากแหล่งคั่งกล่าว(จากตารางที่ 30) ที่พบมากที่สุด คือ ลำไยกราบป่องที่ขามีคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมา ได้แก่ ราคากายอยู่ในระดับที่น่าพอใจ และเดินทางสะดวก คิดเป็นร้อยละ 53.7 และ 51.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 31 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เคยชื่อลำไยกราบป่องจำแนกตามสาเหตุที่เลือกชื่อ ลำไยกราบป่องจากแหล่งดังกล่าวและที่อยู่ปัจจุบัน

สาเหตุที่เลือกชื่อลำไย กราบป่องจากแหล่งดังกล่าว	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม	
	เนื้อ	กลาง	ตะวันออก		ใต้		
			เฉียงเหนือ	เฉียงใต้			
เดินทางสะดวก	71	149	90	106	105	521	
ใกล้บ้านที่ทำงาน	71.0	65.4	90.9	58.6	51.7	64.2	
มีคนแนะนำ	40	130	52	55	82	359	
ลำไยกราบป่องที่ขาย	40.0	57.0	52.5	30.4	40.4	44.3	
มีคุณภาพ	12	14	0	14	18	58	
มีผู้ขายมากวัย	12.0	6.1	0.0	7.7	8.9	7.2	
ราคากายอยู่ในระดับที่	46	98	52	94	116	406	
น่าพอใจ	46.0	43.0	52.5	51.9	57.1	50.1	
มีบรรจุภัณฑ์สวยงาม	18	16	5	17	22	78	
รู้จักกับคนขายเป็นการ	18.0	7.0	5.1	9.4	10.8	9.6	
ส่วนตัว	40	82	37	79	109	347	
ผู้ขายมีมนุษยสัมพันธ์ดี	40.0	36.0	37.4	43.6	53.7	42.8	
มีบรรจุภัณฑ์สวยงาม	32	55	2	60	70	219	
รู้จักกับคนขายเป็นการ	32.0	24.1	2.0	33.1	34.5	27.0	
ส่วนตัว	3.0	8	2	5	8	26	
ผู้ขายมีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.0	3.5	2.0	2.8	3.9	3.2	
เฉียงเหนือ	7	9	0	16	15	47	
เฉียงใต้	7.0	3.9	0.0	8.8	7.4	5.8	

ตารางที่ 31 (ต่อ)

สาเหตุที่เลือกข้อลำไย กระป๋องจากแหล่งดังกล่าว	ที่อยู่ปัจจุบัน(ภาค)					รวม
	เหนือ	กลาง	ตะวันออก	ตะวันออก	ใต้	
	เนียงเหนือ					
มีการส่งเสริมการขาย (ลด แลก แจก แถม)	7	23	5	21	23	79
	7.0	10.1	5.1	11.6	11.3	9.7
มีหลักทรัพยากรห้องให้เลือก	29	33	14	63	49	188
	29.0	14.5	14.1	34.8	24.1	23.2
รวม	100	228	99	181	203	811
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ (สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อเสนอแนะจำนวน 90 คน)

จากตารางที่ 32 พบว่า ข้อเสนอแนะที่พบมากที่สุด คือ ไม่ควรใช้สารเคมีในการผลิต ลำไย คิดเป็นร้อยละ 22.22 รองลงมาได้แก่ ภาชนะของลำไยกระปองบางยี่ห้อแพงเกินไป และพยายามปรับปรุงพันธุ์ให้มีรากขนาดที่อร่อยมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 21.11 และ 18.89 ตามลำดับ

ตารางที่ 32 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ควรใช้สารเคมีในการผลิตลำไย	20	22.22
ภาชนะของลำไยกระปองบางยี่ห้อแพงเกินไป	19	21.11
พยายามปรับปรุงพันธุ์ให้มีรากขนาดที่อร่อยมากขึ้น	17	18.89
อยากให้ແປຮູບຜລົດລຳໄຍ່ເປັນມັດກັນທີ່ມີຄວາມນຳການຫລາຍ มากขື້ນ	13	14.44
คว່າມີກາກທຳໂມໝານາໃຫ້ດີ	11	12.22
คว່າມີກາກຄວບຄຸມຄຸນກາພໃນການຜົດ	8	8.89
ກວດກຳບຽງກັນທີ່ໃຫ້ສ່າຍາມເພື່ອເພີ່ມມຸລຄໍາໃນແກ້ເສີນດ້າ	8	8.89
ກວຽຍຍາຍຂ່ອງທາງກາງຈັດຈໍານໍາຢ່າຍທີ່ທ່ານ້ອຍໄດ້ສະດວກ ອື່ນໆ	3	3.33
	7	7.78

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ (SUMMARY, IMPLICATION, AND RECOMMENDATIONS)

สรุปผลการวิจัย (Summary)

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาถึงลักษณะของผู้บริโภค มุลเหตุจูงใจและพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อลำไยสด และผลิตภัณฑ์ลำไยทั้งในฤดูและนอกฤดูของกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย และศึกษาถึงส่วนประสมทางการตลาดของลำไยสด และผลิตภัณฑ์ลำไยทั้งในฤดูและนอกฤดู เพื่อจะทำให้ทราบรูปแบบความต้องการของบริโภคลำไยสด และผลิตภัณฑ์ลำไยทั้งในฤดูและนอกฤดูของกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของตลาดเป้าหมาย

กลุ่มตัวอย่างทุกภาคของประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี มีอายุเฉลี่ย 32 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และยังเป็นนักเรียนนักศึกษา

สถานภาพทางครอบครัวส่วนใหญ่เป็นโสด มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3 – 4 คน และมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 5 คน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท โดยพบว่าในเขตภาคเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้ ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท และส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เคยซื้อลำไยสด

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อลำไยสดของตลาดเป้าหมาย

กลุ่มตัวอย่างทุกภาคของประเทศไทยส่วนใหญ่นิยมซื้อลำไยสดที่ออกในฤดู และนิยมซื้อลำไยสดโดยไม่คำนึงถึงพันธุ์ รองลงมา尼ยมซื้อพันธุ์อีกด้วย และพันธุ์สีชมพู ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อลำไยสดของกลุ่มตัวอย่างที่พบมากที่สุด คือ รสชาดของลำไย รองลงมาได้แก่ ขนาดของผลลำไย และ ภาชนะ ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ซื้อลำไยสดเพื่อรับประทานเอง รองลงมาซื้อเพื่อเป็นของฝาก และทำบุญ/พิธีการต่าง ๆ

กสุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่อคำใบ้ยาสูบห่วงในฤดูกาลดำเนินไปสด รองลงมาไม่คำนึงถึงช่วงเวลา และชื่อช่วงออกฤทธิ์ยาสูบห่วงตามลำดับ

กสุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่อคำใบ้ยาสูบโดยเฉลี่ย 1 - 5 ครั้งต่อปี รองลงมาชื่อโดยเฉลี่ย 6 - 10 ครั้ง และมากกว่า 20 ครั้งต่อปี ตามลำดับ

กสุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่อคำใบ้ยาสูบโดยเฉลี่ย 1.01 - 2.00 กิโลกรัมต่อครั้ง รองลงมาชื่อโดยเฉลี่ยไม่เกิน 1.00 กิโลกรัม และ 2.01 - 3.00 กิโลกรัมต่อครั้ง ตามลำดับ

กสุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่อคำใบ้ยาสูบโดยเฉลี่ย 16 - 20 บาท ต่อ กิโลกรัม รองลงมาชื่อโดยเฉลี่ย 21 - 25 บาท และ 26 - 30 บาทต่อ กิโลกรัม ตามลำดับ

กสุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่อคำใบ้ยาสูบจากตลาดสด รองลงมาไม่คำนึงถึงสถานที่แล้วแต่ความสะดวก และชื่อจากร้านขายผลไม้ ตามลำดับ

สาเหตุส่วนใหญ่ที่กสุ่มตัวอย่างเลือกชื่อคำใบ้ยาสูบห่วงดังกล่าวคือ เดินทางสะดวก รองลงมา ได้แก่ ใกล้บ้าน/ที่ทำงาน และราคาขายอยู่ในระดับที่น่าพอใจ ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ชื่อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจชื่อคำใบ้ยาบันแห้งของตลาดเป้าหมาย

กสุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมชื่อคำใบ้ยาบันแห้งแบบเข้าเปลือกและเมล็ดออก รองลงมาชื่อคำใบ้ยาบันแห้งทั้งเปลือก และแบบเข้าเปลือกออก ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจชื่อคำใบ้ยาบันแห้งของกสุ่มตัวอย่างที่พบมากที่สุด คือ รสชาตยของคำใบ้ยาบันแห้ง รองลงมา ได้แก่ คุณภาพของคำใบ้ยาบันแห้ง และราคาขาย ตามลำดับ

กสุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่อคำใบ้ยาบันแห้งเพื่อรับประทานเอง รองลงมาชื่อเพื่อเป็นของฝาก และแปรรูป ตามลำดับ

กสุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีช่วงเวลาที่แน่นอนในการชื่อคำใบ้ยาบันแห้ง รองลงมาชื่อในช่วงเทศบาลสงกรานต์ และเทศบาลปีใหม่ ตามลำดับ

กสุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่อคำใบ้ยาบันแห้งโดยเฉลี่ย 1 - 2 ครั้งต่อปี รองลงมาชื่อโดยเฉลี่ยมากกว่า 6 ครั้ง และ 5 - 6 ครั้งต่อปี ตามลำดับ

กสุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่อคำใบ้ยาบันแห้งโดยเฉลี่ยไม่เกิน 1.00 กิโลกรัม รองลงมาชื่อโดยเฉลี่ย 1.01 - 2.00 กิโลกรัม และมากกว่า 4.00 กิโลกรัมต่อครั้ง ตามลำดับ

กสุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่อคำใบ้ยาบันแห้งโดยเฉลี่ย 21 - 40 บาท ต่อ กิโลกรัม รองลงมาชื่อโดยเฉลี่ยมากกว่า 100 บาท และ 81 - 100 บาทต่อ กิโลกรัม ตามลำดับ

กกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ข้อคำไถ่ไบอับແກ້ງຈາກຄລາດສດ ຮອງຮັມມາໄຟຄໍານິ່ງເຖິງສະເການທີ່ແລ້ວແຕ່ຄວາມສະດວກ ແລະຂໍ້ຈາກຫຼຸບປ່ອຮົມເກີດ ຕາມລຳດັບ

ສາເໜີສ່ວນໃໝ່ທີ່ກຳລຸ່ມຕົວຢ່າງເລືອກຂໍ້ອຳລົດໄຟກະແໜລັ່ງດັ່ງກ່າວເກີດ ເດີນທາງ
ຜະດວກ ຮອງຮັມມາ ໄດ້ແກ່ ຂະນາດ/ ອຸນາພອງຄໍາໄຟຕຽງຕາມຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຮາຄາຂາຍອຸປະກອດທີ່
ນໍາພອໃຈ ຕາມລຳດັບ

ຕອນທີ່ 4 ຂໍ້ມູນລົກເກີຍກັນພຸດີກຣມກາຮັມຕົດສິນໃຈຂໍ້ອຳລົດໄຟກະປົອງຂອງຕລາດເປົ້ານາຍ

ກຳລຸ່ມຕົວຢ່າງສ່ວນໃໝ່ນິຍມຂໍ້ອຳລົດໄຟກະປົອງທີ່ເປັນເນື້ອລົດໄລ່ວ່າ ຮອງຮັມມາຂໍ້ອຳລົດໄຟ
ກະປົອງທີ່ເປັນລົດໄຍຝຕັດໄຟກັບຜລໄຟ້ອື່ນ ແລະ ລົດໄຍ້ຮັມກັບຜລໄຟ້ອື່ນ ຈຸ່າມລຳດັບ

ກຳລຸ່ມຕົວຢ່າງສ່ວນໃໝ່ນິຍມຂໍ້ອຳລົດໄຟກະປົອງຍີ້ທີ່ມາລີ ຮອງຮັມມາຂໍ້ອຳລົດໄຟກະປົອງ
ຍີ້ທີ່ UFC ແລະ ຢີ້ທີ່ໂດຍຄໍາ ຕາມລຳດັບ

ສາເໜີສ່ວນໃໝ່ທີ່ກຳລຸ່ມຕົວຢ່າງເລືອກຂໍ້ອຳລົດໄຟກະປົອງຍີ້ທີ່ໂດຍດັ່ງກ່າວເກີດ ມີ້ອີເສີມດ້ານ
ອຸນາພອງ ຮອງຮັມມາ ໄດ້ແກ່ ເໜີນໃນໂນ່ຍາ ແລະ ວິບຮຸງກັນທີ່ສ່າຍານ ຕາມລຳດັບ

ປັ້ງຈີຍທີ່ມີຜລຕ່ອກກາຮັມຕົດສິນໃຈຂໍ້ອຳລົດໄຟກະປົອງຂອງກຳລຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ພົບນາກທີ່ສຸດ ດີ່
ຮັດຫາດຂອງລົດໄຟກະປົອງ ຮອງຮັມມາ ໄດ້ແກ່ ອຸນາພອງຄໍາໄຟກະປົອງ ແລະ ຮາຄາຂາຍ ຕາມລຳດັບ

ກຳລຸ່ມຕົວຢ່າງສ່ວນໃໝ່ຂໍ້ອຳລົດໄຟກະປົອງເພື່ອຮັບປະການເອງ ຮອງຮັມມາຂໍ້ອຳເປົ້ານ
ຂອງຝາກ ແລະ ທຳມະນຸຍຸ/ ພຶກກາກທ່ານ ຈຸ່າມລຳດັບ

ກຳລຸ່ມຕົວຢ່າງສ່ວນໃໝ່ນີ້ມີປັງເວລາທີ່ແນ່ນອນໃນກາຮັມຕົດສິນໃຈຂໍ້ອຳລົດໄຟກະປົອງ ຮອງຮັມມາຂໍ້ອຳ
ໃນຂ່າວງເທັກກາລົມໄໝ່ ແລະ ໂອກສີເຫດຕ່າງ ຈຸ່າ (ເປັນ ວັນເກີດ ຊລຊ.) ຕາມລຳດັບ

ກຳລຸ່ມຕົວຢ່າງສ່ວນໃໝ່ຂໍ້ອຳລົດໄຟກະປົອງໂດຍເນີ້ຍ 5 – 6 ຄຮັກຕ່ອປີ ຮອງຮັມມາຂໍ້ອຳໂດຍ
ເນີ້ຍ 1 - 2 ຄຮັກ ແລະ ມາກກວ່າ 10 ຄຮັກຕ່ອປີ ຕາມລຳດັບ

ກຳລຸ່ມຕົວຢ່າງສ່ວນໃໝ່ຂໍ້ອຳລົດໄຟກະປົອງ 1 – 2 ກະປົອງຕ່ອຄຮັກ ຮອງຮັມມາຂໍ້ອຳໂດຍເນີ້ຍ
3 – 4 ກະປົອງ ແລະ 5 – 6 ກະປົອງຕ່ອຄຮັກ ຕາມລຳດັບ

ກຳລຸ່ມຕົວຢ່າງສ່ວນໃໝ່ຂໍ້ອຳລົດໄຟກະປົອງໂດຍເນີ້ຍ 21 – 40 ນາທີຕ່ອກກະປົອງ
ຮອງຮັມມາຂໍ້ອຳໂດຍເນີ້ຍ 41 – 60 ນາທີ ແລະ ມາກກວ່າ 60 ນາທີຕ່ອກກະປົອງ ຕາມລຳດັບ

ກຳລຸ່ມຕົວຢ່າງສ່ວນໃໝ່ຂໍ້ອຳລົດໄຟກະປົອງຈາກຫຼຸບປ່ອຮົມເກີດ ຮອງຮັມມາໄຟຄໍານິ່ງ
ສະຕານທີ່ແລ້ວແຕ່ຄວາມສະດວກ ແລະ ຂໍ້ຈາກຄລາດສດ ຕາມລຳດັບ

ສາເໜີສ່ວນໃໝ່ທີ່ກຳລຸ່ມຕົວຢ່າງເລືອກຂໍ້ອຳລົດໄຟກະປົອງຈາກແໜລັ່ງດັ່ງກ່າວ ດີ່
ເດີນທາງສະດວກ ຮອງຮັມມາ ໄດ້ແກ່ ລົດໄຍ້ກະປົອງທີ່ນໍາມີອຸນາພອງ ແລະ ໄກສັນນັນ ທີ່ທ່ານາຍ ຕາມລຳດັບ

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะที่พูดมากที่สุด คือ “ไม่ควรใช้สารเคมีในการผลิตลำไย ของลงมาได้แก่ ราคาของลำไยกระป่องบางยี่ห้อแพงเกินไป และพยายามปรับปรุงพันธุ์ให้มีรสมากขึ้น ตามลำดับ

อภิป্রายผล

(Implication)

รูปแบบความต้องการการบริโภคลำไยทั่วทุกภาคของประเทศไทยของกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 21-30 ปี ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษามีรายได้เฉลี่ยระหว่าง 50,001 – 10,000 บาท 斫削ลังกับทฤษฎีการตลาดของ Kotler and Armstrong ที่กล่าวว่า “กลุ่มเป้าหมายทางการตลาด คือ กลุ่มลูกค้าที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน”

พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อลำไยสด ลำไยอบแห้ง ลำไยกระป่อง ที่คล้ายคลึงกัน ตามแนวการบริหารทฤษฎีส่วนผสมทางการตลาด ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด ของ Kotler (เข้าใน ศุดาดวง เรืองรุจิระ, 2541) ลิ่งที่ด้านพบด้านผลิตภัณฑ์ พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อเฉพาะลำไยสดที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างซื้อลำไยในฤดูมากที่สุด เมื่องจากประเทศไทยจะมีผลไม้นานาชนิดหมุนเวียนให้บริโภคทั้งปี ดังนั้นการบริโภคมากที่สุดก็คือผลไม้ในฤดูกาล การซื้อลำไยไม่ได้คำนึงถึงพันธุ์ เนื่องจากจะเน้นที่รสชาติเป็นหลัก 斫削ลังกับผลงานวิจัยของเพ็ญศรี เจริญวนิช และคณะ (2546) ที่พบว่า ผู้บริโภคชาวจีน ซองกง บริโภค ลำไยเป็นผลไม้และเป็นผลไม้ตามฤดูกาล ขณะที่พฤติกรรมการซื้อและทัศนคติที่มีต่อลำไยไทยของผู้บริโภคชาวจีน ซองกง มาเลเซีย สิงคโปร์ และแคนาดา ในด้านผลิตภัณฑ์ที่สำคัญที่สุด คือ รสชาติของเนื้อลำไย โดยที่รับประทานเอง ช่วงระยะเวลาการซื้อไม่แน่นอน ส่วนลำไยกระป่อง กลุ่มตัวอย่างจะเลือกซื้อยี่ห้อที่มีรีวิวเสียง และมีบรรจุภัณฑ์สวยงาม

ด้านราคา พบร่วมว่า หั้งลำไยสด ลำไยอบแห้ง และลำไยกระป่อง มีราคาที่เหมาะสม และมีน้ำยาระดับราคาให้เลือก ขึ้นอยู่กับจำนวนซื้อและความพอใจของผู้ซื้อ แต่ลำไยสดในฤดูจะราคาถูกที่สุด เพาะเป็นผลไม้ในฤดูกาล

ด้านซ่องทางการจัดจำหน่าย ลำไยสด และลำไยอบแห้ง ส่วนใหญ่ซื้อจากตลาดสด ส่วนลำไยกระป่องจะซื้อจากชุมเปอร์มาร์เก็ตมากที่สุด 斫削ลังกับผลงานวิจัยของ เพ็ญศรี เจริญวนิช และคณะ (2546) ที่พบว่าผู้บริโภคชาวจีน ซองกง มาเลเซีย สิงคโปร์ และแคนาดา ซื้อจาก

ร้านขายผลไม้ในตลาดสด ลิ่งที่คันพับคือพฤติกรรมผู้บริโภคชาวไทยในปัจจุบัน นิยมซื้อสินค้า ชุบปีกบริโภคจากชุมเปอร์มาร์เก็ตหรือร้านค้าสมัยใหม่ เนื่องจากมีความสะดวกสบายมากกว่า และมีสินค้านำจากหลายให้เลือกซื้อ หากในชุมเปอร์มาร์เก็ตหรือร้านค้าสมัยใหม่ มีการจัด เนตุการณ์พิเศษทางการตลาด (event marketing) ส่งเสริมรณรงค์ให้ผู้บริโภครับประทานคำ้วยสด คำ้วยอบแห้ง หั้งในตู้ นอกตู้ และผลิตภัณฑ์คำ้วยชนิดต่าง ๆ บอยครั้งขึ้น ก็จะช่วยแก้ปัญหาเรื่อง คำ้วยล้นตลาด และราคาต่ำได้ทางหนึ่ง โดยรณรงค์ให้ผู้บริโภคตระหนักรถึงประโยชน์ของคำ้วย ด้านต่าง ๆ เช่น รายงานจากบทความ เรื่อง “คำ้วย ผลไม้สีริมคง สายใส ใกล้โลก” (www.manager.co.th) พบว่า คำ้วยเป็นสมุนไพรบำรุงกำลัง ทางการแพทย์จีนใช้เพื่อบำรุงร่างกาย บำรุงเลือด ให้ปราศจากอาการลงลิ่ม ช่วยให้หลับสนับายนิรภยา ฯลฯ ช่วยบำรุง สมรรถภาพทางเพศไม่ให้เสื่อมด้วย และจากการวิจัยของสกัญญา วงศ์พรวชัย (ไทยรัฐ : 3) ระบุว่า องค์ประกอบในเนื้อคำ้วยที่ให้สารโปรดักเตอร์เซย์มคลอเรต กระตุ้นการออกฤทธิ์ออกฤทธิ์ และ ไม่มี สารต้านค้างกับส่วนของเนื้อคำ้วย สำหรับ หรือส่วนอื่น ๆ ของคำ้วย และงานวิจัยเรื่อง คำ้วยอบแห้ง ด้านมะเร็ง โดย อุษณีย์ วนิจเขตคำานวน (ไทยรัฐ : 3) ระบุว่า “เมื่อนำคำ้วยอบแห้งมาทดลอง พบว่าคำ้วยอบแห้งมีฤทธิ์ต้านความเป็นพิษต่อเยื่อ ต้านพิษในสารก่อมะเร็งได้” ดังนั้นการรณรงค์ให้ เห็นประโยชน์ของคำ้วย จะช่วยกระตุ้นให้ผู้บริโภคหันมานิยมบริโภคเพิ่มมากขึ้น เพราะในปัจจุบัน ผู้บริโภคจะให้ความสำคัญกับสุขภาพมากขึ้น

ด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่ค่อยให้ความสำคัญเรื่องการ ส่งเสริมการตลาด หรือการส่งเสริมการขาย เช่น ส่วนลด เพื่อระบายเนมาร์ก และมีหลายระดับ ราคาให้เลือก รวมทั้งผู้ซื้อส่วนใหญ่จะนิยมซื้อในช่วงฤดูกาล

ข้อเสนอแนะ (Recommendations)

จากการศึกษาเรื่อง “ชุมแบบความต้องการบริโภคคำ้วยของตลาดเป้าหมาย”
คณบดีวิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1. เกษตรกรควรมีการวางแผนกลุ่มกันอย่างจริงจัง เช่น สนับสนุนผู้ปลูกคำ้วย กลุ่มผู้ปลูก คำ้วย เป็นต้น รวมทั้งต้องมีการประสานงานและให้ความร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อ ร่วมกันวางแผนการผลิตให้มีปริมาณผลผลิตคำ้วยทั้งในตู้และนอกตู้ออกตามาสอดคล้องกับ ความต้องการของตลาด เช่น อาจจะมีการกำหนดสัดส่วนของพื้นที่ปลูกคำ้วยในแต่ละแปลงให้มี ผลผลิตออกมายในแต่ละช่วงเวลาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เป็นต้น เนื่องจาก

ผลการวิจัยพบว่าผู้บริโภคส่วนใหญ่เปลี่ยนที่ซื้อขายในแต่ละวันสำหรับแหล่งผลิตและตัวแทนจำหน่ายที่มีความน่าเชื่อถือ ดังนั้นผู้บริโภคต้องมีความสามารถในการตัดสินใจซื้อขายอย่างรวดเร็วและแม่นยำ ซึ่งจะทำให้สามารถลดเวลาในการเดินทางและลดต้นทุนลงได้ ดังนั้นผู้ประกอบการจึงต้องมุ่งเน้นการพัฒนาเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพและมีความน่าเชื่อถือ รวมถึงการลงทุนในเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ ทั้งนี้จะช่วยให้ผู้บริโภคสามารถเข้าถึงสินค้าและบริการที่ต้องการได้สะดวกและรวดเร็ว

2. ปัจจัยบันดาลเมืองน่าอยู่ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ ประทศริษฐ์ มนัสวนิชย์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระบุว่า ปัจจัยบันดาลเมืองน่าอยู่ที่สำคัญที่สุดคือ คุณภาพอากาศที่ดี น้ำดื่มสะอาด แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ สถานที่พักผ่อนที่หลากหลาย และความปลอดภัย รวมถึงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน เขตเศรษฐกิจ สถานีรถไฟ ท่าอากาศยาน เป็นต้น ทั้งนี้จะช่วยให้ผู้คนต้องการเดินทางมาลงทุนและตั้งถิ่นฐานได้สะดวกและรวดเร็ว

3. ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจโลก ได้แก่ การแข่งขันทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่สูงขึ้น ทำให้เกิดการแข่งขันทางการค้าที่รุนแรงขึ้น รวมถึงการลงทุนในต่างประเทศที่ลดลง ทำให้เกิดการสูญเสียรายได้ รวมถึงการสูญเสียอาชีวศึกษา ที่สูงขึ้น ดังนั้น ผู้บริโภคจึงต้องหันมาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ ทั้งนี้จะช่วยให้ผู้คนสามารถเข้าถึงสินค้าและบริการที่ต้องการได้สะดวกและรวดเร็ว

4. ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจโลก ได้แก่ การแข่งขันทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่สูงขึ้น ทำให้เกิดการแข่งขันทางการค้าที่รุนแรงขึ้น รวมถึงการลงทุนในต่างประเทศที่ลดลง ทำให้เกิดการสูญเสียรายได้ รวมถึงการสูญเสียอาชีวศึกษา ที่สูงขึ้น ดังนั้น ผู้บริโภคจึงต้องหันมาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ ทั้งนี้จะช่วยให้ผู้คนสามารถเข้าถึงสินค้าและบริการที่ต้องการได้สะดวกและรวดเร็ว

5. ῃํ่วงงานทางภาควิถีที่เกี่ยวข้องและกลุ่มเกษตรกรเรื่องพ่อค้าคนกลาง ความมี�始 วางแผนการตลาดร่วมกันเพื่อกำหนดกิจกรรมทางการตลาดต่างๆ ที่จะกระตุ้นให้ผู้บริโภคภายในประเทศซื้อขายสินค้าเพิ่มมากขึ้น เช่น การจัดกิจกรรมการส่งเสริมการขาย การจัดเทศบาล สายทุกจังหวัดทั่วประเทศ การจัดการส่งเสริมการขายร่วมกับภาคเอกชน เป็นต้น

6. หน่วยงานของภาครัฐควรให้การสนับสนุนผู้ประกอบการหรือกลุ่มเกษตรกรให้มี การปรับเปลี่ยนแนวที่มีคุณภาพได้มาตรฐานเพิ่มมากขึ้น เช่น การจัดทำแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการหรือกลุ่มเกษตรกรในการรับซื้อขายเพื่อการปรับเปลี่ยนแนว การประสานงานด้านภาระน้ำ เป็นต้น เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าผู้บริโภคในประเทศไทยไม่ค่อยนิยม ทานสายียอนแห้ง ดังนั้นควรพยายามไปยังตลาดต่างประเทศเป็นหลัก ทั้งนี้เนื่องจากสายียอนแห้ง เป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศ

7. เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริโภคในประเทศไทยไม่ค่อยนิยมทานสายียอนแห้ง และ สายียร์ป่อง ดังนั้นควรมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์สายียในมห้า ออกมาน อาจจะทำเป็นขนมไทย เช่น ข้าวเหนียวเยียกสายีย บัวลอยสายีย ไส้หนาน หุ้นสายีย สายียลอดไฟ น้ำสายีย หรือเป็นขนมอน เช่น คูก้าสายีย แพนเค้กสายีย พายสายีย หรือดัดแปลงเป็นอาหารคาว เช่น ชุปปิโกตุนสายีย ซึ่งเป็น เมนูที่มีคุณค่าทางอาหาร เป็นยาบำรุงสมอง ซึ่งนอกจากจะได้ผลิตภัณฑ์สายียรสชาติดีในมห้า แล้ว ยังจะเป็นการช่วยให้เกษตรกรสามารถขายผลผลิตสายียได้อีกด้วย

8. หน่วยงานของภาครัฐบาลที่เกี่ยวข้องควรเร่งหาตลาดส่งออกสายียในมห้า ให้เพิ่ม มากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับปริมาณผลผลิตที่ออกสู่ตลาดทั้งสายียสด สายียอนแห้ง และสายีย กระป่อง นอกจากนี้จะต้องทำการประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภคชาวต่างประเทศได้รู้จักสายียของไทย และเกิดความต้องการบริโภคสายียไทยเพิ่มมากขึ้น

9. หน่วยงานของภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและการตลาดของสายีย ควรมีการ ทำงานที่ประสานกันและสอดคล้องกัน โดยมุ่งเน้นความต้องการของลูกค้า (customer oriented) เป็นหลัก ไม่ใช่มุ่งเน้นการผลิต (production oriented) เป็นหลักเมื่อก่อนเป็นที่ผ่านมา

10. ควรมีสถาบันหรือนหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่บริหารจัดการผลิตภัณฑ์สายียครบ วงจรทั้งการผลิตและการตลาด เช่น การควบคุมการผลิตสายียให้มีคุณภาพ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ รูปแบบใหม่ๆ การสร้างช่องทางการกระจายในมห้า การส่งเสริมการตลาด เป็นต้น ซึ่งต้องมีการ วางแผนที่ต่อเนื่องและเป็นการวางแผนในระยะยาว เพื่อให้ได้ผลผลิตสายียที่ได้มาตรฐานทั้ง ปริมาณและคุณภาพตรงกับที่ตลาดต้องการ

เอกสารอ้างอิง
(References of Literature cited)

- เฉลิมศาสตร์ วิเชียรเพรศ. 2546. การวิเคราะห์การเคลื่อนไหวของราคางานในจังหวัดเชียงใหม่ ปี 2534-2546. เรียนใหม่ : ปัญหาพิเศษปริญญาตรี, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- คลกร ขวัญคำ จำเนียร บุญมาก และปัชญามา สิทธิชัย. 2548. การศึกษาช่องทางการตลาดของลำไยในประเทศไทยและต่างประเทศ. เรียนใหม่ : มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ไทยรัฐ. 2548. กทุนเทพมหานคร : 2 สิงหาคม 2548. น. 5.
- ผู้จัดการออนไลน์. 2548. “ลำไย ผลไม้สีริมคล สายใส ใกล้roc เช็คปีงปีง”. เข้าถึงได้จาก <http://manager.co.th/QOLViewNews.aspx?NewsID=9480000101202>.
- พงษ์ศักดิ์ ยังกิสิทธิ์ ดุษฎี ณ ลำปาง และรำไพพรรณ ภิชาติพงศ์ชัย. 2546. “แนวทางในการพัฒนาศักยภาพในการบริหารงานกลุ่มขององค์กรเกษตรกรในการผลิตและการตลาดลำไย.” วารสารส่งเสริมและเผยแพร่การเกษตร มช.. 2(กรกฎาคม-ธันวาคม) : 42-43.
- เพ็ญศรี เจริญวนิช และคณะ. 2546. เอกสารประกอบการถ่ายทอดผลการวิจัยโครงการพัฒนาตลาดผลิตภัณฑ์ลำไยส่งออก. เรียนใหม่ : โรงเรียนดิจิทัลเพรส. ครั้งที่ 1. 20 พ.ค. 2546.
- ภัชชาเวียร์ ตะกุดโน้ม. 2544. ภาระการผลิตและการตลาดลำไยในจังหวัดเชียงใหม่ ปี 2540-2544. เรียนใหม่ : ปัญหาพิเศษปริญญาตรี, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- มนตรี ต่านไฟบูลย์ และพงษ์ศักดิ์ อังกานิธิ. 2544. “การเบริญเทียนการผลิตและการตลาดของลำไยในสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทย.” วารสารส่งเสริมและเผยแพร่การเกษตร มช.. 1(มกราคม-มิถุนายน) : 83-84.
- รัฐเขต ประยุชาติ. 2544. แนวโน้มการผลิตและการตลาดของลำไยใช้สารและไม่ใช้สารป้องกันเชื้อมลดโรคในจังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2544/2545. เรียนใหม่ : ปัญหาพิเศษปริญญาตรี, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- สำนักงานพณิชย์จังหวัดเชียงใหม่. 2545. ข้อมูลการตลาดเชียงใหม่ ปี 2545. เรียนใหม่ : สำนักงานพณิชย์จังหวัดเชียงใหม่.
- สายสมร โชคประเสริฐ. 2541. การผลิตและการตลาดลำไยในจังหวัดตาก. เรียนใหม่ : การค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุภาพร กิตติ. 2541. ภาระการณ์ผลิตและการตลาดส่งออกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่ ปี 2536-2540. เรียนใหม่ : ปัญหาพิเศษปริญญาตรี, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

สุราษฎร์ธานี แขวงชุมชนฯ 2541. หลักการตลาด. ภาษาไทย姓名 : ยงพัฒนา สารคดี.
สุรัสพิทักษ์ วงศ์กาญจน์ 2545. การตลาดสำหรับจังหวัดลำพูน ปี 2544. เจ้าของใหม่ : ปัญญาพิเศษ
บริษัทไทยแม่โจ้.

Kotler, Phillip. 2000. **Marketing Management**. 10th Edition. Upper Saddle River, New Jersey : Prentice Hall, Inc..

Kotler, Phillip and Gary Armstrong. 2001. **Principles of Marketing**. 9th Edition. Upper Saddle River, New Jersey : Prentice Hall, Inc..

แบบสอบถาม

เรื่อง รูปแบบความต้องการบริโภคสำหรับตลาดเป้าหมาย

คำชี้แจง กดหน้าทำเครื่องหมาย / หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ   1.ชาย   2.หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ระดับการศึกษาสูงสุด

☐ 1.ประถมศึกษา	☐ 2.มัธยมศึกษา
☐ 3.อนุปริญญา/เทียบเท่า	☐ 4.ปริญญาตรี
☐ 5.สูงกว่าปริญญาตรี	☐ 6.อื่นๆ (ระบุ.....)
4. อาชีพ

☐ 1.นักเรียน/นักศึกษา	☐ 2.เกษตรกรรม
☐ 3.ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	☐ 4.พนักงานบริษัทเอกชน
☐ 5.ค้าขาย	☐ 6.รับจำนำ
☐ 7.ธุรกิจส่วนตัว	☐ 8.อื่นๆ (ระบุ.....)
5. สถานภาพทางครอบครัว

☐ 1.โสด	☐ 2.สมรส
☐ 3.หย่าหรือม่าย	☐ 4.อื่นๆ (ระบุ.....)
6. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน(รวมทั้งตัวท่านเอง).....คน
7. รายได้ของท่านเฉลี่ยต่อเดือน

☐ 1.ไม่เกิน 5,000 บาท	☐ 2. 5,001 – 10,001 บาท
☐ 3. 10,001 – 15,000 บาท	☐ 4. มากกว่า 15,000 บาท
8. ที่อยู่ปัจจุบัน

☐ 1.ภาคเหนือ	☐ 2.ภาคกลาง	☐ 3.ภาคตะวันออก
☐ 4.ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	☐ 5.ภาคใต้	

9. ท่านนิยมชื่อ ลำไยสุด มากกว่า 1 ชื่อ)

- ( ) 1. ลำไยสด (โปรดตอบส่วนที่ 2)
- ( ) 2. ลำไยอบแห้ง (โปรดตอบส่วนที่ 3)
- ( ) 3. ลำไยกระป่อง (โปรดตอบส่วนที่ 4)

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อจำพวกสุค

10. ท่านนิยมชื่อ ลำไยสด มากที่สุด

- ( ) 1. ลำไยสดที่ออกในฤดู ( ) 2. ลำไยสดที่ออกนอกฤดู
- ( ) 3. ชื่อเท่ากันทั้งสองประเภท

11. ท่านนิยมชื่อ ลำไยสดพันธุ์ มากที่สุด

- ( ) 1. พันธุ์อีดอ ( ) 2. พันธุ์เบี้ยวน้ำ
- ( ) 3. พันธุ์สีชมพู ( ) 4. ไม่สนใจว่าจะเป็นพันธุ์อะไร
- ( ) 5. พันธุ์อื่นๆ (ระบุ.....)

12. ปัจจัยใดมีผลต่อการตัดสินใจซื้อ ลำไยสด ของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ตัว)

- ( ) 1. พันธุ์ลำไย ( ) 2. ขนาดของผล
- ( ) 3. รสชาติของลำไย ( ) 4. คุณภาพของลำไย
- ( ) 5. บรรจุภัณฑ์ ( ) 6. สีผิวของเปลือก
- ( ) 7. ภาชนะ ( ) 8. การให้ส่วนลด
- ( ) 9. สถานที่จัดจำหน่าย ( ) 10. ผู้ขาย(พ่อค้า/แม่ค้า)
- ( ) 11. ภาระค่าใช้จ่าย ( ) 12. การส่งเสริมการขาย (ลด แลก แจก แฉล)
- ( ) 13. เทคนิคการเสนอขายของผู้ขาย
- ( ) 14. การติดป้ายโฆษณาหรือบอกราคาขายลำไย
- ( ) 15. การขายลำไยตามงานเทศกาลต่างๆ
- ( ) 16. การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน
- ( ) อื่นๆ (ระบุ.....)

13. ท่านซื้อ ลำไยสด ไปเพื่อ วัตถุประสงค์ ใด มากที่สุด

- ( ) 1. รับประทานเอง ( ) 2. เป็นของฝาก
- ( ) 3. ทำบุญ/พิธีกรรมต่างๆ ( ) 4. แปรรูป
- ( ) 5. อื่นๆ (ระบุ.....)

1.1. ท่านซื้อจำนำสินค้าในช่วงใด มากที่สุด

- ( ) 1.ช่วงในฤดูกาลจำนำสินค้า
- ( ) 2.ช่วงเมืองตู้กาลจำนำสินค้า
- ( ) 3.ไม่คำนึงถึงช่วงเวลา

15. ท่านซื้อจำนำสินค้าโดยเฉลี่ย.....ครั้ง/ปี

16. ท่านซื้อจำนำสินค้าโดยเฉลี่ย.....กิโลกรัม/ครั้ง

17. ท่านซื้อจำนำสินค้าโดยเฉลี่ย.....บาท/กิโลกรัม

18. ท่านซื้อจำนำสินค้าจากแหล่งใด มากที่สุด

- ( ) 1.ตลาดสด
- ( ) 2.แผงลอยช้างถนน
- ( ) 3.ร้านขายผลไม้
- ( ) 4.ร้านขายผลไม้
- ( ) 5.ร้านค้าชุมชนสหกรณ์
- ( ) 6.ช้อทีสวนโดยตรง
- ( ) 7.ญี่ปุ่นเปอร์ม่าเก็ต
- ( ) 8.ตามงานเทศกาลต่างๆ
- ( ) 9.ไม่คำนึงถึงสถานที่ซื้อแล้วแต่ความสะดวก
- ( ) 10.อื่นๆ (ระบุ.....)

19. สาเหตุที่ท่านเลือกซื้อจำนำสินค้าจากแหล่งดังกล่าว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ( ) 1.เดินทางสะดวก
- ( ) 2.ใกล้บ้านที่ทำงาน
- ( ) 3.มีคนแนะนำ
- ( ) 4.ขนาด/คุณภาพของจำนำตรงตามความต้องการ
- ( ) 5.มีผู้ขายมากราย
- ( ) 6.ราคาขายอยู่ในระดับที่น่าพอใจ
- ( ) 7.มีบรรจุภัณฑ์สวยงาม
- ( ) 8.รู้จักกับคนขายเป็นการส่วนตัว
- ( ) 9.ผู้ขายมีมนุษยสัมพันธ์
- ( ) 10.มีการส่งเสริมการขาย (ลด แลก แจก แฉม)
- ( ) 11.อื่นๆ (ระบุ.....)

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อจำนำยอบแห้ง

20. ท่านนิยมซื้อจำนำยอบแห้งประเภทใด มากที่สุด

- ( ) 1. อบแห้งหั่งเปลือก
- ( ) 2. อบแห้งแบบเอาเปลือกออก
- ( ) 3. อบแห้งแบบเอาเปลือกและเมล็ดออก
- ( ) 4. อบแห้งแบบแปรรูป (เช่น แข็ง อุ่น เคลื่อน้ำตาล เคลื่อน้ำผึ้ง ฯลฯ)

21. ปัจจัยใดมีผลต่อการตัดสินใจซื้อจำนำยอบแห้งของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ( ) 1. ประเภทของจำนำยอบแห้ง ( ) 2. ขนาดของจำนำยอบแห้ง
- ( ) 3. รสชาดของจำนำยอบแห้ง ( ) 4. คุณภาพของจำนำยอบแห้ง
- ( ) 5. บรรจุภัณฑ์ ( ) 6. สีผิวของจำนำยอบแห้ง
- ( ) 7. ราคาขาย ( ) 8. การให้ส่วนลด
- ( ) 9. สถานที่จัดจำหน่าย ( ) 10. ผู้ขาย(พ่อค้า/แม่ค้า)
- ( ) 11. กรณีจำนำยอบแห้งให้ชิม ( ) 12. การส่งเสริมการขาย (ลด แลก แจก 佯ม)
- ( ) 13. เทคนิคการเสนอขายของผู้ขาย
- ( ) 14. การติดป้ายโฆษณาหรือบอกราคาขายจำนำยอบแห้ง
- ( ) 15. การขายตามงานเทศกาลต่างๆ
- ( ) 16. การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน
- ( ) อื่นๆ (ระบุ.....)

22. ท่านซื้อจำนำยอบแห้งไปเพื่อรับประทานเอง มากที่สุด

- ( ) 1. รับประทานเอง
- ( ) 2. เป็นของฝาก
- ( ) 3. ทำบุญ/พิธีการต่างๆ
- ( ) 4. แปรรูป (เช่น แข็ง อุ่น เคลื่อน้ำตาล เคลื่อน้ำผึ้ง ฯลฯ)
- ( ) 5. อื่นๆ (ระบุ.....)

23. ท่านซื้อจำนำยอบแห้งในช่วงใด มากที่สุด

- ( ) 1. เทศกาลปีใหม่ ( ) 2. เทศกาลทุเรียน
- ( ) 3. เทศกาลสงกรานต์ ( ) 4. โอกาสพิเศษต่างๆ (เช่น วันเกิด ฯลฯ)
- ( ) 5. วันสำคัญทางศาสนา ( ) 6. ไม่มีช่วงเวลาที่แน่นอน
- ( ) 7. อื่นๆ (ระบุ.....)

24. ท่านนิยมซื้อค้าไปเทบฯรับเงินเดือน.....ครัวงกี
 25. ท่านนิยมซื้อค้าไปเทบฯรับเงินเดือน.....กิโลกรัม/ครัวง
 26. ท่านนิยมซื้อค้าไปบอทแห่งโดยเฉลี่ย.....บาท/กิโลกรัม
 27. ท่านนิยมซื้อค้าไปบอทแห่งจากแหล่งใด มากที่สุด

- ( ) 1.ตลาดสด ( ) 2.แผงลอยข้างถนน
- ( ) 3.ร้านขายผลไม้ ( ) 4.รถเรือขายผลไม้
- ( ) 5.ร้านค้าชุมชน/สนกรณ์ ( ) 6.ร้านที่สวนโดยตรง
- ( ) 7.ชุมป์เปอร์มาร์เก็ต ( ) 8.ตามงานเทศกาลต่างๆ
- ( ) 9.ในค่านึงถึงสถานที่ซื้อแล้วแต่ความสะดวก
- ( ) 10.อื่นๆ (ระบุ.....)

28. สาเหตุที่ท่านเลือกซื้อค้าไปบอทแห่งจากแหล่งดังกล่าว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ( ) 1.เดินทางสะดวก
- ( ) 2.ใกล้บ้านที่ทำงาน
- ( ) 3.มีคนแนะนำ
- ( ) 4.ขนาด/คุณภาพของค้าไปตรงตามความต้องการ
- ( ) 5.มีผู้ขายมากราย
- ( ) 6.ภาชนะอยู่ในระดับที่น่าพอใจ
- ( ) 7.มีบรรจุภัณฑ์ที่สวยงาม
- ( ) 8.รู้จักกับคนขายเป็นการส่วนตัว
- ( ) 9.ผู้ขายมีมนุษยสัมพันธ์
- ( ) 10.มีการส่งเสริมการขาย (ลด แลก แจก แฉม)
- ( ) 11.มีน้ำหนักถูกต้องให้เลือก
- ( ) 12.อื่นๆ (ระบุ.....)

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อค้าไปกระปอง

29. ท่านนิยมซื้อค้าไปกระปองประเภทใด มากที่สุด
- ( ) 1.เนื้อค้าไส้ล้วน ( ) 2.ค้าไส้ยัดไส้ผลไม้อื่นๆ
  - ( ) 3.ค้าไส้กับผลไม้อื่นๆ ( ) 4.อื่นๆ (ระบุ.....)

- ( ) 5. วันสำคัญทางศาสนา ( ) 6. ไม่มีช่วงเวลาที่ແມ່ນຄອນ
- ( ) 7. อื่นๆ (ระบุ.....)
35. ท่านชื่อคำ้วยกระปองโดยเฉลี่ย..... ครั้ง/ปี
36. ท่านชื่อคำ้วยกระปองโดยเฉลี่ย..... กระปอง/ครั้ง
37. ท่านชื่อคำ้วยกระปองโดยเฉลี่ย..... บาท/กระปอง
38. ท่านชื่อคำ้วยกระปองจากแหล่งใด มากที่สุด
( ) 1. ตลาดสด	( ) 2. แผงลอยช้างถนน
( ) 3. ร้านขายผลไม้	( ) 4. รถเรือขายผลไม้
( ) 5. ร้านค้าทุนสนับสนุน	( ) 6. ชูปเปอร์มารเก็ต
( ) 7. ตามงานเทศกาลต่างๆ	( ) 8. ไม่ค่านึงถึงสถานที่ซื้อแล้วแต่ความสะดวก
( ) 9. อื่นๆ (ระบุ.....)	
39. สาเหตุที่ท่านเลือกชื่อคำ้วยกระปองจากแหล่งดังกล่าว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
( ) 1. เดินทางสะดวก	( ) 2. ใกล้บ้านที่ทำงาน
( ) 3. มีคนแนะนำ	( ) 4. คำ้วยกระปองที่ขายมีคุณภาพ
( ) 5. มีผู้ขายมากราย	( ) 6. ราคาขายอยู่ในระดับที่น่าพอใจ
( ) 7. มีบริการดีที่สุด	( ) 8. รู้จักกับคนขายเป็นการส่วนตัว
( ) 9. ผู้ขายมีมนุษยสัมพันธ์	( ) 10. มีการส่งเสริมการขาย (ลด แลก แจก แถม)
( ) 11. มีหลากหลายยี่ห้อให้เลือก	
( ) 12. อื่นๆ (ระบุ.....)	

ข้อเสนอแนะอื่นๆ
